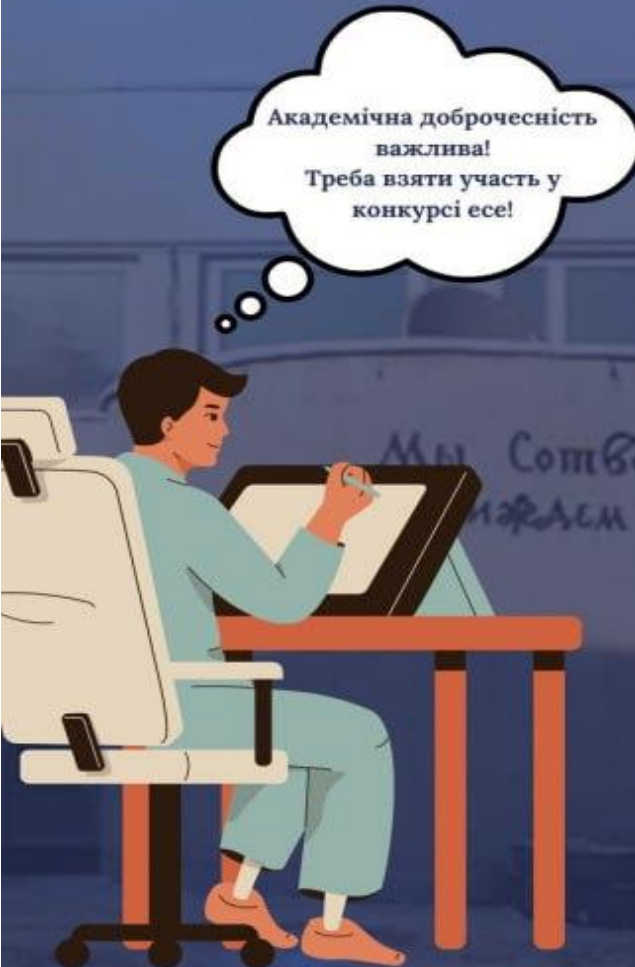

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди

КОНКУРС ЕСЕ МОЯ АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди

Академічна доброчесність
важлива!
Треба взяти участь у
конкурсі есе!

Будьмо академічно
доброчесні разом!

ХАРКІВ 2024

Редакційна колегія:

Бойчук Ю. Д. – д-р пед. наук, професор, член-кор. НАПН України, ректор ХНПУ імені Г. С. Сковороди, головний редактор;

Бережна С. В. – д-р філос. наук, професор, проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – д-р пед. наук, професор, професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки ХНПУ імені Г. С. Сковороди, голова ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Скидан Я. А. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 035 «Філологія», заступник голови ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Іващенко Т. В. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 033 «Філософія», член ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 15 травня 2024 року)*

Моя академічна доброчесність [Електронне видання]: зб. конкурсних есе здобувачів вищої освіти / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред.) та ін.]. – Харків : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2024. – 161 с.

У збірці відображені конкурсні есе здобувачів закладів загальної середньої та вищої освіти України. Конкурс есе «Моя академічна доброчесність» з нагоди Дня науки проходив з метою популяризації академічної доброчесності серед здобувачів освіти та окреслення перспектив розвитку корпоративної культури учасників освітнього процесу закладів освіти.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, практикуючим освітянам, здобувачам усіх рівнів освіти.

ЗМІСТ

ЗДОБУВАЧІ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

1.	Башкір А.В.	6
2.	Бородіна Є.В.	7
3.	Купецький Р.О.	8
4.	Лутай Д.М.	11
5.	Мартинова А.С.	12
6.	Масалітін Є.В.	14
7.	Удовиченко К.І.	15
8.	Цебрєнко А.С.	16
9.	Шевцов Р.А.	18

ЗДОБУВАЧІ ПЕРШОГО (БАКАЛАВРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1.	Алтухов М.О.	19
2.	Бекєтова О.Г.	20
3.	Борисова М.А.	26
4.	Буркова В.В.	27
5.	Ватага О.В.	28
6.	Воропаєв О.В.	30
7.	Гукова Д.О.	32
8.	Дубовик С.О.	33
9.	Залєська К.С.	34
10.	Залєська А.А.	36
11.	Зелєпукін Н.І.	39
12.	Іщенко О.С.	40
13.	Кашєна А.Р.	42
14.	Ковалєнко Д.Д.	45
15.	Краснокутська А.В.	46
16.	Курулюк Є.О.	48
17.	Лагутіна А.Д.	50
18.	Лазченко О.В.	53
19.	Лєйба А.Р.	55
20.	Лисогор Т.О.	56
21.	Малишко О.С.	58
22.	Манькова Н.І.	59
23.	Маршаєв В.Д.	63
24.	Маршаєв В.Д.	66
25.	Моїсєєва В.О.	67
26.	Москальова А.О.	69
27.	Мудревська О.А.	71
28.	Нурієва Айсун Сейран кизи	72

29. Олійник О.Ю.	73
30. Пара Т.І.....	75
31. Парфилко В.В.	77
32. Погоріла К.І.	79
33. Подоляка С.С.	81
34. Постельняк О.В.	82
35. Потіхенська О.В.	84
36. Прилуцька Т.Д.	85
37. Рубан А.А.	87
38. Силиверст Ю.	89
39. Слюнько А.Ю.	90
40. Сміян А.О.	92
41. Степурська А.В.	93
42. Татарнікова Д.В.....	94
43. Українцева Я.О.	96
44. Федоренко В.В.	98
45. Філіпенко О.В.	99
46. Флоренко А.Е.	101
47. Чижик С.О.	103
48. Чорна Д.Ю.	104
49. Черноус В.О.	106
50. Шаламова Є.О.	107
51. Шатлигіна Д.Р.	108
52. Якушевська Д.В.	110
53. Ямпольська Н.О.	111

ЗДОБУВАЧІ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1. Гнатюк О.С.	112
2. Гура Д.М.	114
3. Іслямова Ю.В.	115
4. Камериста В.Ю.	118
5. Кійко А.А.	119
6. Конотоп А.С.	121
7. Кушко К.М.	122
8. Мажилівська К.Р.	123
9. Масленко Ю.В.	126
10. Миколаєнко Д.В.	127
11. Старіченко Є.А.	129
12. Степашкіна В.В.	130
13. Хижняк Г.Ю.	132
14. Шклярук А.С.	134
15. Шпарага А.В.	136
16. Южека Р.С.	137

ЗДОБУВАЧІ ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1. Абазіна Л.В.	141
2. Ван Цзівень	144
3. Ван Пань	146
4. Го Цзянькунь	148
5. Коновальчик Є.О.	150
6. Лі Ябінь	154
7. Хе Ліна	156
8. Чан Чжен	157

ЗДОБУВАЧІ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Башкір Анна Володимирівна

*здобувачка освіти Ірпінського гуманітарного ліцею «Лінгвіст» імені
Заріфи Алієвої Ірпінської міської ради Бучанського району Київської області
Науковий керівник: Галаган Олена Дмитрівна, учитель української мови
та літератури*

При згадуванні доброчесності, багато хто пригадає про повчання наших батьків про те, як погано брати чуже. Але чи всі знайомі володіють навичками академічної доброчесності на рівні світогляду? Наразі це дуже актуальна тема, особливо тоді, коли всі люди, у будь-яких сферах та при будь-яких обставинах вільно користуються чужими роботами.

Освіта, музика, ІТ – найвідоміші сфери, де нехтують чужими досягненнями. Академічна доброчесність – це не лише припис у законах про захист авторських прав на наукові та творчі роботи, а ще й сукупність етичних принципів людини, бо саме вона відображає моральність та відповідальність особистості.

Усі ми знаємо, що плагіат – це неприпустима практика, яка руйнує основи академічного інтегритету. Спроба приписати собі чужі ідеї або результати досліджень нищить довіру до особи, її роботи та всього прогресу людської еволюції. Тут і не посперечаєшся, адже людство навряд чи досягне успіху, якщо буде лише присвоювати собі чужі відкриття. Але це зовсім не означає, що нам потрібно наново винаходити велосипед, щоб згадати про нього у своїй роботі. Достатньо згадати про його винахідника в кінці свого проєкту.

Звичайно, це лише приклад. Так, штраф за порушення авторського права не такий великий. Але хіба вам так необхідно присвоювати собі винахідництво велосипеду, коли вже є машини? Саме так і з будь-яким плагіатом. Навіщо вам чужа, вже відома робота, коли завжди існує щось краще, а ви можете й самі

створити щось інше? Ваше «інше» має всі шанси прийти до грандіозного фурору, адже оригінальні роботи завжди та скрізь будуть цінитися більше за ті, що відомі раніше. Тож, як на мене, набагато краще вказати автора велосипеда, щоб показати, що ти набагато розумніший, бо зміг на його основі винайти літак.

Бородіна Євгенія Валентинівна

здобувачка освіти II курсу навчання Краматорського фахового коледжу технологій та дизайну спеціальності 182 Моделювання та конструювання промислових виробів

Науковий керівник: Маєвська Т.М., викладач української мови та літератури

Академічна доброчесність є фундаментальним принципом у сфері освіти та науки. Це поняття включає в себе чесність, відповідальність та повагу до інтелектуальної власності. Академічна доброчесність є важливою складовою успішного навчання та наукової діяльності.

Чесність у всіх аспектах життя є важливою, але в академічному середовищі вона набуває особливого значення. Це означає, що студенти та дослідники повинні представляти свою роботу як свою власну, без плагіату чи копіювання. Чесність також передбачає виконання всіх правил та вимог, які стосуються академічних робіт, тестів та екзаменів.

Інтелектуальна чесність полягає у тому, щоб представляти свої думки та ідеї чесно, не підвладно популярності або очікуванням оточуючих. Студенти та дослідники повинні вказувати джерела інформації, на яких ґрунтуються їхні дослідження, і вказувати авторство при цитуванні чужих праць.

Відповідальність у академічному контексті означає прийняття на себе наслідків своїх дій. Це виконання всіх завдань та обов'язків у строк, дотримання правил та стандартів університету чи наукової установи, а також готовність прийняти відповідальність за свої помилки чи недоліки.

Повага до інтелектуальної власності пояснює, що треба поважати права автора на свою роботу. Проте, не лише уникати плагіату, але й цитувати джерела правильно та зазначати авторство при використанні чужих матеріалів.

Усе вищезазначене показує, що академічна доброчесність є основою для розвитку інтелектуального потенціалу та досягнення успіху в освітньому та науковому середовищах. Вона сприяє формуванню чесних, відповідальних та поважних спеціалістів, які готові приносити корисний внесок у суспільство та розвиватися як професіонали.

Але особисто для мене академічна доброчесність є не лише набором правил, які потрібно дотримуватися, але й своєрідним моральним компасом, який визначає мою поведінку в освітньому середовищі.

Купецький Роман Олексійович

*здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3»
Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області*

*Науковий керівник: Анна Олегівна Сулова, учитель української мови I
кваліфікаційної категорії*

Академічна доброчесність – це не просто абстрактне поняття, це основа, на якій будується довіра до знань, умінь та навичок, здобутих у навчанні. Для мене це особистий принцип, яким я керуюся у своїй академічній діяльності.

Я розумію, що чесність та справедливість є ключовими складовими успішного навчання. Тому я завжди намагаюся самостійно виконувати всі завдання, не списувати та не використовувати плагіат. Я вважаю, що важливо поважати працю інших людей, а також свої власні знання та час.

Я також усвідомлюю важливість посилання на джерела інформації, яку я використовую у своїх роботах. Це не лише демонструє мою ерудицію, але й дає можливість іншим людям знайти та перевірити інформацію, на яку я опираюся.

Я розумію, що академічна доброчесність – це не лише про знання, але й про поведінку. Тому я завжди намагаюся бути чесним та справедливим у своїх стосунках з викладачами та одногрупниками.

Я вважаю, що дотримання принципів академічної доброчесності є не лише моїм особистим обов'язком, але й внеском у розвиток загальної культури знань. Це шлях до того, щоб освіта була дійсно якісною, а здобуті знання – цінними та корисними.

Я прагну до того, щоб моя академічна доброчесність була не просто декларацією, а й реальним способом життя. Я вірю, що це допоможе мені досягти успіху у навчанні та стати компетентним та відповідальним членом суспільства.

Ось кілька конкретних прикладів того, як я дотримуюся принципів академічної доброчесності:

- Я завжди самостійно виконую всі домашні завдання та курсові роботи.
- Я не списую та не використовую плагіат.
- Я завжди посилаюся на джерела інформації, яку я використовую у своїх роботах.
- Я не даю списувати іншим студентам.
- Я чесно та справедливо співпрацюю з іншими студентами під час групових проектів.
- Я поважаю думки та ідеї інших людей.
- Я завжди говорю правду на іспитах та інших формах контролю знань.

Я вірю, що академічна доброчесність – це не просто правило, це спосіб життя. Це шлях до того, щоб здобути знання, якими можна пишатися.

Дотримання принципів академічної доброчесності не завжди буває легким. Іноді виникають спокуси скористатися шпаргалкою, списати у одногрупника або просто не докласти зусиль, щоб виконати завдання самостійно.

Однак я усвідомлюю, що такі дії не лише шкодять моїй репутації, але й знецінюють мої знання та навички. Я розумію, що справжній успіх можливий лише за умови чесної та наполегливої праці.

Я вірю, що академічна доброчесність дає мені ряд переваг:

- **Вона допомагає мені краще засвоювати матеріал.** Коли я самостійно виконую завдання, я змушений глибоко вникати в тему, досліджувати різні джерела інформації та аналізувати дані. Це робить мої знання більш міцними та ґрунтовними.

- **Вона розвиває мої критичні та аналітичні навички.** Коли я пишу курсову роботу або готуюся до іспиту, я не просто зазубрюю інформацію, а й намагаюся зрозуміти її суть, проаналізувати різні точки зору та сформулювати власну думку.

- **Вона робить мене більш відповідальним та самостійним.** Коли я знаю, що відповідаю за свої знання та дії, я ставлюся до навчання більш серйозно.

- **Вона дає мені можливість будувати свою репутацію.** Коли я чесний та справедливий у своїх стосунках з іншими людьми, я здобуваю їхню довіру та повагу.

Я вірю, що академічна доброчесність – це не просто абстрактне поняття, це важливий принцип, який робить освіту дійсно якісною, а знання – цінними та корисними.

Я прагну до того, щоб моя академічна доброчесність була не просто декларацією, а й реальним способом життя. Я вірю, що це допоможе мені досягти успіху у навчанні та стати компетентним та відповідальним членом суспільства.

Крім того, я вважаю, що академічна доброчесність має й ширший контекст:

- **Вона сприяє розвитку демократії та громадянського суспільства.** Коли люди вміють критично мислити, аналізувати інформацію

та формувати власну думку, вони стають більш активними та відповідальними громадянами.

- **Вона стимулює інновації та розвиток науки.** Коли люди чесні та відкриті у своїх дослідженнях, це дає можливість іншим людям будувати на їхніх знаннях та досягати нових вершин.
- **Вона робить світ кращим.** Коли люди поважають чужу працю та інтелектуальну власність, це сприяє створенню більш справедливої та гуманної спільноти.

Я вірю, що академічна доброчесність – це не просто правило, це цінність, яка робить світ кращим.

Лутай Денис Максимович

здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3»

Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області

Науковий керівник: Анна Олегівна Сулова, учитель української мови I кваліфікаційної категорії

Академічна доброчесність – це основний принцип, який керує навчальною діяльністю кожної людини. Ця тема не тільки важлива для всіх учнів, але є і ключовою для будь-якої галузі знань. Зараз я хочу розглянути значення академічної доброчесності та висвітлити, як вона впливає на навчальні досягнення, а також поділитися особистими поглядами на цю тему.

Кожній людині важливо розуміти, що академічна доброчесність охоплює широкий спектр етичних норм і правил, що стосуються нашої навчальної діяльності, таких як чесність у роботі, відсутність плагіату, точність та об'єктивність у дослідженнях.

Для мене особисто академічна доброчесність – це фундамент моєї навчальної філософії. Я вважаю, що від чесності у навчанні залежить моя інтелектуальна чесність та довіра до мене як до гарного та прилежного учня.

Чесність у виконанні завдань, дотримання правил та визнання джерел інформації не тільки забезпечують мені правомірність отриманих знань, а й підвищують мою гідність як учня, а в подальшому як студента та майбутнього професіонала.

Безумовно, академічна доброчесність також впливає на мої навчальні досягнення. Якщо я діятиму нечесно чи недбало, це може призвести до погіршення якості моїх робіт і, зрештою, до невдачі у навчанні. Крім того, недостатня увага до академічної доброчесності може негативно вплинути на мій майбутній професійний розвиток, оскільки чесність є ключовою якістю будь-якої галузі.

Таким чином треба завжди дотримуватись високих стандартів академічної доброчесності. Це означає не лише уникнення плагіату та шахрайства, а й постійну увагу до чесного представлення ідей та визнання внеску інших авторів. Я розумію, що це може вимагати додаткових зусиль і часу, але вважаю, що це того варте, оскільки це забезпечує найвищу якість будь-яких досягнень.

Отже, академічна доброчесність є невід'ємною складовою у навчанні. Вона визначає дії людини та взаємодію зі світом знань, нагадуючи нам про важливість інтелектуальної чесності та відповідальності перед суспільством та наукою.

Мартінова Аліна Сергіївна

здобувачка освіти Комунального закладу освіти «Криворізький ліцей «Джерело» Дніпропетровської обласної ради»

Науковий керівник: Савчук Світлана Миколаївна, учитель української мови та літератури, старший учитель

Стрімке XXI століття. Так багато інформації на просторах інтернету і здається, що вже десь щось подібне ти помічав. Є люди, які хочуть «вкрасти» чийсь думки і щось за це отримати. Хтось - гроші, хтось - славу, а хтось просто

отримати гарну оцінку чи місце роботи. На жаль, такі люди отримують щось хороше частіше, ніж скаргу на них. Бо робота зроблена, все гарно, нічого поганого немає.

Можна почати з того, що нікому б не сподобалося, коли його робота буде використана іншою людиною і він за це нічого не отримає. Кожен щось творить, щось пише, має на це насагу, витрачає власний час. Кожен митець бачить по-своєму. І якщо надихатись чиеюсь роботою, то це насправді хороша справа. Але якщо все, що створив митець чи науковець, було вкрадено, то це досить сумна історія. Нікому не буде приємно, коли твої ідеї «тупо» скопіювали і виставили за свої. Добре, що з такими проявами недоброчесності борються.

Мені здається, що кожен конкурс, контрольна, екзамен, курсова, дипломна робота, це твоя перевірка знань. Я вважаю, що людина повинна бути винагороджена за свої старання, за правильно написану самостійну роботу чи зроблений проєкт. Але багато хто вважає, що якщо обдурити і списати, то буде набагато легше: вчити нічого не треба. Набагато краще, коли не сидиш на парах, на уроках, десь гуляєш, розважаєшся з однолітками, це ж так круто. А потім можна «скатати». Та ні, люди, то не є норма. Я думаю, що людина, яка вчиться та розвивається, набагато цікавіша в спілкуванні і в житті, ніж ті, хто десь гуляє і не цікавиться нічим іншим, ніж як щось випити чи прийняти.

На жаль, почастишали випадки використання чату GPT учнями. Мені здається, що це цікаво, але не так оригінально чи захопливо, ніж те, що може написати людина. Я мала можливість користуватись ним і зрозуміла, що цей чат не допоможе висловити власні думки. Кожного разу, коли пишеш роботу, він пише власну окрему історію за твоїм запитом. Штучний інтелект напише щось своє, що зовсім не відобразить твої думки, емоції, переживання, твою індивідуальність. Звернула увагу, що він не має права використовувати інші роботи, бо там є авторські права. Тобто, навіть ШІ більш академічно доброчесний, ніж сучасна молодь.

Яким я бачу вихід із ситуації, що склалася? Вчинки людей повинні відповідати нормам моралі та совісті. Якби так було, то мені здається, що терміну «академічна недоброчесність» не існувало б. Саме дотримання морально-етичних норм, на мою думку, сприятиме розвитку академічної доброчесності.

Масалітін Єгор Васильович

*здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3»
Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області
Науковий керівник: Анна Олегівна Сулова, учитель української мови I
кваліфікаційної категорії*

Моя академічна доброчесність визначається не лише моїми вчинками, але й моїми цінностями. Для мене це не просто вимога, але й етичні зобов'язання перед собою, викладачами та однокласниками.

У своїй практиці я дотримуюся принципів чесності та інтелектуальної чесності. Я завжди намагаюся розуміти матеріал самостійно, а не шукати легких виходів.

Важливою частиною моєї академічної доброчесності є також повага до правил і норм, що регулюють академічний процес. Це означає, що я завжди готуюся до екзаменів та контрольних робіт самостійно, не користуючись підказками або шахрайством.

Усе враховуючи, моя академічна доброчесність не лише є вимогою, але й фундаментальним принципом моєї освіти та розвитку. Я вірю, що лише шляхом чесності та інтегритету можна досягти справжніх успіхів у навчанні та в житті взагалі.

Удовиченко Кіра Ігорівна

*здобувачка освіти першого курсу спеціальності 013 Початкова освіта
Красноградського педагогічного фахового коледжу КЗ «ХГПА»*

Науковий керівник: Веренич Лариса Валентинівна, викладач української мови та літератури

Академічна доброчесність – це відданість і чесна поведінка в академічному середовищі. Вона є невід’ємним елементом будь-якої праці або ідеї: чи то шкільне есе, чи то серйозна наукова робота. Кожного добросовісного автора турбує це питання, адже воно є фундаментом честі, поваги та гідності.

Основні складові доброчесності включають: уникнення плагіату, чесність у представленні думок, дотримання правил цитування та вказування джерел, відсутність будь-якої форми академічного шахрайства чи обману. Академічна доброчесність є проявом особистості, доказом компетентності та відповідальності, повагою до знань інших. Я вважаю, що це більше, ніж уникнення нечесних практик, вона передбачає залучення до освіти та роботи, що має добру та важливу мету – навчання.

Не всі школярі та студенти дотримуються таких важливих правил. Чому? Чи це проблема в них? Як казав Жан Жак Руссо: «Нудні уроки придатні лише на те, щоб вселити ненависть і до тих, хто їх викладає, і до усього, що викладається». Думаю, що основна проблема криється у відсутності мотивації, деякі не розуміють і не бачать сенсу вчити конкретну тему чи розділ програми, тому і шукають легкі способи отримати оцінку, зекономити час. Якщо заняття стають нудними та монотонними, вони не лише несприятливо впливають на процес засвоєння знань, але й можуть викликати негативні емоції, що знищують бажання навчатися. Не маючи палкого прагнення до навчання, деякі схиляються до списування, хабарництва та фальсифікації. Це є великою проблемою нашої системи освіти.

Моя академічна доброчесність – це не лише відповідальність перед іншими учасниками освітнього процесу, але й перед собою. Вона полягає у тому, щоб кожен крок, кожне слово, кожна ідея, яку я висловлюю, була чесною, правдивою і відповідала власним переконанням. Як

майбутньому вчителю, мені цікаво отримати нові знання та досвід, критично осмислити різні теми та висловити з приводу них свою думку, адже важливо бути впевненою в оригінальності та винятковості моїх робіт. Я впевнена, що чесна конкуренція та самостійна робота дозволяють нам розвивати свої навички та досягати успіху в майбутньому.

Підсумовуючи, можу зазначити, що академічна доброчесність – це не просто набір правил, але й філософія, яка визначає наше ставлення до знань, інтелектуальної відданості та відповідальності перед суспільством. Стримуватися від спокуси – це випробування, яке дозволяє нам зростати не лише як ученому та досліднику, але і як людині, здатній на справжній інтелектуальний прогрес.

Цебренько Анна Сергіївна

здобувачка освіти Краматорського фахового коледжу технологій та дизайну, спеціальність 182 Моделювання та конструювання промислових виробів

Науковий керівник: Маєвська Т.М., викладач української мови та літератури

Взагалі доброчесність – це поняття більш релігійне, яке означає чистоту моральну (чистоту помислів) та тілесну.

Моя академічна доброчесність полягає у освідомленні навчального процесу та себе в ньому:

- хто я в цій групі студентів?
- що я тут роблю?
- навіщо це мені?
- чи подобається мені як викладачі викладають свої предмети?
- що це навчання мені дасть у подальшому житті?

Група, у якій я навчаюся дуже дружня, згуртована, весела, креативна, мені є чому повчитися у молодшого покоління, їх погляд на речі та події зовсім відрізняється від того, який був у мене в їхньому віці. Дуже цікаво дивитися, як одногрупники ставляться до студентів, які старше їх за віком. Я майже зовсім не відчуваю різниці у віці.

Вже маючи досвід про навчання у навчальних закладах, вибрана мною професія у даний час, прямо протилежна тій, яку я вибирала, коли була випускницею школи. Я вибирала професію, яка б приносила гроші. Цього від мене чекали батьки. До нинішнього навчання я дуже довго йшла, тому що коли є родина та діти, робота, на навчання не вистачає іноді часу.

На даному етапі свого життя вибрана мною професія для мене дуже важлива.

Мені дуже приємно вчитися в такому колективі викладачів, де кожен з них дуже любить свою професію, це видно в тому як подається матеріал, як він викладається, як максимально розкриваються теми навчального процесу. Не потрібно перечитувати гори літератури, щоб знайти необхідну інформацію, основна інформація завжди є у конспектах лекцій, тільки вчися.

Кожен з викладачів дуже хоче, щоб студент зрозумів та запам'ятав його предмет, бо на мій розсуд, та згідно мого віку всі предмети які викладаються дуже необхідні будуть у подальшому житті. Тому запам'ятати їх – це дуже важливо, так як показує практика, якщо ти десь списав, або вивчив, щоб здати та отримати залік це не те що тобі потрібно. «Знання за плечима не носити» - кажуть люди старшого віку. Знання – ось що залишиться з тобою назавжди.

Якщо з різних причин немає натхнення на малюнки та конспекти, не варто, використовувати якісь, можливо не правильно виконані чийсь роботи, просто поспілкуйся з одногрупниками, проконсультуйся з викладачами – тебе підтримають, все підкажуть, в результаті у тебе буде гарний настрій та правильно виконана власна робота, а не чиясь списана, у цьому я вважаю і є академічна доброчесність. А найголовніше, ти запам'ятаєш матеріал, який тобі знадобиться у подальшому житті, а він точно знадобиться!

Розкривай свої творчі здібності, мрій та втілюй свої ідеї у життя, не відкладай все «на потім», «твори» тут та зараз!

Шевцов Роман Андрійович

*здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3»
Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області*

*Науковий керівник: Анна Олегівна Суслова, учитель української мови I
кваліфікаційної категорії*

Академічна доброчесність є основою будь-якого наукового дослідження та професійної діяльності. Вона передбачає не лише дотримання правил етики та чесності, але й виключає будь-які форми плагіату, обману чи недбалості у відображенні даних. Для мене академічна доброчесність є не просто правилом, а цінністю, яка визначає моє ставлення до наукової роботи.

Академічна доброчесність виявляється у багатьох аспектах наукової діяльності. По-перше, це відповідальне використання джерел інформації. При підготовці своїх досліджень я завжди намагаюся зазначити джерела, з яких черпаю інформацію, та правильно оформити цитати. Це не лише показник власного професіоналізму, а й уважне ставлення до праці інших вчених.

По-друге, академічна доброчесність вимагає чесного представлення результатів дослідження. Це означає, що я завжди намагаюся уникати маніпулювання даними чи вибіркового подання результатів, які підтримують мою гіпотезу. Замість цього, я намагаюся відображати всі аспекти свого дослідження, включаючи його об'єктивні результати та можливі обмеження.

Для мене академічна доброчесність є не лише вимогою, а ще це – кредо мого життя. Я вірю, що лише дотримуючись цієї цінності, ми можемо зберегти велич науки та сприяти розвитку знань. Тому я завжди прагну діяти чесно, відповідально і з повагою до наукової спільноти, однокласників, вчителів та ін.

ЗДОБУВАЧІ ПЕРШОГО (БАКАЛАВРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Алтухов Микита Олегович

здобувач освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язбережувальної освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Академічна доброчесність - це ключовий елемент успішного навчання та інтелектуального розвитку. Вона включає в себе постійне прагнення до знань, етичність у навчальних зусиллях і постійну саморефлексію. Для мене академічна чеснота не просто шлях до досягнення цілей, а й філософія життя, яка визначає мій підхід до навчання та досягнення світу.

Одним зі знакових наукових відкриттів, які надихають мене, є теорія відносності Альберта Ейнштейна. Його робота показала, що простір і час не є абсолютними, а залежать від швидкості та маси об'єктів. Ця концепція революціонізувала наше розуміння Всесвіту і лягла в основу сучасної фізики.

Як прихильник академічної чесноти, я прагну не тільки зрозуміти цю складну теорію, а й застосувати її принципи до інших галузей знань. Наприклад, принцип відносності може бути використаний у галузі соціології для розуміння різних культурних і соціальних контекстів, а також в економіці для аналізу взаємозв'язків між різними змінними.

Ще одним прикладом наукового відкриття, яке впливає на мою академічну доброчесність, є доказ теорії еволюції Чарльза Дарвіна. Його дослідження показали, як природний відбір і генетичні мутації призводять до різноманітності живих організмів на Землі. Це відкриття змінило наше уявлення про походження життя і стало фундаментом для багатьох наукових дисциплін, включно з генетикою та екологією.

Моя академічна чеснота проявляється в постійному прагненні до розуміння цих наукових відкриттів та їхнього впливу на сучасне суспільство.

Таким чином, я хочу сказати, що для мене Академічна доброчесність повинна розвиватися і не стояти на місці, вона повинна еволюціонувати, наче живі організми, і ми повинні цьому сприяти, не зупинятися, деградувати, та не дозволяти собі доходити до плагіату, крадіжки, зрадництва.

Я беру участь у дискусіях, читаю наукові статті та беру участь у дослідницьких проєктах, щоб глибше зрозуміти принципи еволюції та теорію відносності, а також їхнє застосування в різних галузях знань.

Це дає мені глибоке розуміння світу, як працює світ навколо мене.

Знання цих теорій дасть мені змогу застосовувати їх у різних галузях знань, таких як біологія, фізика, астрономія тощо. Це може бути особливо корисно під час розв'язання складних проблем і розробки нових технологій.

Так само розвиває критичне мислення та аналітичні навички. Я вчуся аналізувати докази, формулювати гіпотези та перевіряти їх на основі спостережень та експериментів.

Мої знання та дослідження можуть зробити внесок у наукову спільноту, допомагаючи розширити наше розуміння світу. Планую брати участь у наукових конференціях, публікувати свої результати та спілкуватися з іншими дослідниками.

Розуміння світу та його законів є джерелом задоволення та натхнення відкриття нових знань і розуміння глибин світобудови.

Упевнений, що вивчення цих теорій може вплинути не тільки на моє особисте життя, а й на широкий світ науки і технологій.

Бекетова Олена Геннадіївна

*здобувачка освіти факультет початкового навчання спеціальності 013
Початкова освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Коваленко Ольга Миколаївна, кандидат педагогічних
наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики викладання філологічних
дисциплін у дошкільній, початковій і спеціальній освіті*

ЛИХА СПРАВА - ПЛАГІАТ

На галяві серед лісу
Кіт і заєць стріли лиса.
Завели вони розмову,
Що відкрити треба школу.
Лис промовив: «Нам би слід
Знати кожного підхід!
Весь наш досвід враз зібрати
І в житті застосувати.
Задля вищої мети
Диспут будемо вести.
Тож пропоную не чекати –
Скоріше, друзі, починати!»
Заєць впевнено почав:
- Я про себе змалку дбав.
У здоров'ї вся основа!
Яка далі тут розмова?
Буде спорт усіх єднати,
Душу й тіло розвивати.
- Ні, - відмовив йому кіт, -
Не такий в нас нині світ.
Нам в науку шлях лежить!
Він нас думати навчить,
Все під сумнівом тримати,
Сім разів перевіряти,
Пізнавати те, що поруч,
Дізнаватись все власноруч.
Так і йшла у них розмова,
Тільки лис мовчав... ні слова!
Він собі щось нотував,

Трохи слухав, часом спав...
Зирк на небо – сонце низько,
Вже і ніч тут зовсім близько.

- Пропоную, - каже лис, -
Нам зустрітись ще колись.
Років може через сім,
Щоб подумати усім!
Краще тут не поспішати,
А як слід поміркувати!
Кіт і заєць закивали:
- Слушне рішення! - сказали, -
Час і справді користь має,
Він творцям допомагає.
Дасть ідеї перебрати
І найкращі відшукати.

Лис же довго не чекав,
Він собі метикував:
- Маю всіх я перегнати,
Щоб раніш відомим стати!
Через місяць буде свято,
Звірів я зберу багато.
Кожен, як частина хору,
Скаже: «Лис відкрив нам школу!»
Будуть мене шанувати,
Мою працю цінувати!
Ось такі лис мрії мав
До ідей, що нині вкрав.

Через місяць, як бажав,

Лис свій заклад відкривав.
Звірів тут було багато:
Всім цікаво, що за свято.
Навіть ворон прилетів –
Школу бачити хотів.
- Місце гарне, що й казати, -
Ворон вирішив почати, -
Тільки це не є основа.
Розкажіть, яка в вас школа?
Як ви будете навчати?
З чого хочете почати?
Опишіть систему нам,
Хочемо почути план!
Тут наш лис занервував,
Бо погано пам'ятав
Про здоров'я, спорт, науку,
Вигадать яку ще штуку?
- Дякую за запитання
Про мої напрацювання.
Розкажу без зайвих слів!
Нам потрібен... рух голів!
Так,... вперед, назад і в боки,
Тут потрібно десь три роки.
Потім думка побіжить...
Чи стрибатиме умить?
Ну тут років треба п'ять.
Так сусіди нині вчать!
Ну а досвід зарубіжний,
Він, як правило, успішний.

Звірі почали бурчати:
- Що він хоче цим сказати?
Хоч говорить лис красиво
Сенсу мало тут на диво.
Вже і свята дух пропав,
Що робити лис не знав.
Хитрий план не дав плодів -
Він ідей не зрозумів.
Назбирав якихось слів,
Стати автором хотів.
- Хочу вам пораду дати, -
Взявся ворон знов казати, -
Ваші наміри й бажання
Потребують ще старання.
Хоч багато що створили,
Та не все ще дослідили.
Досвід інших слід вивчати,
Та не все ж копіювати.
Висновків дійти розумно,
А не брати щось бездумно.
І не треба забувати
Авторів ідей вказати.
Ви ж на цій основі всій
Внесок зробите вже свій.
Лис тут очі опустил,
Весь запал свій розгубив.
Він украв чужий проєкт,
І тому такий ефект:
Замість слави і визнання
Лис отримав зневажання!

Звірі розійшлися вмиль,
Лис принижений стоїть.

А що ж далі відбувалось?
В лісі ось що починалось.
Кіт і заєць працювали,
Часу марно не втрачали.
Через рік, як і хотіли,
Школу лісову відкрили.
Звірі радо їх вітали
І наснаги їм бажали.
Дійсно слухні настанови
Стали складовими школи.
Ну а де наш хитрий лис?
Як його сприймає ліс?
Певний час самотньо жив:
Соромно, що так вчинив.
Брехнею слави не заробиш,
Але тепер вже що поробиш?
Важливо винести урок,
І лис зробив сміливий крок.
Пішов до школи, хвилювався,
Він щиро в день той вибачався.
А кіт і заєць не сварили,
Пробачити йому зуміли.
І більше лис ідей не крав,
А свої власні розвивав.
Запам'ятав він постулат:
Лиха є справа плагіат!

Борисова Марина Андріївна

здобувачка освіти факультет фізичного виховання та спорту спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична культура) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Собко Ірина Миколаївна, кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, доцент кафедри олімпійського і професійного спорту та спортивних ігор

За роки навчання в університеті мої знання про академічну доброчесність поповнилися. Можу сказати, що це не просто норми та правила, яких слід дотримуватися під час виконання поставлених завдань, це перш за все прояв поваги до самого себе та впевненість в своїх силах.

Під час всього періоду навчання, я побачила не дотримання академічної доброчесності саме в плагіаті статей. Мене вразило те, що люди крадуть один в одного частини робіт або взагалі всю роботу і видають її за свою, не змінивши в ній абсолютно нічого. Видавати чийсь здобутки за свої досить підло та неправильно по відношенню до авторів робіт.

Для вирішення цієї проблеми потрібно всім навчитися поважати свою працю та працю своїх колег навіть через століття. Це добре вплине на самодисципліну та відповідальність за свою роботу. Іноді я прошу допомоги в своїх одногрупників під час виконання певних завдань і ніколи не краду їх думки чи роботу в цілому змінивши лише прізвище. Проаналізувавши, краще розумію, що саме потрібно зробити та пишу те, що я вважаю за потрібним, це добре розвиває критичне мислення та створює нові підходи до роботи.

Останній рік навчання, написання курсової роботи, як ніколи актуальна тема академічна доброчесність для кожного студента. З мого боку я ретельно досліджую тему, аналізую літературу різних авторів, їх думки та результати досліджень. Роблю коректне оформлення потрібних джерел і звісно додається посилання, для перевірки в будь-який момент та чесності перед викладачем. Регулярно перевіряється робота куратором, вношу певні корективи, тому

впевнено можу сказати, що дотримуюся цього пункту академічної доброчесності і всім раджу виконувати свої поставленні завдання самостійно.

Отже, академічна доброчесність це не так і важко, потрібно боротися з спокусою копіювати та видавати чужі матеріали за свої, адже так світ знань матиме багато різноманітних, нових та цікавих підходів до певних завдань. Також це добре вплине на взаємовідносини між людьми та професіоналізм кожного з нас, починаючи з такого малого кроку як антиплагіат.

Буркова Вероніка Віталіївна

здобувачка освіти факультету природничої та здоров'язбережувальної освіти спеціальності 014 Середні освіта (Біологія та здоров'я людини) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

«Академічна доброчесність - це не просто дотримання правил, це культура мислення, основана на пошуку правди»

Джордж Пауель

В сучасному світі, де знання стає все більшим капіталом, академічна доброчесність виступає як фундаментальна складова процесу навчання та наукових досліджень. Це поняття не обмежується просто дотриманням правил і норм, але передбачає глибоке розуміння моральних і етичних аспектів в області навчання та досліджень. У сучасному високотехнологічному світі, де інформація доступна легко і швидко, академічна доброчесність стає важливішою ніж коли-небудь. Вона визначає наше відношення до навчання, взаємодії з іншими учасниками академічного процесу та сприйняття моральних норм.

Однією з основних складових академічної доброчесності є чесність у виконанні робіт та здійсненні досліджень. Це означає, що кожен студент повинен представляти свої власні думки та ідеї, а не копіювати або підробляти роботи інших. Порухення цієї норми не лише підриває довіру до особи як до

учасника академічного співтовариства, а й негативно впливає на його власний інтелектуальний розвиток.

Власний досвід також підтверджує важливість академічної доброчесності. Як студентка, я стикалася з ситуаціями, коли деякі мої товариші порушували цінності чесності та чесної конкуренції, намагаючись отримати несправедливу перевагу. Це призвело до порушення рівноваги в академічному середовищі та поглиблення дистанції між студентами.

Дослідження вчених доводять, що студенти, які дотримуються цінностей чесності та чесної конкуренції, досягають кращих результатів у навчанні та мають більше можливостей для професійного розвитку. Безумовно, це свідчить про те, що академічна доброчесність є не лише моральною нормою, а й стратегічним кроком у досягненні успіху.

У світлі вищесказаного, можна зробити висновок про те, що академічна доброчесність є невід'ємною складовою успішного навчання та наукових досліджень. Вона не лише формує нашу особистість та моральні цінності, а й сприяє інтелектуальному розвитку та професійному зростанню. Тому важливо вирішувати питання академічної доброчесності не лише на рівні окремих осіб, а й на рівні усього академічного співтовариства. Тільки таким чином ми зможемо забезпечити сталий розвиток освіти та науки у сучасному світі.

Ватага Олександр Вікторович

здобувач освіти факультету філології і журналістики імені Михайла Стельмаха спеціальності 014.01. Українська мова та література. Середня освіта Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Волошина Оксана Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами

Штучна загроза чи технічна допомога?

У науковому колі завжди гостро стояла і аж різала цією гостротою проблема академічної доброчесності. Плагіат як явище відомий здавна. Вікіпедія стверджує, що серед українців до плагіату вдавалися письменники Марко Вовчок, Павло Загребельний, Юрій Винничук, політики Юлія Тимошенко, Віктор Янукович, Сергій Шкарлет, науковці Ігор Коляда, Іван Данилюк. Тобто явище повсюдне і охоплює всі галузі науки і всі спектри суспільного життя. Від маститих людей слова і іменитих діячів культури й науки до простих студентів з їхніми курсовими. Чи й просто ІНДЗ.

Та якщо раніше основною хитрістю було тупе привласнення собі текстів інших авторів, то сьогодні дає нам витончений спосіб написати роботу не своїми мізками: різномаїті засоби штучного інтелекту. Мабуть, якщо попросити чат-бард (...бінг чи джіпіті) написати есе про загрози академічній доброчесності, то він теж вніс би себе в список таких.

Та тут проблема, на відміну від крадіжки інтелектуального продукту в людей, не настільки однозначна. Згадується стара притча про те, як чоловік побачив у священника телефон і запитав: «Отче, а хіба телефон – не гріх?», на що панотець відповів запитанням, а чи є гріхом ніж. А після паузи додав, що гріх не сама річ, а те, як ми нею користуємося. Ножем можна і хліба вкряти і людину вбити. Після чого священник поклав слухавку і сів до авто: йому телефонували з проханням приїхати посповідати і запричастити тяжкохворого. Та сама ситуація з чатом-джіпіті умовним. Він може бути і рибою, і вудочкою залежно від твого бажання. При написанні однієї з наукових робіт я подав у чат запит «Назви мені десять наукових термінів, пов'язаних із літературною критикою», аби від них відштовхуватися при написанні самого тексту, поглянути на тему з десяти кутів. Хоча, очевидно, міг просити формулювати мені цілі блоки. Вважаю звертання до ШІ у першому з названих варіантів цілком припустимим, адже ніхто не може знати всього. А отримавши нове слово, пов'язане з якоюсь компаративістикою чи

герменевтикою, можна за декілька кліків по вікіпедіях всіляких дізнатися чимало нової інфи і на її базі вже творити власне полотно наукової статті.

У час штучного інтелекту боляче тільки те, що продукт, згенерований ним, інколи буде звучати краще і фактологічніше, ніж створений розумом деяких живих людей, на жаль, можливо, й науковців. Такий стан речей можна подолати не тільки читанням і слуханням справді вартісних із наукового погляду книжок та вебінарів відповідно, а й загально: широтою захоплень і зацікавлень. Це збільшує обсяг лексичного запасу та кругозір кожного окремого індивіда й автора.

Тож висновкую, що до допоміжних систем генерації тексту ставитися вкрай негативно – не варто. Потрібно сформувати в собі правильне бачення цих можливостей і використання їх із сумлінням і помірністю. Тоді й робота буде повноцінною й написаною з дотриманням усіх принципів і засад академічної доброчесності.

Воропаєв Олександр Віталійович

здобувач освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Коптєва Тетяна Сергіївна, доцент, доцент кафедри суспільно-економічних дисциплін і географії

Академічна доброчесність – крок, який наближає до спільної перемоги

Академічна доброчесність – просто два слова, чи крок до успішного майбутнього?

На мою думку, академічна доброчесність – це широке та багатогранне поняття, яке охоплює всі сфери нашого життя. Перш за все, освіта є провідним напрямом реалізації доброчесності. І це не випадково, адже все бере початок з науки, яка закладає міцний фундамент особистісного розвитку людини та країни в цілому. І хоч я ще лише першокурсник та тільки починаю свій шлях на педагогічній ниві, але глибоко переконаний, що саме від нас – майбутніх

педагогів, залежить наскільки добросовісно буде закладено знання та важливі засади освіти і виховання майбутнім поколінням.

Також, вважаю, що доброчесне ставлення повинно бути присутнім в усіх людей, незалежно від професії. Знаєте чому? Адже це не лише про чесність перед самим собою, а й перед суспільством!

Складно навіть уявити, щоб було якщо, наприклад: вчителі, медики, будівельники, електрики, військові виконували б свою роботу недоброчесно. Всі ці люди, хоча й різних професій, також у свій час навчалися і якщо не дотримуватися академічної порядності, то не було б користі і зараз, у цей складний час, вони просто не знали б як якісно виконували свою роботу, надважливу роботу!

Все залежить від нас! Варто пам'ятати, що академічна доброчесність була, є та буде актуальна. І не важливо скільки вам років, чи який маєте статус: учень, студент, чи вже доросла людина. Важливо розуміти, що навчання супроводжує нас впродовж усього життя і від нашого ставлення залежить, чи дотримується академічної доброчесності, чи якісно ми виконуємо роботу? Яка користь від цього отримую не лише я, а й інші?

Отже, у підсумку хочу наголосити, що доброчесність містить чесність, повагу, довіру, відповідальність, а найголовніше – мотивацію. І від кожного з нас залежить настільки відповідально та добросовісно ми виконуватимемо свою працю. Усі ми – великий спільний механізм, і якщо один з цих елементів випадає, то зупиняється робота усього.

Академічна доброчесність – це внесок кожного в успішне життя та чинник, що сприяє розвитку нашої держави. Варто пам'ятати, що немає маленьких непримітних справ, а є результат кожного у спільній справі та відповідальність за власні вчинки. Будемо дотримуватися чесності в академічному середовищі – сприятимемо формуванню корисної звички звертатися до порядності та чесності і в повсякденному житті.

Мій досвід з цього питання є ще доволі невеликий, але щиро сподіваюся, що виклад моїх думок допоможе сприяти академічній доброчесності, адже це шлях, який наближає до спільної перемоги.

Гукова Дарія Олексіївна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

У сучасному освітньому світі академічна доброчесність стає не лише важливою, але й невід'ємною складовою успішного навчання та професійного розвитку. Особливо в сфері дошкільної освіти, де велика відповідальність на вихователів за формування моральних інстинктів та цінностей у маленьких дітей, де академічна доброчесність визначає якість підготовки та впливає на якість навчання та виховання. У цій темі я хочу розглянути важливість академічної доброчесності у сфері дошкільної освіти, а також її вплив на розуміння професійної етики та відповідальності.

По-перше, наукові дослідження у галузі педагогіки та психології доводять, що академічна доброчесність має значний вплив на формування моральних цінностей у молодого покоління. Вчені, такі як Джон Дьюї та Жан Піаже, акцентують увагу на важливості етичної поведінки у навчальному середовищі та її впливі на розвиток інтелектуальних та моральних якостей учнів.

По-друге, наукові дослідження, зокрема проведені університетом Гарварда, показують, що дотримання академічної доброчесності сприяє підвищенню мотивації до навчання та збільшенню успішності учнів. Студенти, які уникають плагіату та дотримуються принципів чесності, демонструють кращі результати в навчанні та показують вищий рівень адаптації у вищих навчальних закладах. Також, статистика свідчить, що учні,

які регулярно стикаються з порушеннями академічної доброчесності, частіше мають проблеми з соціальною адаптацією.

По-третє, мій особистий досвід у сфері дошкільної освіти підтверджує важливість академічної доброчесності як фундаменту моєї професійної діяльності. Ретельне дотримання принципів чесності не лише сприяє успішному виконанню моїх обов'язків вихователя, але й створює довіру та повагу у відносинах з батьками та колегами, а також сприяє позитивному емоційному та моральному розвитку дітей.

Отже, академічна доброчесність є ключовою складовою успішного навчання та професійного розвитку у сфері дошкільної освіти. Наукові дослідження, особистий досвід та факти однозначно підтверджують важливість дотримання принципів чесності як для самого навчання, так і для формування моральних цінностей у дітей. Тому важливо прагнути до відповідального та етичного ставлення до навчання та виховання, щоб забезпечити розвиток молодого покоління та успішну кар'єру в галузі дошкільної освіти.

Дубовик Софія Олександрівна

здобувачка освіти український мовно-літературного факультету ім. Г.Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності 014.01 Українська мова та література в закладах середньої освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Петрова Озель Лілія Павлівна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства і лінгводидактики

Моя академічна доброчесність є невід'ємною складовою моєї особистості і професійної моралі. Вона втілює в собі найважливіші принципи чесності, інтелектуальної чесності та відповідальності в навчанні та дослідженнях.

На мою думку, академічна доброчесність полягає у відданості принципам чесності та інтелектуальної чесності у всіх аспектах навчального процесу. Це означає, що я завжди прагну діяти чесно та етично у всіх своїх академічних зусиллях, від виконання домашніх завдань до написання дослідницьких робіт.

У моїй практиці це означає, що я ніколи не піддаватимусь спокусі копіювати або плагіатити роботу інших, а натомість буду працювати над кожним завданням самостійно та з відповідальністю. Я завжди намагатимусь використовувати лише власні думки, ідеї та дослідження, або ж правильно цитуватиму джерела, якщо використовуватиму інформацію із зовнішніх джерел.

Більш того, академічна доброчесність для мене означає інтегровану систему цінностей, яка включає у себе повагу до праці інших студентів та дослідників, підтримку колективного навчання та розвитку спільноти знань. Я завжди готова допомагати своїм однокурсникам та колегам, а також ділитися своїм власним досвідом і знаннями для спільного зростання.

Отже, моя академічна доброчесність є не лише моральним обов'язком, але й ключовим елементом мого особистого та професійного розвитку. Я вірю, що лише шляхом дотримання принципів чесності та відповідальності ми можемо побудувати довіру, спільноту знань та досягти успіху в академічній сфері.

Залеська Карина Сергіївна

здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова та література, англійська мова) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Лебеденко Юлія Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови імені проф. Л.А. Лисиченко

У сучасному світі академічна доброчесність – ключовий аспект в науковій сфері. Це не лише моральна принада, а й фундаментальний принцип, на якому ґрунтується весь науковий прогрес та розвиток суспільства. У цьому есе розглянемо важливість академічної доброчесності, її значення та вплив на наше суспільство та дослідження.

Академічна доброчесність - це, передусім, зобов'язання дотримуватися етичних принципів у науковій роботі. Це означає відмовитися від плагіату і зосередитися на поданні даних, результатів досліджень - чесно. Звісно ми не можемо забути ще й про повагу до ідей авторитетів в науковій спільноті. Без цієї доброчесності неможливий будь-який науковий прогрес, адже вона є основою для ефективної передачі знань.

Коли вчені нехтують цінностями доброчесності, це може підірвати довіру до наукової спільноти в цілому. Тому важливо, щоб кожен науковець дотримувався високих стандартів етики та доброчесності у своїй діяльності.

У своїх роботах я визнаю, що дотримання академічної доброчесності - це моє головне зобов'язання. Це передбачає ряд конкретних кроків і відповідальних дій.

По-перше, це посилення на джерела інформації при використанні ідей, даних, результатів досліджень. Я розумію важливість визнання праці інших людей та необхідність вказати джерело, звідки була взята інформація.

По-друге, це дотримання чинного закону про авторське право. Я поважаю роботу авторів та готова дотримуватися вимог закону щодо використання інтелектуальної власності.

По-третє, я завжди намагаюся надавати достовірну інформацію про результати моєї навчальної чи наукової роботи. Я розумію важливість чесності перед колегами та суспільством, і вважаю за необхідне надати повну інформацію про методи досліджень та використані джерела.

Таким чином, для мене академічна доброчесність не лише є невід'ємною частиною мого навчання, але й демонструє мою моральну та етичну компетентність. Я прагну дотримуватися цих принципів у всіх

аспектах моєї діяльності, бо тільки дотримуючись цих принципів, ми можемо забезпечити розвиток науки та суспільства на чесних та прозорих засадах.

Заліська Анна Анатоліївна

*здобувачка освіти факультету початкового навчання спеціальності
013 Початкова освіта Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Ємець Альона Анатоліївна, кандидат педагогічних
наук, доцент кафедри теорії і методики викладання філологічних дисциплін у
дошкільній, початковій і спеціальній освіті*

Присмак академічної недоброчесності

Тема академічної доброчесності стає дедалі актуальнішою в українському суспільстві. Мабуть, кожен з нас замислюється над питаннями дотримання відповідних приписів щодо грамотного викладу власних і не тільки власних думок. А чи дійсно так важливо дотримуватися академічної доброчесності? Можливо, ми дарма приділяємо цьому стільки уваги? А що ж буде, якщо світ перетвориться на академічно недоброчесний? Світ, де брехня та обман стають нормою, де плагіат та фальсифікація набувають популярності, щось на кшталт спортивного змагання. Цікаво, а яким буде вчитель у такому світі? Поринемо в цю викривлену реальність XXI століття.

Ось типова вчителька Марина Вікторівна. Колись вона була відома своїм шаленим ентузіазмом до навчання й викладання. Але вона втомилася. Грошей від чесності небагато, а сил поменшало. Її колись блискучі очі, що запалювали в учнів жагу до знань, затьмарились зневірою. Уроки, які колись були сповнені динамічних дискусій та захоплюючих досліджень, перетворились на монотонні читання підручників. Після того, як вона опанувала чат GPT, у неї вивільнився час для відпочинку, участь у численних учительських конкурсах перестала її лякати й виснажувати. Згодом Марина Вікторівна почала

забувати, як це самотійно готуватися до уроків, як шукати цікавий матеріал, стимулюючий розвиток школярів.

Учні Марини Вікторівни, раніше такі активні та креативні, теж відчували зміни і теж змінилися. На їхніх обличчях все частіше почала з'являтися апатія. Вони зрозуміли, що вчителя влаштовують формальні відповіді, невідомо звідки взяті й неосмислені. Замість запитань та відповідей у класі запанувала тиша, учні навчилися самотійно списувати з мережі Інтернет.

Усіх все влаштовувало: і вчителів, і батьків, і учнів.

І ось настав день народження Марини Вікторівни. І неабиякий, а ювілей. А в цей день завжди звучить багато вітань, побажань та інших приємних слів. Спочатку до кабінету зайшли учні її класу. Вони вручили букет квітів і вітальну листівку. Вона була в запечатаному рожевому з сердечком конверті. Усміхнена ювілярка дістала листівку і почала читати. Поки вона читала привітання, її усмішка поступово зникала. Вчителька ніяково посміхнулася, подякувала учням, і ті задоволені виконаною місією з шумом вивалилися в коридор.

Далі була черга колег. П'ятеро колег весело посміхаючись зайшли в клас з квітами і рожевим з сердечком конвертом. Вони вручили ювілярці букет квітів і конверт з вітальною листівкою. Марина Вікторівна, радо посміхаючись, відкрила конверт, дістала листівку, і посмішка на її обличчі стала кривою. Ювілярка зібрано подякувала колегам за привітання і непомітно зітхнула.

Після уроків до ювілярки завітав сам директор школи. Він теж хотів привітати Марину Вікторівну, але не встиг разом з іншими вчителями. Директор школи був трохи молодший за Марину Вікторівну, добре всіх знав і хотів, щоб його всі любили. Директор вручив рожевий із сердечком конверт з вітальною листівкою і букет квітів. Але жінка чомусь не поспішала його відкрити. Але директор наполягав. Вчителька прочитала листівку і стримано подякувала керівникові.

Коли ювілярка залишилася наодинці, вона поклала перед собою на стіл три однакові вітання. Кожна листівка містила не тільки текст, а й коментар-підказки курсивом для тих, хто мав її заповнювати.

Шановний/а _____.

(Треба вписати ім'я того, кому призначена листівка).

Вітаємо з 30, 40, 50, 60-річним ювілеєм.

(залиште тільки одну цифру, інші закресліть)

Ви – чудовий/а вчитель/учителька математики, фізики, малювання, хімії, креслення, інформатики, ЯДС, історії!

(залиште тільки навчальний предмет, що викладає ювіляр)

Ми дуже цінуємо Вас, за те, що Ви нестандартно проводите уроки, турбуєтеся про своїх учнів, постійно шукаєте нову інформацію, щоб було цікаво навчатися, постійно опановуєте нові технології і просто чудова людина і красива жінка/інтелігентний чоловік!

(залиште тільки те, що стосується ювіляра)

Марина Вікторівна – учителька української мови та літератури святкувала свій 70-річний ювілей, дивлячись на листівку, у якій ніхто нічого не дописав і не викреслив.

Ви скажете, що це не про академічну добродесність? Але байдужість, формалізм і небажання докласти хоча б мінімальних зусиль для якісного виконання чи не пов'язані із недобродесністю? Неповага до учнів, до колег, до справи, якою займаєшся – невже це не пов'язано із недобродесністю? Можливо, ні... Але присмак академічної недобродесності є...

Зелепукін Назар Ігорович

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Макар Людмила Михайлівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Як здобувач вищої освіти, я, звісно, замислююся над концепцією академічної доброчесності і маю власне уявлення про те, що мені потрібно для досягнення академічного успіху.

Особисто для мене, академічна доброчесність означає чесність і повагу, з якими здобувачі вищої освіти мають підходити до навчання. Приміром, для багатьох сьогоднішніх здобувачів вищої освіти академічна доброчесність здається простою і що її дуже легко можна уникнути. Врешті решт, у вас все буде добре, якщо ви не будете «викрадати» чужих слів та ідей. Начебто-то так? Але ж...

Найбільш очевидною формою академічної недоброчесності є плагіат, коли здобувач освіти видає чужі ідеї та слова за свої власні. Це нечесно і це все є зрозумілим. В результаті використання плагіату в освітньому середовищі з'являються вже раніше накопичені знання. При цьому плагіатор, як правило, орієнтується на «крадіжку» якісних результатів наукових досліджень і їх розповсюдження вже від свого імені.

Як здобувач вищої освіти я читаю дуже багато текстів і переглядаю величезну кількість ресурсів. Ці елементи слугують основою для мого навчання і звісно допомагають мені у навчанні. Але ж, я чудово розумію, якщо я використовую теорію, щоб підкреслити будь-які моменти в своїй науковій роботі, то я при цьому, завжди маю поважати автора цієї теорії, оскільки я використовую його ідеї, які були висунуті ним особисто. Використання цитування «відкидає» плагіат і забезпечує дотримання політики академічної доброчесності мого навчального закладу.

Я вважаю, що слід мати на увазі те, що плагіат також включає використання таких об'єктів як відео і фото, яких, приміром, здобувач освіти не створював особисто. В даному випадку необхідно чесно використовувати ці елементи, посилаючись на джерело або, вказуючи автора відео чи фото матеріалу.

Таким чином, якщо здобувач вищої освіти ніколи не замислюється над питанням академічної доброчесності, то це може обернутися для нього негативними наслідками, що передбачатиме настання відповідальності за недотримання і взагалі порушення принципів академічної доброчесності і політики академічної доброчесності закладу вищої освіти.

Будь-який університет з доброю репутацією має якісно політизувати академічну доброчесність. І ключовим моментом цієї політики має бути правова грамотність правова обізнаність здобувачів вищої освіти у цьому питанні. Я вважаю що це слугуватиме основою у забезпеченні академічної справедливості з метою розвитку науки. Це надаватиме можливостей освітнім закладам підвищувати свої рейтинги.

Академічна доброчесність як сукупність правил поведінки в академічному середовищі має повноцінно висвітлювати правові аспекти у здобувачів вищої освіти і вимагає особливої уваги до себе.

Іщенко Олександра Сергіївна

*здобувачка освіти факультету початкового навчання спеціальності
013 Початкова освіта Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

*Науковий керівник: Ємець Альона Анатоліївна, кандидат педагогічних
наук, доцент кафедри теорії і методики викладання філологічних дисциплін у
дошкільній, початковій і спеціальній освіті*

Відгомін майбутнього

Колись, у ХХ-ХХІ столітті людське суспільство балансувало на межі виживання. Тоді ще велися постійні розмови про академічну доброчесність. Це сьогодні, у ХХІІІ столітті, це стало беззаперечним постулатом, який лежить в основі нашого життя. Але тоді навколо цієї теми точилися гарячі дискусії: як розуміти це поняття, чи важливо всім дотримуватися принципів доброчесності, до яких наслідків може призвести їх порушення. Можливо, і я б не почала над цим міркувати, якби мені до рук не потрапив один документ, в якому описувалися події, у які важко повірити. Знайшла я його випадково, 2204 році, на горищі у своєї бабусі, коли розбирала старовинні документи, які колекціонував мій дідусь. Наведу нижче текст цього документу.

«Звіт спеціального агента національної безпеки J-13

Група вчених з Міністерства Науки Землі, очолювана академіком Ю.В.Козаком, об'єднана з конгломератом ШІ, після тривалих досліджень змогла довести теорію «впливу» і вирахувати з точністю до 97,4% людину, яка може привести людство до загибелі.

Я, спецагент J-13, був відправлений у минуле на апараті МЧ-24 (машина часу-24) із завданням знайти конкретну людину, позначену, як А, та точку неповернення, після подолання якої зупинити трагічні для Землі події буде неможливо.

Перша часова зупинка - 2100 рік, школа. Пів року стеження за об'єктом під назвою «Аномалія». Об'єкт особливих зусиль для навчання не докладає, встигає відпочивати й розважатися. За цей період часу «Аномалія» списала більшість домашніх завдань, контрольних робіт та тестів. Поведінка типова для учнівського контингенту. Спілкування з учителями призвело до певного когнітивного дисонансу в агента, бо ті замість корегування поведінки в бік дотримання академічної доброчесності починали або скаржитися на тяжке життя та дорогі сертифікати, або кидалися з кулаками, викрикуючи щось незрозуміле. Можу стверджувати: заклад освіти не переймається академічною доброчесністю.

2117 рік, університет. Об'єкт закінчує навчання. За цей час не помічено жодного самостійного виконання завдань. Усі його курсові роботи, дипломна – куплені. За якістю знань у закладі не слідкують, відчуття, що про поняття академічної доброчесності не чули.

2125-2130 рр. Подальше спостереження за об'єктом показало стрімкий підйом у кар'єрі. Після купівлі кількох дисертацій за різними напрямками отримав посаду міністра оборони. Професійних обов'язків, відповідних компетентностей немає, усім демонструє наявні у нього різноманітні свідоцтва та сертифікати. На момент мого оперативного контролю (травень 2130 рік) очолює групу науковців із запуску Кандронного Алайдера. Аргументи кількох учених про небезпеку запуску для всього живого на планеті безапеляційно відкидає.

Аналіз варіативностей розрахованих нашою науковою групою дозволив виділити університет як точку неповернення, тому що ті, кого готували у вищому навчальному закладі, впливали і на школярів, і на розвиток науково-технологічних напрямків.

Чекаю подальших вказівок».

Я не знаю, звідки на горищі моєї бабусі з'явився цей документ, що саме зробив спеціальний агент, але чомусь я не можу перестати думати, чи не помилився агент J-13 щодо точки неповернення.

Кашена Альона Русланівна

здобувачка освіти факультету початкового навчання спеціальності 013 Початкова освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Ємець Альона Анатоліївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики викладання філологічних дисциплін у дошкільній, початковій і спеціальній освіті

Світ без академічної доброчесності

Уявіть собі світ, де люди не знають, що таке академічна доброчесність і навіщо вона потрібна. Світ без неї – це коли у школі в усіх однаково виконані письмові роботи, а люди забули, що таке індивідуальні завдання.

Уявімо такий світ. Або навіть цілу планету. І назвемо її Плагіат. На цій планеті, як і на інших, є заклади освіти. І, звичайно, учням теж задають багато завдань. Але на планеті Плагіат немає значення, звідки ти взяв завдання, головне, щоб приніс першим, або вчасно – усе залежить від рангу школи.

На планеті Плагіат учні швидко навчаються відшукувати інформацію, не звертаючи увагу на засоби. Вони можуть її купити (у менш забезпечених, але розумних учнів), вкрасти (у менш забезпечених, але вперто не бажаючих віддавати власне), обміняти на іншу інформацію (у забезпечених і розумних учнів, які виконують тільки цікаві для них завдання). Це стосувалося абсолютно всіх завдань: класних, домашніх, самостійних, контрольних та навіть тематичних.

Така ситуація склалася тому, що мешканці планети не вміють робити по-іншому. Вони з ранніх літ чули, що в школі не треба напружувати мозок, бо кількість клітин там обмежена, що варто списувати, що нічого страшного в цьому немає, головне – швидше. Проблема виникає пізніше – виявляється, що через деякий час люди перестають мислити творчо та критично, вони не можуть відстоювати свою думку, вони перетворюються з індивідуальностей на натовп, яким можна керувати. Так знання стають засобом збагачення. А тих, хто вміє самостійно мислити, на планеті Плагіат одиниці, і вони працюють на великі корпорації.

Одного разу на цю планету випадково потрапив гість. Його звали академік Маркус Чеснослівний. Він був з планети, яка в перекладі з мови Плагіату мала назву «Добропорядність». Її мешканці пропагували доброчесності і правдивості. І хоча не завжди дотримувалися усіх норм, але намагалися подолати цю «хворобу», як вони називали недоброчесність.

Маркус Чеснослівний як гість відвідав різні заклади освіти планети Плагіат. Особливе враження на нього призвела школа. Академік побачив, що там учні списують та навіть пишаються своїми вміннями. Він був ще більше шокований, коли дізнався, що тут не лише діти, а й вчителі копіюють роботи один одного і теж не приховують цього. Гостя дуже занепокоїло побачене, бо він знав про страшні наслідки цієї хвороби. Тому він запропонував провести лекцію і пояснити шкідливість недотримання доброчесності. Чиновники з міністерства не одразу, але погодилися. Правда, їхньою вимогою було представити план і текст лекції. Маркус здивувався, але не відмовився і досить швидко передав необхідні матеріали в міністерство. Коли ж настав час виступати перед аудиторією, виявилось, що текст лекції кудись зник, а сяючий заступник міністра отримувал вітання із новою монографією. Представники міністерства фальшиво співчували гостю і удавали, що дуже жалкують, що лекція не відбудеться. Але Маркус лише знизав плечима і розпочав свою промову. Присутні завмерли. Такого ніколи не було, щоб академік читав лекцію без папірця!

Успіх був приголомшливий! Звичайно, не всі і не одразу повірили «зальотній пташці», як назвали Маркуса Чеснослівного. Але хтось захопився новими ідеями і можливостями (усіх вразило, що власні думки можна викладати цікаво, й переконливо), хтось злякався хвороби мозку, а хтось зіставив факти і проаналізував те, що відбувається на планеті. І зміни потроху почалися. На цій планеті вони ще продовжуються, бо не всі задоволені тим, що не можна списувати, що треба вказувати автора думки. До речі, заступника міністра, який «сплагіатив» лекцію Маркуса, суд зобов'язав написати власну працю на тему «Чому важливо дотримуватися академічної доброчесності». Кажуть, що коли оголошували вирок, він кричав: «Краще вбийте...! Я ж не вмію!...»

На жаль, не тільки на планеті Плагіат так розповсюджена хвороба академічної недоброчесності. Не всі ще усвідомлюють її руйнівний

вплив. Якщо її не дотримуватися, люди втратять свою індивідуальність та критичне мислення, а це дуже важливо для розвитку суспільства.

Коваленко Денис Дмитрович

здобувач освіти українського мовно-літературного факультету імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності 014.01 Українська мова та література в закладах середньої освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Петрова Озель Лілія Павлівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства і лінгводидактики

У цій роботі я хочу поділитися своїми міркуваннями щодо поняття академічної доброчесності та її важливості у навчанні. Що ж означає це поняття? Академічна доброчесність — це етичні принципи та правила, що ґрунтуються на самостійному виконанні завдань, повазі до авторського права та наданні правдивої інформації про свою роботу. Я вважаю ці принципи важливими та хочу розказати як я їх дотримуюсь.

Перш за все проявом мого дотримання цього принципу є самостійне виконання всіх поточних та підсумкових завдань. Поклавши руку на серце, можу запевнити, що я жодного разу не користувався сторонніми джерелами з вже готовими завданнями, а тим паче не списував подібні завдання у своїх однокурсників. Так, подеколи буває складно виконати той чи інший вид роботи, але, як на мене, краще зробити помилку, аніж відповісти правильно, спираючись на знання іншої людини. Кожен робить помилки, і кожен може зрозуміти свої сильні та слабкі сторони, зробивши аналіз того, що було неправильним. Наразі я навчаюся на вчителя української мови та літератури, а для цієї професії надважливими є грамотність та обізнаність. Але про яку грамотність чи обізнаність можна говорити, якщо оцінка з тої чи іншої дисципліни належить іншій людині? Чи варті ці оцінки того, що в майбутньому всі роки навчання не принесуть жодного плода? Особисто для мене ні.

Ще одне правило, якого я дотримуюсь при створенні різних проєктів — це вказування джерел інформації, звідки був взятий той чи інший матеріал. Для того, щоб зрозуміти необхідність цього не потрібно мати якісь надвеликі розумові здібності, адже всім нам добре відомо про авторське право на той чи інший вид інформації, за порушення якого передбачене покарання тут також варто пам'ятати й про моральний бік медалі. Уявіть таку ситуацію: ви дуже довго вкладали ресурси у дослідження, а через деякий час до вас доходить інформація, що такий собі, назовемо його Іван Іванович, опублікував наукову роботу, де використав частину вашої, не вказавши її як джерело інформації. Які б емоції ви відчули? Я думаю, що негативні. По суті своїй будь-який ВНЗ є мікросесвітом, де проживають юні науковці. Дотримуючись правила «завжди вказуй джерела інформації», вони забезпечать собі спокійне майбутнє, без судових справ, ануляції праць всього їх життя та зберігають свою репутацію чистою.

Отже, дотримуючись принципів академічної доброчесності, студенти забезпечують собі безпроблемне майбутнє, зберігають свою репутацію та набувають навичок, необхідних для професійної діяльності.

Краснокутська Анастасія Василівна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Давидова Марина Олександрівна, доцент кафедри
теорії, технологій і методик дошкільної освіти*

З метою вдосконалення правових механізмів забезпечення високого рівня якості освітнього процесу прийнятий у 2017 році Закон України «Про освіту» передбачає академічну доброчесність, пов'язану з удосконаленням модернізації освіти, і цьому питанню приділено багато уваги.

Основна місія закладів вищої освіти – підготовка висококваліфікованих фахівців, здатних задовольнити потреби роботодавців.

Для цього кожен, хто бере участь у навчальному процесі, повинен сумлінно виконувати свої обов'язки.

На сьогодні в умовах вільного доступу до інформації складно оцінити дійсний рівень знань здобувачів. Завдяки швидкому розвитку технологій, використання та розповсюдження інформації значно спрощується.

Тому питання академічної доброчесності та її недотримання зараз є дуже актуальним для української вищої освіти загалом.

Студентський плагіат – це складна проблема з кількома аспектами, а саме:

- організація – заклади вищої освіти не мають ліцензованих програм для перевірки робіт на плагіат;

- викладання - викладачі страждають від навантаження та емоційного тиску, а також низької заробітної плати;

- етичний - неправомірне привласнення праці інших;

- правовий – порушення прав інтелектуальної власності;

- ринковий – кваліфікований фахівець, який має бажання професійного росту та займається самоосвітою, має попит на сучасному ринку праці.

Для того, щоб заклади вищої освіти могли випустити висококваліфікованих фахівців, здатних задовольнити потреби своїх роботодавців треба запобігти розповсюдження плагіату.

Основними напрямками боротьби з плагіатом є:

1. Запровадження обов'язкових процедур перевірки студентських робіт на плагіат. Це підвищує об'єктивність і обґрунтованість оцінювання та усуває зайву напругу (в тому числі психологічну та емоційну) у викладачів.

2. Посилення штрафів за плагіат (оприлюднення імен здобувачів, спійманих на плагіаті, відрахування, втрата репутації).

3. Запровадження в Україні високих етичних стандартів

4. Удосконалення методики самостійного навчання здобувачів, з акцентом на дослідницько-аналітичні форми роботи, де можливість запозичення іншомовних текстів значно обмежена.

На жаль, плагіат існує серед українських здобувачів вищої освіти, тому для його викорінення потрібні численні системні заходи, наполегливі зусилля, нестандартизовані методи та детальне вивчення закордонного досвіду.

Курулюк Єлизавета Олексіївна

здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету імені Г. Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності 014 Середня освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Останнім часом велика увага приділяється проблемі плагіату та різних проявів академічної нечесності. Цей термін часто знаходиться у нашому словнику, але, можливо, не всі мають чітке уявлення про його значення. Вважаю, що для початку доцільно розібратися з цим терміном.

У Законі «Про освіту» академічна доброчесність визначається як *«сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень»* [1].

Академічна доброчесність, у своїй сутності, є не просто набором правил та обов'язків, але складною та виразною філософією, що пронизує наше інтелектуальне життя. Вона втілює в собі глибокі цінності та принципи, що визначають наше ставлення до знань, правди та етики. Академічна доброчесність – це своєрідна моральна платформа, на якій ґрунтуються усі наші академічні зусилля та досягнення.

Що є основою академічної доброчесності? Її центром вважається *інтелектуальна чесність*. Це не лише дотримання правил написання рефератів чи наукових статей, але й внутрішня відданість правді та

об'єктивності. Вона закликає нас визнавати істину, навіть якщо вона суперечить нашим уявленням або переконанням. *Злагожденість та порядність* – ще два ключові аспекти академічної доброчесності. Це вимагає від нас не лише дотримання правил, але й внутрішньої чистоти мислення та дій. Ми повинні діяти не лише з урахуванням наших власних інтересів, але й зі свідомістю відповідальності перед іншими членами академічної спільноти. Порядність у наших діях та взаємовідношеннях створює атмосферу довіри та сприяє плідному обміну ідеями та знаннями.

Не менш важливою є *ідея пошуку істини та відкритості до нових ідей*. Академічна доброчесність закликає нас не лише дотримуватися встановлених норм, але й активно досліджувати, відкривати або ж спростовувати усталені стереотипи та уявлення. Відкритість до нових ідей та конструктивної критики допомагають нам розвиватися як індивідуумам та внести свій вклад у загальний розвиток науки та освіти.

Як популяризувати академічну доброчесність? Для цього важливо проводити інформаційні кампанії, організовувати курси та тренінги з цього питання, створювати позитивне середовище, де чесність нагороджується, і залучати громадськість до підтримки цінностей академічної доброчесності через партнерства та спільні заходи.

Отже, академічна доброчесність не лише визначає наше ставлення до навчання та досліджень, але й формує нашу особистісну ідентичність та моральні цінності. Вона втілює в собі не лише зовнішні правила, але й внутрішню готовність до правди, порядності та відкритості. Це філософія, що веде нас до нових вершин знань, підносячи наші духовні ідеали на висоту, яка співзвучна з величчю науки.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» від 02.04.2020 р., № 38-39, ст. 380.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

Лагутіна Анастасія Дмитрівна

*здобувачка освіти факультету початкового навчання спеціальності
013 Початкова освіта Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди*

*Науковий керівник: Ємець Альона Анатоліївна, кандидат педагогічних
наук, доцент кафедри теорії і методики викладання філологічних дисциплін у
дошкільній, початковій і спеціальній освіті*

Викрадене майбутнє

Нарешті завтра цей день. Я так давно мріяв, як піду на Висвяту. Я так хвилююся, що мене аж нудить...А може ви не знаєте, що буде завтра? Або забули? Завтра 34 месіндора!! День, коли кожен хлопець і кожна дівчина у віці 16 років мають пройти спеціальну посвяту. Після цього ми починаємо писати. Та не просто писати, ми починаємо творити словом. Тому нас починають звати «творцями»!

У віці 3 років для кожного з нас обирають певний напрям, у якому ми будемо працювати все життя. Існує поділ: філософія, наука та художня література. Напрямок обирають за допомогою спеціальних тестів. Мені важко щось про це сказати, бо я майже нічого не пам'ятаю. Знаю тільки, що мені був призначений напрямок «наука». З цього моменту почалось «спецнавчання». Усі ці роки, аж до мого шістнадцятиріччя, я вивчав, як все це пишеться, які тонкощі та нюанси є в написанні наукових робіт. Після Висвяти свою першу роботу ми пишемо 10 місяців. Потім ця робота перевіряється, оцінюється та у 12 класі ми переходимо на новий етап - коледж. У моєму випадку це коледж «Науки» першого, другого та третього ступеня. Найпрестижніший – першого, але щоб туди потрапити, треба отримати за випускню роботу бал не менше 90. А це ох як не просто!

На Висвяті я ледь стримував себе від радості. Я відчував неймовірну гордість, бо вважається, що саме науку писати найважче. До речі, в нас є правила, яких ми повинні дотримуватися під час написання робіт.

1. Не розголошувати нікому тему роботи, окрім керівника.
2. Не підписувати роботу.
3. Здавати все своєчасно.
4. Не використовувати чужі праці.

Перед тим, як ми почнемо писати, нам провів настанову один з великих творців науки. Не кожен дістається цього титулу, а тільки найобдарованіші. Тому зазвичай на таких людей ми кажемо – Великий творець. Коли Великий вийшов на сцену, я зрозумів, чому саме він гідний такого титулу. Творець говорив про свою нещодавно завершену роботу, посміхався, робив жести руками. Я був ніби зачарований. Як можна бути настільки талановитим? Пам'ятаю, що я навіть здригнувся, коли всі раптом заплодували. Я так мрію стати хоч трошки схожим на нього.

Десять місяців я витратив на свою роботу. Таке відчуття ніби я дійсно стаю маленькою частиною науки. Нарешті я можу подати роботу комісії на оцінювання. Я все думаю, чи можливо, щоб Великий Творець побачив її? Як я цього хочу! Він прочитає і зрозуміє, що я працьовитий. Може він запросить поспілкуватися? А потім може... Ой, не буду загадувати...

Сьогодні мають прийти результати. Як я їх чекав! Я отримав конверт та побіг до мами. Відкриваю конверт, а там...А там всього-на-всього 60 балів... Мама намагалася мене заспокоїти словами, що це прохідний бал та з такими результатами зможу вступити в коледж. Але не в найкращій... Як сумно мені, бо я ж усю душу вклав у цю роботу...

Залишився останній місяць навчання в 11 класі. Перед тим, як ми всі підемо до коледжу, нам знову прочитає промову Великий творець. До нас прийшов знову він, той самий, який читав нам настанову перед початком роботи.

Великий голосно промовляв: «Вітаю, юні творці! Ви всі з останнього разу подорослішали. Кожен з вас написав вже свою першу велику роботу. Але скільки вам треба ще пройти, що стати справжнім науковцем. Не всі можуть подолати цей шлях, слабкі здаються, починають скиглити, намагаються

повторювати вже досліджене і найстрашніше – вдаються до плагіату. І тільки найсильніші, найнаполегливіші – вони опора нашого суспільства. Вони будуть рухати нашу науку вперед. Але працювати треба постійно і невтомно. От і я сьогодні я вам прочитаю свою працю, нещодавно завершену. Отже, темою моєї роботи була...».

У той момент я так здивувався, бо тема його роботи була дуже схожа на мою. Я вважав, що дійсно обрав цікаву і важливу тему. І мені заборонено її розголошувати.

Великий творець промовляв яскраво свою доповідь. Але тут і там, у рядках його роботи я чув свої речення. Що це? Чому він використовує мою роботу? Вона ж набрала мінімальний бал. У той момент я нічого не розумів.

Чим більше Великий читав, тим яскравіше реагували люди навкруги. Вони не могли відірвати свого погляду від сцени. З кожним словом творця вони ніби сповнювалися його ідеями, посміхалися та замислювалися.

У мене було лише одне запитання: «Чому він читає мою роботу?». І раптом у мене майнула думка – він її оцінив! Зараз він дійде до кінця і скаже всім, що моя робота.

Але він перейшов до висновків. Я, мабуть, оглух. Дзвін у вухах, навколо гучні оплески, посмішка Великого. Мій порожній погляд. Він нічого не сказав про моє авторство.

Я писав цю роботу 10 місяців, вона може слугувати подальшою опорою у моїх майбутніх працях. Отримав за неї 60 балів, а тому вступаю у ненайкращий коледж. Після цього всього я чую, як поважний творець видає чуже за своє. Мою роботу присвоїли собі. А що далі?...

Далі у школі я знаходитися не міг. Лікарі мені співчутливо сказали, що у мене перевтома, і це цілком нормально. Бо тільки-но я закінчив писати важливу роботу та дізнався свої результати. Я пішов додому. У голові ніяк не вкладалося, як така людина могла так вчинити? А інші? А мій керівник з роботи? Невже всі просто зробили вигляд, що все добре? Боротися за чесність? Чи залишити все так?

Я розумів, що мені потрібно було поговорити з Великим творцем.

Наступного дня я пішов до вежі Великих. Там я його і зустрів. Він стояв в оточенні кількох школярів з нашої школи. Вони були «успішні», бо їхній бал 80-85, і вони розраховували на гарний коледж.

Я підійшов і закричав йому в обличчя: «Як ви могли?! Чому ви виступили із моєю працею, а мені поставили лише 60 балів?!»

Я кричав, але бачив, як він дивився на мене, у нього не було схвильованості.

Його слова я, мабуть, назавжди запам'ятаю: «Ти хочеш сказати, що я, Великий творець, опустився до плагіату?! Це серйозні звинувачення. Ти можеш довести, що твоя праця була написана раніше за мою? Моя опублікована, а твоя?..»

Він навіть не кричав на мене. Я все зрозумів. Я не міг нічого довести.

Сьогодні вже пройшов місяць, як почалося навчання в коледжі. У коледжі третього ступеня. Я залишив ідею стати науковцем. Я залишив ідею взагалі писати про науку.

Можливо, було б краще не писати нічого, але те, про що я розказав, було варто того. Хтось прочитає і подумає: «Дивна фантастична історія!». А, може, це не фантастика?

Лазченко Олеся Віталіївна

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Калюжна Юлія Іванівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології, соціології і культурології

Що таке академічна доброчесність? Ст. 42 Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII: «**Академічна доброчесність** (англ. *Academic integrity*) – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил,

якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень». Вона полягає у відсутності плагіату та обману у навчальній і науковій діяльності.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає (ЗУ «Про освіту»:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Чому це важливо? Саме академічна доброчесність впливає на довіру до результатів навчання, забезпечує чесний вступ до навчальних закладів, передбачає здобуття власних знань і розвиток власних здібностей, а також на репутацію навчального закладу де вчиться студент.

У Харківському національному педагогічному університеті імені Г.С. Сковороди дуже відповідально ставляться до дотримання цінностей академічної доброчесності. Про це свідчить Кодекс академічної доброчесності ХНПУ імені Г. С. Сковороди (http://hnpu.edu.ua/sites/default/files/files/Normat_dokum/Pol/42_23_Kodeks_aka_d_dobrochesnosti.pdf).

Лейба Андрій Романович

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Костіна Валентина Вікторівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки.

У реаліях сьогодення, на жаль, ми часто стикаємося з академічною недоброчесністю, у вигляді академічного шахрайства, фальсифікації на просторах Інтернету. Ця проблема стосується не лише «піратських» сайтів, але й безлічі недоброчесних наукових робіт, статей та іншої літератури, яку поширюють у віртуальних мережах. Відповідальність за розповсюдження та використання спотвореної інформації чи недотримання авторських прав є важливою не лише в академічному та науковому середовищі сьогодні, але й для людства у майбутньому.

На жаль, багато людей, навіть, не помічають, що вони вчиняють шахрайство, просто копіюючи чужий текст з джерела, іноді, навіть, не цікавлячись, хто є автором, і, привласнюють ідеї автора. Це створює серйозні моральні та етичні проблеми, які можуть підірвати довіру в науково-дослідному середовищі та порушити інтелектуальні права справжніх авторів робіт. Іноді, нечесний науковець міркує таким чином: якщо взяти авторський текст та трішки його стилістично переробити, то це вже можна вважати власними думками, - але, варто пам'ятати, що це майже не впливає на зміст та сенс роботи, тому, це також можна вважати крадіжкою, але - завуальованою.

Дотримання авторських прав та етичних норм не лише сприяє створенню справедливого інтелектуально-розвиненого соціуму, але й зміцнює взаємну повагу та розвиток наукової спільноти. Основна роль закладів вищої освіти та будь-якої освітньої інституції полягає у формуванні виховного середовища, що сприяє оволодінню принципами доброчесності та важливими

цінностями, яке майбутнє покоління зможе використовувати у подальшій роботі та привчати своїх дітей до цього. Студентські наукові спільноти мають відігравати вирішальну роль у вихованні здобувачів освіти, вказуючи на недопустимість плагіату та підтримуючи створення оригінальних та інноваційних робіт, а також, надаючи позитивний приклад чесної та етичної поведінки в академічній сфері.

Як голова студентського наукового товариства факультету соціальних і поведінкових наук, я вважаю, що потрібно формувати у здобувачів вищої освіти академічну культуру, яка б перешкоджала розповсюдженню плагіату та шахрайства у науковому студентському середовищі майбутніх фахівців соціальної сфери, стимулювала їх до відповідального ставлення до інтелектуальної власності, забезпечувала захист прав тих, хто вкладає власні сили в наукові дослідження, створює новаторські ідеї для майбутніх поколінь, тому, докладаю до цього власних зусиль.

Лисогор Таїсія Олександрівна

здобувачка освіти фізико-математичного факультету спеціальності 14.04 Середня освіта (Математика) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Жерновникова Оксана Анатоліївна, доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри математики

Академічна доброчесність є наріжним каменем освіти. Це є прагнення до знань чесними та етичними засобами. Підтримка академічної доброчесності має важливе значення для мого успіху як студента та для довіри до академічної установи.

Є кілька причин, через які я ціную академічну доброчесність. По-перше, це виховує щирю любов до навчання. Коли я виконую свої завдання чесно та старанно, я отримую глибше розуміння навчальної дисципліни. Ця внутрішня

мотивація приносить значно більше задоволення, ніж просте отримання «гарної» оцінки іншим шляхом.

По-друге, академічна доброчесність забезпечує створення сприятливого освітнього середовища для навчання всіх студентів. Коли всі дотримуються одних і тих же стандартів, це створює рівні умови, де успіх ґрунтується на заслугах і наполегливій праці. Списування чи плагіат дають несправедливу перевагу одним студентам за рахунок інших.

По-третє, підтримка академічної чесності зміцнює мої навички критичного мислення. Коли я досліджую та аналізую інформацію для своїх завдань, я краще підготовлена до формування власної думки та вироблення вагомих аргументів. Це безцінна навичка, яка принесе мені користь упродовж усієї моєї академічної кар'єри та за її межами.

Підтримка академічної чесності вимагає прихильності до етичної поведінки. Це включає правильне цитування джерел, уникнення плагіату і завершення власної роботи. Це також означає бути чесним під час іспитів та контрольних та не співпрацювати з іншими студентами забороненими способами.

Іноді може виникнути спокуса піти коротшим шляхом, особливо коли стикаєшся зі складним завданням, або наближається термін виконання їх. Утім я вважаю, що довгострокові наслідки академічної нечесності набагато перевершують будь-які короткострокові вигоди.

Отже, академічна доброчесність – це більше, ніж просто набір правил. Це є фундаментальним принципом, який визначає мій підхід до навчання. Підтримуючи академічну чесність, я не тільки гарантую свій успіх, але й вношу свій внесок у створення справедливого та збагачуючого освітнього середовища для всіх.

Малишко Ольга Сергіївна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Шеплякова Ірина Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Академічна доброчесність – це фундаментальний принцип, що є підґрунтям моєї навчальної, наукової та майбутньої професійної діяльності. Керуючись ним, вибудовую систему особистісних моральних ідеалів, переконань, цінностей, установок. Адже для мене академічна доброчесність – це не просто набір правил, яких слід дотримуватися. Це найвища міра морального та інтелектуального співіснування!

У визначеному контексті хотілося б наголосити на такому вияві академічної доброчесності та водночас особистісній рисі, як інтелектуальна чесність. Остання, на мій погляд, насамперед, передбачає здатність і бажання до самостійного критичного аналізу та осмислення нової інформації (зокрема й навчального матеріалу), результатів досліджень, перевірки їхньої достовірності. При цьому особисто для мене в процесі ознайомлення з новою інформацією та фактами значущим є виявити їхній сутнісний зміст, контекст та взаємозв'язки. І тільки потім формувати відповідні поняття, уявлення, переконання, позицію.

Окрім того вважаю, що академічна доброчесність вимагає відкритості та чесності в спілкуванні з іншими науковцями, поваги до результатів їхньої роботи та визнання їхнього права на особистісну позицію (навіть якщо вона є відмінною чи протилежною моїй власній). Саме тому я відкрита до дискусій, готова вислухати докази, аргументи опонентів і (якщо вони є переконливими) визнати свою можливу неправоту, змінити власну позицію на основі нової достовірної інформації. Отже, для мене інтелектуальна чесність полягає в тому, щоб бути не тільки активним споживачем знань, але й активним

учасником відкритої наукової дискусії, спроможним змінити свою думку, визнавши правоту опонентів.

Переконана, що дотримання академічної доброчесності – це етичний ідеал і стандарт існування наукової спільноти. І вважаю, що кожен має право на освіту та наукову діяльність у середовищі, де панує повага до інтелектуальної власності та індивідуальної гідності. У своїй діяльності (зокрема й науковій) керуюся принципами академічної доброчесності, намагаючись не лише досягти успіху, але й (за можливості) зробити свій внесок у розвиток освіти та науки. Це відображає мою внутрішню визначеність та готовність діяти відповідально й чесно, щоб досягти своїх цілей та сприяти розвитку суспільства.

Отже, академічна доброчесність – це не тільки моя особиста відповідальність, але і засіб підтримки інтегритету та престижу наукової спільноти.

Манькова Наталія Іванівна

здобувачка освіти факультету філології і журналістики імені Михайла Стельмаха спеціальності 014.01. Українська мова та література. Середня освіта Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Волошина Оксана Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами

Освіта слугує потужним інструментом для всебічного розвитку людини як особистості та найціннішого надбання суспільства. Її головним завданням є розкриття та плекання талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей кожного. Завдяки освіті формуються цінності та компетенції, необхідні для успішного самовираження та самореалізації. Освіта виховує відповідальних громадян, здатних до свідомого суспільного вибору та

спрямування своїх дій на благо інших людей і суспільства в цілому. Вона стає рушієм, що збагачує інтелектуальний, економічний, творчий та культурний потенціал українського народу. Освіта дає можливість кожному українцю досягти успіху в житті, стати активним членом суспільства та зробити свій внесок у розбудову нашої держави.

В Україні є «закон, що визначає правові засади організації та діяльності закладів освіти, ухвалений Верховною Радою 5 вересня 2017 року на заміну застарілому чинному закону про освіту» [3]. Стаття 42 цього закону приділена академічній доброчесності. Згідно з статтею, «академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1]. Але головною проблемою правил є те, що їх люблять порушувати. Аналогічною проблемою законів є їх недотримання. На жаль, багато громадян не усвідомлюють всієї шкоди, яку завдають порушенням законів, зокрема 42 статті Закону України «Про освіту».

Ігнорування принципів академічної доброчесності веде до низки негативних наслідків. Зокрема, коли порушуються правила академічної доброчесності, це підриває довіру до навчальних закладів, дипломів та інших освітніх документів. А згодом громадяни, як наслідок патерналізму, звинувачують у всьому якусь примарну владу, вищі інституції, або будь-які керівні органи. Ми покладаємо відповідальність за індивідуальне та групове благополуччя на когось іншого, замість того, щоб самостійно приймати рішення – рішення не плагіатити, не фальсифікувати роботи, не списувати, не фабрикувати інформацію, не давати хабарі і ще багато таких «не». Нам потрібно зробити злам всередині себе задля свого ж блага.

Крім цього недотримання академічної доброчесності ставить тих, хто сумлінно навчається та дотримується правил, в невігідне становище порівняно з тими, хто використовує нечесні методи. Усі ми хочемо

справедливості для себе, та, коли мова йде про когось іншого, ми ігноруємо цю мораль. Але ключ до добробуту суспільства це проста істина – «золоте» правило моралі: «Як хочеш, щоб відносились до тебе, так і відносься до людей».

Не варто забувати й про те, що, коли в освітньому процесі присутні плагіат, списування та інші порушення, це негативно впливає на загальний рівень знань та навичок студентів. Спочатку ми знижуємо рівень освіти в Україні, потім нарікаємо на нього і прагнемо поїхати за кордон та отримати «гідну» освіту. Що ж, закономірно, та чи не краще створити сприятливі умови для розвитку освіти та науки та теренах Батьківщини? Тут уже кожен сам повинен дати відповідь на це запитання та прорефлексувати свої дії й змінити своє ставлення до базових засад академічної доброчесності й, як наслідок, змінити свої дії.

Ще одним болючим місцем є те, що коли студенти бачать, що порушення законів залишаються безкарними, вони й надалі використовують нечесні методи в інших сферах життя. А, як ми знаємо, чесність – це одна з основоположних людських чеснот, її ігнорування призводить до непоправних наслідків. Ми мусимо стати принциповими у питаннях, що стосуються добропорядності не тільки нас як громадян, а й просто як людей, людей з великої літери, бо такою є наша держава.

Важливо, щоб усі громадяни, а особливо здобувачі освіти, усвідомлювали важливість дотримання законів, зокрема 42 статті Закону України «Про освіту». Це дозволить створити справедливу та якісну систему освіти, яка буде виховувати чесних та відповідальних громадян. Не достатньо простого ознайомлення з цією статтею, хоча подекуди і цього немає, варто закарбувати її положення в мозку, бо лише так ми виведемо нашу освіту на вищий рівень.

Володимир Сацик у своїй статті «Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти?» зазначив: *«Доброчесність в сучасному цивілізованому світі є тим наріжним каменем,*

який складає фундамент внутрішньої гармонії людини, стійкість її характеру та послідовність морального образу. Вища освіта через навчання і дослідження фактично скріплює цей фундамент елементами академічної доброчесності, які покликані виховувати інтелектуальну гідність і повагу до різноманіття думок та ідей, реалізуючи тим самим свою соціальну місію. Однак, сучасна університетська практика засвідчує, що вищі навчальні заклади часто-густо не дотримуються такого імперативу у своїй діяльності, допускаючи академічну нечесність або ігноруючи академічні проступки з боку студентів, викладачів чи представників адміністрації. Академічна нечесність великою мірою нівелює саму цінність освіти, сприяє фальсифікації вищої школи й тим самим зменшенню її внеску у суспільно-економічний розвиток» [2].

Я поділяю думки Володимира Сацика, а особливо його тезу про те, що доброчесність є основою для гармонійної особистості, стійкого характеру та послідовного морального образу в сучасному цивілізованому світі. І, на жаль, змушена погодитися і з тим, що сучасна університетська практика часто не відповідає цим високим стандартам.

Можемо зробити висновки: порушення принципів академічної доброчесності веде до підриву довіри до освітньої системи, порушує якість освіти, виховує нечесну модель поведінки та створює несправедливість щодо сумлінних студентів. Тож, успішне функціонування освітньої системи залежить від спільного прагнення всіх її учасників до дотримання принципів академічної доброчесності. Це фундамент, на якому будується атмосфера чесності та відповідальності, що мотивує кожного до саморозвитку та здобуття справжніх знань. Здобувачі освіти повинні свідомо ставитися до навчання, самостійно виконувати завдання та поважати таких же здобувачів освіти, як і вони. Учителі та викладачі мають проводити заходи, де чітко пояснюватимуть принципи академічної доброчесності, проводитимуть справедливе оцінювання та надаватимуть зворотній зв'язок. Адміністрація ж, у свою чергу, мусить створити систему контролю за дотриманням принципів

академічної доброчесності та застосовувати санкцій у разі порушень. Тільки спільними зусиллями ми можемо створити освітній простір, де кожен має можливість здобути якісну освіту та стати успішною особистістю.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» від 5 вересня 2017 року №2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

2. Сацик В. М. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти? // *Освітня політика*. 2014. № 10. С. 93-104. URL: <http://education-ua.org/ua/articles/930-akademichna-dobrochesnist-mifichna-kontsepsiya-chi-dievij-instrument-zabezpechennya-yakosti-vishchoji-osviti>

3. Учасники проєктів Вікімедіа. Закон України «Про освіту» (2017) *Вікіпедія*. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Закон_України_«Про_освіту»_\(2017\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Закон_України_«Про_освіту»_(2017))

Маршаєв Вадим Дмитрович

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Калюжна Юлія Іванівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології, соціології і культурології

На тлі розголосу довкола викриття авторитетних науковців та впливових посадовців у порушенні академічної доброчесності, серед яких: міністр оборони Німеччини Карл-Теодор цу Гуттенберг (пішов у відставку у 2012 р. через звинувачення у плагіаті), міністерка охорони здоров'я Іспанії Кармен Монтон (у вересні 2018 р. подала у відставку через скандал із виявленим плагіатом у її дипломній роботі), очільниця Гарвардського університету Клодін Гей (у січня 2024 р. після обвинувачень у плагіаті подала у відставку), міністерка досліджень і вищої освіти Норвегії Сандра Борх (у

квітні 2024 р. подала у відставку після того, як визнала, що у своїй науковій роботі скопіювала роботи шести студентів, не пославшись на них) – погодьтесь, більш ніж переконливо виникає бажання замислитись над питанням дотримання принципів академічної доброчесності та відповідальності університетів і персонально кожного студента за плекання доброчесності як базового етичного компонента фахівця будь-якої спеціальності.

На мою думку, академічна доброчесність є тим морально-етичним та нормативно-правовим орієнтиром, який визначає не тільки відповідальне ставлення студентів до навчання, науковця до дослідження, але й закладає фундамент професійної та життєвої стратегії, в основу яких має бути покладено дотримання принципів чесності, довіри, відповідальності, поваги, справедливості та сміливості. Моє есе – це спроба через власний студентський досвід та майбутні професійні амбіції навести вагомі аргументи про те, що «моя академічна доброчесність» – це та принципова позиція університетів і студентства, яка відповідальна за формування свідомих й відповідальних фахівців, що своєю чергою на пряму корелює з формуванням генерації законослухняних і добропорядних громадян.

Моя академічна доброчесність розпочалась зі свідомого вибору спеціальності 052 Політологія, адже моє прагнення здобути фахову освіту в царині академічної та практичної політології, вмотивоване бажанням якісного переформовування української політики на засадах добропорядності, відповідальності та високого професіоналізму. Саме тому, з перших днів навчання в університеті моїм принциповим рішенням стало прагнення дотримуватись академічної доброчесності та поширювати імператив відповідального навчання серед студентства.

Головний принцип моєї академічної доброчесності – це чесність. Чесність у всіх вимірах навчально-освітнього процесу, від виконання домашніх завдань до написання залікових і науково-дослідних робіт. Я завжди ставлю перед собою вимогу оприлюднювати лише власні думки та результати

досліджень, уникаючи плагіату та привласнення інтелектуальних напрацювань інших осіб. Крім того, я переконаний у важливості і відповідальності ретельно перевіряти точність й достовірність інформації, яку використовую у своїх науково-дослідних роботах.

Ще одним важливим аспектом моєї академічної доброчесності є справедливість по відношенню до одногрупників. Я прагну ділитися знаннями та допомагати іншим у їхньому навчанні, із зацікавленістю готовий працювати над спільними навчально-освітніми та науково-дослідними проєктами, але при цьому завжди відстоюю правила та умови персонального внеску в роботу, щоб уникнути будь-якого виду обману. І моє особисте переконання, в контексті проблемного поля політики, такий підхід до співпраці та конструктивної взаємодії має принципово важливе значення.

Наприкінці підкреслю, академічна доброчесність є невід'ємною частиною мого навчання, наукового пошуку та професійного розвитку. Академічна доброчесність – це той морально-етичний та правовий фундамент, який сприяє моїм академічним успіхам, здобуттю довіри і поваги серед студентської та викладацької спільноти. Переконаний, прагнення до чесності, справедливості та дотримання інших високоетичних стандартів академічної доброчесності – це запорука реалізації моїх подальших амбітних планів у професійній політиці. Оскільки чесність, добропорядність та повага наряду із вміннями аналізувати складні проблеми, приймати виважені та стратегічно вивірені рішення, а також взаємодіяти з громадськістю на основі фактів, уникаючи маніпуляцій чи підроблених даних, – це саме той мікс компетенцій, які необхідні для того, щоб підняти сучасну політику на новий відповідальний рівень.

Відтак, на мою думку, плекання в університетському середовищі академічної доброчесності є прямою інвестицією у формування розвиненого громадянського суспільства, основу якого складають відповідальні, активні, свідомі та добропорядні громадяни.

Маршаєв Вадим Дмитрович

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Калюжна Юлія Іванівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології, соціології і культурології

Одним із найбільш дискусійних питань в сучасному академічному середовищі є таке: як використання технологій штучного інтелекту (*далі ШІ*) корелює із дотриманням основних принципів академічної доброчесності? Чи мають університети регламентувати використання ШІ під час навчальної та науково-дослідної роботи?

Моє есе – це спроба надати відповіді на поставлені питання крізь призму власного світогляду та студентського досвіду. Перш за все, ми маємо прийняти той факт, що інновації стрімко та безповоротно змінюють світ. Уся історія людства – це історія інновацій та прогресу, на шляху яких завжди стоять консерватори з їх алармістськими твердженнями, про катастрофічні наслідки від запровадження чергової технології та візіонери-новатори, які агітують за нові по-справжньому революційні ідеї, які, як доводить час, рухають світ уперед! Тож, ми маємо раціонально підійти до усвідомлення того, що ШІ є тією самою інновацією, яка стрімко увірвалась у наше повсякденне життя, і буквально за кілька місяців перетворилась на продукт мас-маркету, який допомагає мільйонам людей по всьому світу підвищити продуктивність у навчанні, роботі, творчості та інших сферах. Технології ШІ – це така сама революція у житті людства, як свого часу винайдення електрики, комп'ютерів, Інтернету тощо.

Звичайно, зрозумілим є занепокоєння поважної академічної спільноти, щодо етики використання технологій ШІ в навчальному та науково-дослідному процесах. Мова про те, чи будуть студенти виконувати завдання самостійно, чи це будуть «думки», згенеровані за допомогою ШІ? Чи будуть

оприлюднені висновки досліджень результатом кропіткої та унікальної роботи студента-науковця чи результатом роботи алгоритмів машинного інтелектуала?

Як на мене, регламентація етичного питання використання ШІ в освіті та науці полягає саме у площині чинного кодексу академічної доброчесності. Важливо пам'ятати, що технології ШІ це лише інструменти, а відповідальність знаходиться у морально-етичному просторі конкретної людини (студента, науковця, групи дослідників тощо). Тож важливо використовувати машинний інтелект саме в якості персонального помічника під час навчання чи дослідження (перевірки текстів на орфографічні помилки, перекладу іншомовних джерел, модифікації та редагування текстів, обробки великого масиву даних тощо) і тому потрібно просто бути чесним і сміливим, що означає у жодному випадку не привласнювати згенеровані ШІ «думки».

Мої навчальні та дослідницькі практики включають кейс використання ШІ, але при цьому я дотримують таких принципів: прозорість та відповідальність при використанні алгоритмів та зборі й обробці даних для уникнення впливу на результати досліджень та збереження інтегритету наукового процесу, а також забезпечення об'єктивності та надійності наукових висновків. Крім того, особисто для мене етична дилема щодо використання ШІ вирішена раз і на завжди: ШІ – це мій помічник, але мої власні думки – це моя інтелектуальна власність і гордість.

Мій висновок: не можна і непотрібно забороняти використання ШІ в академічному середовищі, а варто говорити про синергію ШІ та академічної доброчесності, які викривають нові горизонти для навчання і науки.

Моїсєєва Віра Олександрівна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язберезувальної освіти спеціальності 016 Спеціальна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

В останні роки тема академічної доброчесності стала однією з основних у розмовах про вищу освіту та науку.

Що ж таке «академічна доброчесність»? Згідно із статтею 42 Закону України «Про освіту», академічна доброчесність – це «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень».

Питання академічної доброчесності дійсно важливе. Я погоджуються з думками про те, що без забезпечення високого рівня академічної доброчесності навряд чи можна сподіватися на розвиток та високе світове позиціонування української науки. Відповідно, нам є за що та в ім'я чого боротися.

Адже академічна доброчесність означає, що в процесі навчання та дослідницької роботи студенти, викладачі та науковці послуговуються, передусім, принципами чесної праці та навчання, що стане невід'ємною складовою нової академічної культури в українських закладах вищої освіти та передумовою для успішного розвитку суспільства.

Проте, з другого боку, важливо, щоб така боротьба не перетворилася на «війну всіх проти всіх», адже це може потягти за собою непоправні наслідки як для самої науки, так і для тих, хто у непростих українських реаліях продовжує її розвивати.

Проблематика академічної доброчесності та подолання практик, які завдають їй шкоди, серед яких, напевно, найбільшого поширення набув плагіат, перебувають у зоні відання права та відповідних юридичних процедур. Академічний плагіат є серйозним порушенням з однієї сторони прав інтелектуальної власності, а з другої – порушенням у сфері наукової діяльності, тому виникає потреба регулювання цього питання на законодавчому рівні (Закони України «Про авторське право і суміжні права»,

«Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про вищу освіту»).

З метою попередження порушень та забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти та наукових установах створюються відповідні комісії та підрозділи. Основним завданням таких структурних підрозділів є покращення виконання наукових робіт, коректна робота з джерелами інформації, дотримання умов наукової етики, що передбачає дотримання вимог корпоративної культури та поваги до інтелектуальних надбань, самостійного написання наукових робіт.

Таким чином, академічна доброчесність є важливою складовою забезпечення якості освітнього процесу, організації наукової діяльності у закладах вищої освіти. Загалом, будь-яке порушення етичних принципів та правил стає на заваді основній місії освіти в передачі знань, знижує довіру до наукової спільноти.

Москальова Анастасія Олександрівна

здобувачка освіти факультету історії і права спеціальності 014.03 Середня освіта (Історія) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Чернікова Інна Володимирівна, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України

Сучасні технології все більше відіграють важливу роль у житті студентів. Вони допомагають легко та просто отримати доступ до будь-якої необхідної інформації, з появою ШІ достатньо лише зробити запит та отримати готову відповідь. Проте такий великий спектр можливостей однозначно негативно впливає на дотримання принципів академічної доброчесності, що є важливими в процесі написання будь-яких видів наукових робіт.

Академічна доброчесність є важливою, оскільки гарантує автору оригінальної праці, що написана його робота не буде «викрадена» іншою

особою та, у випадку запозичень, будуть посилання на першоджерело. Усе це означає дотримання правил та стандартів наукової спільноти, без яких можуть мати місце випадки плагіату, маніпулювання даними та інші форми обману. Саме тому дотримання принципів академічної доброчесності є гарантом забезпечення якості та довіри в академічному середовищі.

Моя академічна доброчесність базується на чесному та відповідальному виконанні всіх своїх доручень та зобов'язань. Я намагаюсь завжди дотримуватися точності та доброчесності у своїх роботах і результатах. Я вважаю, що дотримання високих стандартів академічної доброчесності допомагає підтримувати довіру та повагу в академічній спільноті. Саме тому у своїх роботах я намагаюся не допускати плагіату в усіх його проявах та при цитуванні вказую автора тези. Таким чином починаючи з себе, я плекаю надію, що мої праці або ідеї також будуть у свій час процитовані та не будуть фігурувати у випадках порушень принципів академічної доброчесності.

Остаточно «загорілася» я цією ідеєю після участі в студентському дебатному клубі факультету «Дефініція Чесності», де детально були розібрані дійсно важливі питання: ризики фальсифікації, використання ШІ, самоплагіат, поняття співавторства та багато чого іншого. Після цього засідання я остаточно зрозуміла, що не потрібно чекати поки хтось перший почне дотримуватися цих принципів, потрібно починати перш за все з себе.

Отже, з розвитком сучасних технологій написати роботу можна дійсно швидко та легко, проте не варто нехтувати принципами академічної доброчесності, які в умовах сьогодення набувають не аби якого значення. Варто запам'ятати, що порушення правил академічного середовища це не лише про несення відповідальності, а й про те, що важко потім відновити, а саме – репутацію науковця.

Мудревська Олександра Андріївна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

*Науковий керівник: Григоренко Валерія Леонідівна, кандидат
педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, технологій і методик
дошкільної освіти*

Сучасний світ з кожним роком розвивається, у тому числі комп'ютерні технології, завдяки яким інформацію можливо знайти за декілька секунд. Це значно полегшує роботу для здобувачів освіти, але слід пам'ятати про академічну доброчесність.

Проблемою залишається необізнаність студентів у цій сфері, багато здобувачів нехтують правилами у написанні будь-якої наукової роботи, що призводить до великої кількості плагіату в текстах.

При написанні наукових робіт треба не забувати про принципи чесної праці, коли кожна робота є авторська і не підлягає для копіювання іншими людьми. Деякі науковці поділяють плагіат на дві форми:

- частковий плагіат (використання уривків наукових робіт без дотримання правил цитування);
- повний плагіат (використання чужої наукової роботи та привласнення авторства).

Слід поширювати інформацію про академічну доброчесність серед студентів, наголошувати на важливості дотримання правил. А також надавати допомогу, наприклад, впроваджувати курси для студентів, де вони будуть навчатися правильно писати свої наукові роботи, висловлювати свої думки.

Отже, можемо зробити висновок, що академічна доброчесність має поширюватися, та буди на першому місці при написанні наукових праць. Інноваційний світ разом з академічною доброчесністю – гарантоване майбутнє

для забезпечення якісної освіти в Україні. І для того, щоб покращувати освіту з кожним роком, ми повинні починати з себе!

Список використаних джерел

1. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Дата оновлення: 24.06.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

Нурієва Айсун Сейран кизи

здобувачка освіти факультету іноземної філології спеціальності 014.021 Середня освіта (Мова і література (англійська)) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

У сучасному світі, де інформація доступна на відстані одного кліку, а спокуса скористатися чужими здобутками велика, як ніколи, питання академічної доброчесності набуває особливої актуальності. Це не просто дотримання правил, а фундаментальна цінність, що лежить в основі освітнього процесу та формує відповідальних, чесних та компетентних фахівців. Для мене, як студента, академічна доброчесність є фундаментом, на якому будується мій інтелектуальний та особистісний розвиток, а також майбутнє моєї кар'єри.

З перших років навчання мені прищеплювали цінності чесного ставлення до навчання. Учителі наголошували на важливості власних зусиль, самостійного пошуку знань та відповідальності за свої дії. Вони вчили, що списування, плагіат та інші прояви нечесності не тільки шкодять репутації, але й гальмують розвиток особистості. Адже тільки завдяки власним зусиллям, наполегливості та критичному мисленню можна досягти справжнього успіху. На мою думку, отримані знання та навички є інструментом для побудови кращого майбутнього, а не просто засобом для отримання гарних оцінок.

Моя особиста філософія академічної доброчесності ґрунтується на трьох основних принципах: самостійність, чесність та повага.

- Самостійність – це основа інтелектуального розвитку. Виконуючи завдання самостійно, аналізуючи інформацію, формулюючи власні думки, ми не лише отримуємо знання, але й розвиваємо критичне мислення, вчимося вирішувати проблеми та формуємо власну точку зору. Саме тому я завжди прагну виконувати завдання самотужки, а не шукати простих шляхів.

- Чесність – це невід’ємна складова довіри. Вона проявляється у коректному цитуванні джерел, у визнанні своїх помилок, у відмові від списування та плагіату. Чесність – це запорука моєї репутації, як студента, та фундамент для майбутньої кар’єри.

- Повага – це основа здорових стосунків у навчальному процесі. Це повага до викладачів, до їхнього досвіду та знань, повага до інших студентів та їхніх зусиль. Це також повага до самого себе, до своєї освіти та майбутнього.

Я вірю, що правильно будувати свою кар’єру, використовуючи лише власні зусилля та знання, дбаючи про довіру від колег та наукової спільноти. Це дозволяє розвивати критичне мислення, аналітичні здібності та навички самостійної роботи, що є необхідними для досягнення успіху в будь-якій сфері діяльності. Академічна доброчесність також впливає на якість моїх досліджень, адже лише через дотримання високих стандартів чесності можливе досягнення значущих наукових результатів.

У світі швидкого розвитку наукових технологій та зростання кількості наукових публікацій, питання академічної доброчесності стає більш актуальним. Я вірю, що лише залишаючись вірними принципам наукової доброчесності, ми можемо зберегти довіру суспільства до нашої наукової спільноти та забезпечити подальший прогрес у сфері науки та технологій.

Олійник Оксана Юрївна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров’язбережувальної освіти спеціальності 016 Спеціальна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Науменко Наталія Вікторівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри здоров'я людини, реабілітології і спеціальної психології

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди є визнаним центром вищої освіти, де навчання ґрунтується на принципах академічної доброчесності. Для мене особисто академічна доброчесність в університеті є не лише набором правил, але й філософією, яка формує мої цінності та підходи до навчання.

Академічна доброчесність означає бути чесним, відповідальним та інтегральним у всіх аспектах навчального процесу. Це включає в себе чесне цитування джерел, уникання плагіату, етичну поведінку під час екзаменів та інші ситуації, де може виникнути спокуса порушити норми чесності.

У Харківському національному педагогічному університеті імені Г.С. Сковороди академічна доброчесність є фундаментом освітнього процесу. Вона сприяє створенню справедливого та дружнього навчального середовища, де кожен студент може розвиватися та досягати свого потенціалу на основі власних зусиль та інтелектуальних здібностей.

Під час мого навчання в ХНПУ імені Г.С. Сковороди я завжди прагнула і буду прагнути дотримуватися принципів академічної доброчесності. Я завжди чесно вказую джерела у своїх академічних роботах, уникаю копіювання чужих матеріалів та завжди дотримуюсь правил етичної поведінки під час екзаменів.

Застосування принципів академічної доброчесності в моєму навчанні допомагає мені розвивати критичне мислення та самостійність. Відчуваючи відповідальність за свої навчальні досягнення, я більш уважно вивчаю матеріал та шукаю нові шляхи для вдосконалення. Академічна доброчесність також впливає на мої міжособистісні відносини, допомагаючи побудувати довіру та повагу серед колег та викладачів. В університеті академічна доброчесність не лише практикується, а й пропагується через різноманітні

освітні заходи, семінари та тренінги. Це сприяє формуванню свідомого ставлення до етичних аспектів навчального процесу та розвитку культури академічної доброчесності серед студентів та викладачів. Університетське оточення, що сприяє академічній доброчесності, впливає на моє подальше життя та кар'єрний шлях. Засвоєння цінностей чесності та інтелектуальної чесності допомагає мені стати не лише успішним фахівцем, але й справжнім лідером, який дотримується принципів етики та відповідальності. Академічна доброчесність у ХНПУ імені Г.С. Сковороди є основою для розвитку суспільства, підтримки інтелектуального розвитку та формування морально-етичних цінностей у майбутніх поколіннях. Це найважливіший елемент у нашому освітньому процесі, який стимулює до пошуку знань і досягнень у світі, де чесність та інтегритет є краєвидними якостями.

Академічна доброчесність в Харківському національному педагогічному університеті імені Г. С. Сковороди є основоположним принципом, який визначає наше ставлення до навчання та досягнень. Вона сприяє розвитку відповідальності, інтелектуальної чесності та професійної моралі серед студентів та викладачів, формуючи майбутніх лідерів і змінюючи світ на краще.

Пара Татіана Ігорівна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язбережувальної освіти спеціальності 016.02 «Олігофренопедагогіка» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Якуба Леся Станіславівна, викладач кафедри спеціальної педагогіки

Академічна доброчесність – це фундаментальний принцип, що лежить в основі довіри та поваги до знань у навчальних закладах і наукових колах. Вона втілює непорушні етичні норми чесності, порядності та відповідальності, без яких неможливий справжній прогрес освіти та науки. На жаль, порушення

академічної доброчесності, такі як плагіат, фабрикація даних чи хабарництво, стали гіркою реальністю в багатьох куточках світу. Ці згубні практики руйнують цілісність академічного процесу, підриваючи довіру до здобутих знань та наукових результатів. Коли студенти, викладачі чи науковці вдаються до обману, привласнюючи чужі ідеї, тексти чи відкриття, вони не лише порушують етичний кодекс, а й ставлять під сумнів цінність власної праці. Адже істинні знання можуть зростати лише на відкритості, взаємній повазі та визнанні здобутків попередників. Історія сповнена прикрих випадків, коли високопоставлені особи, від міністрів до президентів, були змушені скласти свої повноваження через викриття фактів академічної недоброчесності у їхніх дисертаціях чи наукових роботах. Такі випадки завдають нищівного удару по репутації порушників.

Проте академічна доброчесність – це не просто дотримання формальних правил чи страх перед санкціями. Це глибока особиста чеснота, що визначає ставлення людини до власної діяльності та поваги до інтелектуальних надбань інших. У ширшій перспективі, будь-яке порушення принципів доброчесності обертається на нівець, усі зусилля освітян та науковців у поширенні достовірних знань та розвитку критичного мислення для прогресу суспільства. Відтак, формування культури академічної доброчесності має стати спільною турботою всіх учасників освітнього процесу. Навчальні заклади мають впровадити прозорі механізми контролю та чіткі етичні політики з цього питання. Водночас ключову роль відіграє активна просвітницька робота серед студентів, викладачів та науковців, аби виховати усвідомлене розуміння цінності чесності та поваги до інтелектуальних здобутків. Необхідний також ширший суспільний дискурс навколо академічної доброчесності. Громадянське суспільство повинно рішуче засуджувати будь-які прояви академічної нечесності, особливо серед публічних діячів та лідерів громадської думки. В ідеалі, принципи доброчесності мають прищеплюватися змалечку, ще з шкільної парти, щоб діти ще до вступу до університету засвоїли неприпустимість обману, списування та присвоєння чужих напрацювань.

У цифрову епоху з'являються й нові виклики для академічної чесності – від банального копіювання текстів з інтернету до використання спеціальних програм для генерування контенту. Освітянам та науковцям потрібно шукати інноваційні підходи для протидії таким загрозам. Варто пам'ятати, що академічна доброчесність – це не самоціль, а необхідна умова для якісної освіти та наукового поступу. Лише в атмосфері взаємної довіри можливий відкритий обмін ідеями та плідний творчий пошук нових знань. На глобальному рівні слід також виробити спільний етичний кодекс, який би сприяв ефективній міжнародній співпраці та інтеграції наукових досягнень різних країн у єдиний дискурс. Чесність має стати універсальною мовою академічного світу.

На мою думку, дотримання принципів академічної доброчесності має критичне значення для майбутнього розвитку людської цивілізації. Лише непохитна відданість ідеалам чесності, порядності та взаємоповаги в академічному середовищі здатна забезпечити надійне підґрунтя для подальшого накопичення знань, генерування нових ідей та інновацій. Кожен внесок у світову скарбницю перевірених фактів наближає нас до нових наукових прозрінь та технологічних проривів на благо всього людства. Тож давайте плекати культуру академічної доброчесності, адже в ній – запорука прогресу для майбутніх поколінь.

Парфилко Вікторія Вікторівна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язберезувальної освіти спеціальності 014 Середня освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту», академічна доброчесність – це «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою

забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1].

Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає таке:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання» [1].

Звичайно, академічна доброчесність – це не лише набір правил і обов'язків, а й моральні норми, що визначають наші дії та вчинки в науковій діяльності. Для мене, академічна доброчесність означає дотримання чесності в усіх аспектах моєї навчальної та майбутньої дослідницької діяльності.

У своїй навчальній роботі я завжди прагну дотримуватися принципів чесності. Це означає не лише уникнення плагіату та копіювання інформації без вказання джерел, але й розвивати власні думки та погляди на основі об'єктивного аналізу і самостійного розуміння матеріалу.

Одним з важливих аспектів академічної доброчесності є етичне використання даних та дотримання правил цитування. Під час написання наукових праць чи досліджень кожен автор повинен завжди чітко вказувати джерела інформації та правильно оформляти бібліографічні посилання, щоб надати визнання авторам та допомогти читачам перевірити достовірність інформації.

На мою думку, найважливішу роль дотримання академічної доброчесності відіграють моральні цінності людини, адже які б покарання не

впроваджували людині без етичних норм однаково. Лише за допомогою чесної праці можна досягти справжнього успіху в навчанні та розвитку особистості.

Список використаних джерел

1. Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти МОН України; Лист, Рекомендації від 23.10.2018 № 1/9-650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-650729-18#Text> (дата звернення: 19.04.2024).

Погоріла Катерина Ігорівна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Макар Людмила Михайлівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Одним із найважливіших аспектів, що хвилює світову науку в наш час – є проблема академічної недоброчесності, яка асоціюється з плагіатом, адже боротьба з незаконним використанням чужих творів гостро постає у сучасному світі. Витоки цієї проблеми тісно пов'язані з розширенням процесу глобалізації.

Академічна доброчесність є невід'ємною складовою освітнього процесу адже саме вона забезпечує чесність та прозорість усіх аспектів освітньої та наукової діяльності.

Для мене академічна доброчесність це не лише дотримання правил та норм. Це означає бути відкритим та чесним у всіх аспектах навчального процесу стосовно написання звичайних тестів та здачі екзаменів і ведення власного наукового дослідження. Академічна доброчесність означає чесність та повагу до інтелектуальної власності та запобігання такого явища, як плагіат.

Від початку навчання наші викладачі прищеплюють нам принципи академічної доброчесності на лекціях та під час інтерактивних взаємодій, щоб

ми розуміли всю важливість та необхідність академічної доброчесності в освітньому процесі, що дає основу для становлення свідомої та відповідальної особистості здобувача вищої освіти.

Академічна доброчесність включає низку концепцій та цінностей, включаючи чесність, прозорість, відповідальність та захист інтелектуальної власності. Це передбачає використання етичних методів дослідження, викладання та навчання, а також уникнення плагіату та інших форм академічної неправомірної поведінки. Академічна доброчесність є вкрай важливою, адже чесне виконання академічних завдань допомагає здобувачам вищої освіти розвивати критичне мислення, незалежність і творчість, навчаючи їх оцінювати матеріал, генерувати власні думки та поводитися належним чином.

Я вважаю, що для отримання хороших знань здобувачі освіти повинні підходити до навчального процесу з творчої сторони, а тим, хто використовує плагіат неможливо розвинути цю сторону, тобто власні творчі здібності, тому що копіювання чужих робіт ніяким чином не спонукає до творчої діяльності і виявлення власної індивідуальності, не «підштовхує» до активної розумової діяльності. Тому для отримання міцних знань і вмінь кожний здобувач освіти має самостійно виховувати в собі прагнення до академічної чесності і орієнтуватися на створення творчого продукту.

На мою думку, культивування ідеї академічної доброчесності в практику закладів вищої освіти може сприяти викорененню шахрайства серед здобувачів вищої освіти в навчальному процесі, що об'єктивно наблизатиме до підвищення якості підготовки майбутніх фахівців до професійної діяльності. Важливо підтримувати і розвивати ідею академічної доброчесності як ідеологію, адже вона здатна формувати уявлення про цінності довіри, правдивості, відповідальності, чесності, поваги й законслухняності у навчальному процесі, що має великі перспективи для вирішення низки завдань в соціогуманітарній сфері нашого суспільства.

Подолька Софія Сергіївна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної і здоров'язберігаючої освіти спеціальності 016 Спеціальна освіта (Логопедія) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Академічна доброчесність є каменем спотикання в будь-якому освітньому середовищі. Вона підкреслює важливість чесності, інтелектуальної чесноти та етичної поведінки в усіх аспектах навчального процесу. Існують різноманітні аспекти академічної доброчесності, які включають у себе відверте дотримання правил, уникнення плагіату та відкриту роботу з джерелами.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Відповідальність за збереження академічної доброчесності лежить на плечах кожного студента. У моєму розумінні, це означає брати на себе відповідальність за власні дії та роботу. Це означає виконання всіх завдань та досліджень своєю власною працею, без копіювання або використання нечесних методів. Це означає чесно ставитися до представлення інформації та даних, не перекручуючи їх, щоб підвести під свої потреби.

У моїй академічній діяльності я завжди прагну дотримуватися високих стандартів чесності та інтелектуальної чесності. Я розумію, що академічна доброчесність не тільки підтримує репутацію студента, а й сприяє його особистому та професійному розвитку. Наполегливість у дотриманні академічної чесності підтримує довіру та співпрацю в навчальному середовищі.

Більше того, я відчуваю свою відповідальність перед академічною спільнотою. Я розумію, що мої дії мають вплив не лише на мене самого, а й на

моїх колег та викладачів. Тому я завжди намагаюся діяти з чесністю та інтегритетом, щоб сприяти побудові довіри й взаєморозуміння всередині академічного середовища.

У заключенні, академічна доброчесність – це не просто набір правил, але й культурне ставлення до навчання та досліджень. Це принципове ставлення до чесності й інтелектуальної чесності, яке сприяє розвитку як особистості, так і академічної спільноти в цілому. Я прагну залишатися вірною цим принципам у своїй академічній діяльності та підтримувати їх серед своїх колег і друзів.

Постельняк Олена Володимирівна

здобувачка освіти факультету іноземної філології спеціальності 014.021 Середня освіта, англійська мова і література в закладах освіти Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

У наш сучасний час з розвиненими технологіями та наукою людство має відкритий доступ до нескінченної кількості інформації на будь-яку тему. Цей доступ, здавалося б, повинен бути справжнім скарбом для людства і сприяти загальному його розвитку. Проте, разом з цим виникає велика проблема, яка поширюється з кожним роком все більше і більше, – плагіат, котрий стає серйозним викликом для академічної доброчесності. Це поняття стало загальновідомим, і, мабуть, майже кожен чув про нього, але що воно означає насправді?

«Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1]. Тобто учні, студенти, або навіть вчителі, які готують чимало письмових робіт, повинні дотримуватися певних правил під час створення проєктів, де вони користуються додатковою інформацією. Найважливіше правило – це обов’язково надавати посилання на чужу роботу,

яку ви використовуєте для своїх письмових роздумів. Важливо знати і усвідомлювати те, що недотримання цього правила може бути покараним. Наприклад, якщо це трапилося у академічному закладі або видавництві, то це може призвести до виключення з університету або втрати робочого місця, бо це не лише порушує етичні норми, але й може мати, як було сказано, серйозні наслідки.

Як студентка 3 курсу, я маю досвід у написанні наукових/творчих робіт, і кожного разу я усвідомлюю всю відповідальність, яка покладена на мене. Особисто я намагаюся вказувати авторів, чії ідеї я використовую в своїх роботах, і уникати будь-якого способу плагіату, адже без академічної доброчесності, на мою думку, неможливо досягти розвитку та прогресу.

Крім цього, я вважаю, що академічна доброчесність це не тільки невід'ємна частина освітнього процесу, а й показник нашої особистості. Тому ми повинні проявляти повагу до праць один одного, бо таким чином ми демонструємо свою толерантність, гідність та чесність.

Підсумовуючи, можна сказати, що у сучасному інформаційному суспільстві, де доступ до знань безмежний, важливо не забувати про чесність і відповідальність за власні дії. Плагіат може здатися найлегшим шляхом, але його наслідки можуть бути руйнівними. Тож нехай наше суспільство буде побудоване на принципах гідності та поваги до праці кожного з нас!

Список використаних джерел

1. Закон України про «Освіту» №2145-VIII, стаття 42 «Академічна доброчесність» (дата звернення 05.09.2017) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text/>

Потіхенська Олена Вікторівна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Костіна Валентина Вікторівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Доброчесність у сучасному житті як основа для побудови довіри у суспільстві

Доброчесність, довіра, згуртованість, перемога... Незважаючи на виклики та обмеження, що наразі є в нашому житті, вкрай важливим залишається питання доброчесності, що є запорукою подальшого успішного життя суспільства, а, в наш час, може означати: виживання, захист власної території, гуманітарну допомогу чи інші форми результативності на шляху до перемоги.

Підтримка високих моральних та етичних стандартів у суспільній взаємодії є основою в будь-яких умовах, але, особливо важливою вона стала для нас в часи воєнного стану. Доброчесність вимагає від громадян сумлінного виконання їхніх обов'язків та прийняття чесних рішень, навіть, якщо це важко або небезпечно. Тому, на мою думку, важливу роль у забезпеченні успішного функціонування суспільства сьогодні відіграє саме доброчесність як важлива риса та керівний суспільний принцип.

Які ж важливі принципи доброчесності повинен демонструвати той фахівець, що має виконувати важливу соціальну місію для людей? На мою думку, доброчесність повинна виявлятися в кількох аспектах: 1) відповідальне проведення досліджень та аналізу соціальних проблем, з якими зіштовхується людство, країна, особистість, що передбачає дотримання етичних норм і принципів у зборі та аналізі всіх даних як основи об'єктивних та корисних рішень для розвитку як особистості так і суспільства; 2) відкритість та співпраця з громадськістю, а також створення умов для розвитку суб'єктності та соціальної активності всіх, з ким працює та допомагає людина; 3) готовність ділитися своїм досвідом, знаннями та результатами власної діяльності з іншими зацікавленими сторонами, що сприяє взаємному обміну ідеями,

інноваціями та може призвести до створення більш ефективних і дієвих рішень у соціальній сфері; 4) відповідальне використання отриманих результатів досліджень і діяльності для розроблення та впровадження соціальних програм і проєктів шляхом запровадження прозорості та обліковості діяльності, відкритого відображення впливу її соціальних показників; 4) обережність у використанні наукових даних та результатів досліджень у практиці, запобігання негативного впливу на суспільство та навколишнє середовище, сприяння загальному добробуту.

Умови воєнного стану створюють напружену атмосферу невизначеності та загрози. У таких ситуаціях важливо будувати довіру між людьми та групами на засадах співпраці та підтримки один одного. Тому, я вважаю що освіта, яка побудована на засадах принципів академічної доброчесності, є основою для розвитку довіри в суспільстві в різних сферах його життєдіяльності, починаючи від сімейних та дружніх осередків до активності соціального підприємництва та бізнесу в цілому, що допоможе забезпечити ефективне виконання важливих сучасних соціальних завдань і наближення перемоги та процвітання нашої країни в майбутньому.

Прилуцька Тетяна Дмитрівна

здобувачка освіти факультет історії і права спеціальності 014 Середня освіта (Географія) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Унікальна подорож у світ науки

...Мріяти й шукати, доки жити, _
Шкварити байдужість на вогні!.. _
А якщо відкрию вже відкрите, —

Друзі! Ви підкажете мені...

В.А. Симоненко

Перед першокурсником відкривається дивовижний, загадковий та посправжньому неповторний світ наукових досліджень. Це перші кроки на власному шляху майбутнього науковця. Від того, як він почне цей шлях залежить його майбутнє. Недотримання правил академічної доброчесності робить перешкоди й самому порушнику, й майбутнім дослідникам.

Перше домашнє завдання – перший крок у науковому житті майбутнього дослідника, мандрівника у захопливий світ науки. У подорож було взято добрий багаж знань – шкільні дисципліни, додаткові заняття з репетитором, гуртки і навіть власні надбання з різних джерел інформації, ще власний потенціал, наукові здібності, талант, наснага та багато іншого. Цей шлях в кожного свій, і він УНІКАЛЬНИЙ. Варто вивчати результати попередніх подорожей (роботи попередніх дослідників) та правильно їх додавати до свого шляху (правильно цитувати), бачити основні орієнтири (основоположні постулати, методи наукового пізнання та логічне мислення). Полярна зірка – це ваша, і тільки ваша мета, заради якої ви стали на цей шлях. Потрібно завжди бачити її та йти у правильному напрямку.

Основними скелями (проявами академічної недоброчесності) є плагіат, самоплагіат, фальсифікація та фабрикація. Їх потрібно завжди обходити осторонь. Потрапляючи на ці скелі, мандрівник робить перешкоди іншим першовідкривачам, які на них не заслуговують.

Поміркуйте, чи цікаво прожити чиясь життя? Ні! Так навіщо так робити у науковому світі? Краще чути себе, реалізовувати своє бачення та відкривати справжні УНІКАЛЬНІ світи.

Для вдалої подорожі треба ретельно перевіряти свої роботи на запозичення певного матеріалу, дотримуватися правил цитування, ретельно аналізувати ті джерела, які використовуються для написання роботи (в них також можуть ховатися прояви академічної недоброчесності). Тільки

так, можна пройти свій УНІКАЛЬНИЙ шлях та віднайти нові «землі» й «скарби», адже кожен здатний змінити світ на краще.

Рубан Анастасія Андріївна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Давидова Марина Олександрівна, доцент кафедри
теорії, технологій і методик дошкільної освіти*

Для мене академічна доброчесність – це бути собою справжньою та йти особистим шляхом фахівця освітньої галузі

Академічна доброчесність є надзвичайно важливою як для здобувачів вищої освіти, так і для науковців. Вона передбачає використання чесних і справедливих методів при вивченні, дослідженні та поширенні знань та є основою довіри громадськості до результатів наукових досліджень та освітніх програм.

Якщо науковці або здобувачі порушують принципи чесності, це може підірвати довіру до їхньої роботи та впливати на репутацію установи чи наукового закладу. Порушення академічної доброчесності може вести до поширення неточних або неперевіраних даних та інформації. Це може негативно вплинути на якість наукових досліджень, освітніх програм та конкурентоспроможності випускників.

Плагіат – це серйозне порушення академічної доброчесності, яке полягає у використанні або представленні чужих ідей, текстів, досліджень, або будь-яких інших матеріалів без належного визначення джерела чи без зазначення авторства. Тому при цитуванні або використанні думок, ідей чи результатів інших авторів необхідно чітко зазначати джерела. Здобувач або науковець повинен представляти власну роботу, не копіюючи чи не підміняючи інші ідеї без належного визнання джерел.

При проведенні досліджень або написанні робіт слід бути відповідальним за вірогідність та об'єктивність отриманих результатів. Дотримуватися всіх правил і стандартів, встановлених університетом або науковою установою, щодо написання та подання наукових робіт. Дані мають бути представлені чесно і без спотворень. Будь-яке маніпулювання даними або фальсифікація результатів є порушенням академічної доброчесності.

Колаборація з іншими дослідниками або здобувачами повинна відбуватися на чесних засадах, з уникненням копіювання або підробки результатів. Необхідно поважати авторські права та інтелектуальну власність інших осіб.

Я вважаю, що плагіат, фальсифікація даних та інші форми порушень академічної доброчесності підривають інтелектуальну чесність та порушують права інтелектуальної власності. Вони також знижують моральні та етичні стандарти серед академічної спільноти. Академічна доброчесність забезпечує справедливість та рівні умови для всіх учасників освітнього процесу. Це важливо для того, щоб усі здобувачі вищої освіти та науковці мали однакові можливості для досягнення успіху.

Отже, академічна доброчесність є не лише етичним питанням, але й ключовим елементом забезпечення якості освіти та наукових досліджень. Вона є критично важливою для забезпечення високих стандартів освіти, наукових досліджень та академічної інтегрованості. Її розуміння та впровадження є ключовими завданнями для університетів, наукових установ і всієї академічної спільноти.

Юлія Силиверст

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Костіна Валентина Вікторівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Академічна доброчесність є невід'ємною частиною мого ставлення до навчання і саморозвитку. Для мене чесність і порядність у власних діях та вчинках мають величезне значення, бо я вважаю, що особистісні якості людини, починаються з її етичної характеристики та ставлення до професійних обов'язків. Справжній професіоналізм фахівця соціальної галузі має спиратися на такі моральні норми, як чесність, сумлінність, відповідальність за результати власної праці, вимогливість до себе, до своїх колег та клієнтів. Як-то каже народна мудрість: «Який порядок у себе заведеш, таке життя і проведеш».

Як і будь-яка інша сфера життя, наукова діяльність і освітній процес пов'язані з етичними та моральними аспектами, що охоплюються таким поняттям як «академічна доброчесність», яка є провідним засадничим принципом та одночасно однією з базових вимог при підготовці наукових публікацій та проведенні досліджень.

Академічна свобода у навчальному процесі, конструювання власної освітньої траєкторії надає можливості особисто мені здійснювати свідомий вибір, оцінювати власну діяльність, що сприяє розвитку відповідальності як важливої риси майбутнього професіоналу напряму підготовки «соціальна робота», що набуває особливої актуальності саме в наш час, коли потрібно бути здатною ефективно виконувати професійні функції, навіть у складних та невизначених умовах, у яких перебуває наша країна сьогодні.

Академічна недоброчесність і плагіат є величезною проблемою для здобувачів освіти всіх рівнів, науковців та педагогів, адже сфера освіти і науки є тим простором, де закладаються основи майбутнього й недотримання академічної доброчесності може дуже боляче вразити. Навіть саме поняття «якість освіти» без академічної доброчесності позбавляється, на мою думку,

будь-якого сенсу і змісту, бо недотримання її принципів може мати важкі наслідки для життя майбутніх поколінь, що отримають за такої освіти некваліфікованих фахівців, які будуть нездатні нічого робити самостійно, а тільки користуватися чужими ідеями, висновками, досягненнями заради власної користі, нехтуючи найважливішими суспільними принципами.

Усвідомлюючи важливість дотримання принципів академічної доброчесності, я прагну до їх втілення кожного дня. Саме тому справедливість, сумлінність, інтелектуальна чесність та етика є основними цінностями, які допомагають мені ставати успішною людиною і затребуваним фахівцем соціальної галузі та відчувати себе відповідальним суб'єктом освітнього процесу.

Слюнько Альона Юрїївна

*здобувачка освіти факультету педагогічної освіти спеціальності
Дошкільна освіта Київського столичного університету імені Бориса
Грінченка*

*Науковий керівник: Кондратець Інна Вікторівна, кандидат
педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти*

Академічна доброчесність, на мій погляд, корелюється із картиною світу особистості, кожний пазл якої може розповісти дивовижні історії про компоненти доброчесності: відповідальність, чесність, мужність, толерантність. Мені, зокрема, цікава саме чесність. Коли люди кажуть неправду? Чому?

Колись дуже здивував факт: виявляється, кожна людина щодня говорить неправду від 5 до 20 разів. Причини різні: страх покарання або втрати, спосіб порятунку чи захисту, «шляхетна» неправда, підтримка соціальних стандартів (власного образу в очах інших; лестоці як розрахунок; бажання маніпулювати іншими; невміння сказати «ні»), приховування попередньої брехні. Здається, ми мало замислюємося, що невинна брехня може відгукнутись у подальшому

житті, позаяк існує закон бумерангу, за яким усе повертається до нас із подвійною силою й впливає на нашу власну долю.

Добро-чесність... Це дорога, яку обирає той, хто визнає свої переконання вищими за будь-які зручності; це те, що робить нас людьми. Вона створює міцні зв'язки, будує довіру та робить наші стосунки справжніми. І коли ми підносимося над власними бажаннями та інтересами, коли обираємо чесність, ми стаємо кращими версіями себе. Реальне життя мільйон разів доводить мудрість сентенції Марка Аврелія: «Людина має бути чесною за натурою, а не за обставинами». Ніякі складні ситуації не можуть бути виправданням для брехні...

Мене обурює, що світ української освіти далеко не такий чесний, як хотілося б. Приголомшує кількість випадків компіляції та плагіату в наукових розвідках. Інколи уявляю: якби неправда була би квіткою, то несправжньою, штучною, без аромату й здатності плодоносити, але, на жаль, спроможною напустити туману й хаосу в життя людського суспільства.

Як виправити цю глобальну проблему? Не хочеться вдаватися до покарань, які, скажімо, у багатьох країнах застосовують до здобувачів освіти в разі списування: у США, наприклад, відпрацювання наприкінці тижня після уроків – прибирання в бібліотеці; в Італії – зниження оцінок; в Японії можуть навіть збрить волосся на голові. Маю надію на свідомість нашу, рівняння на наукові авторитети, культуру цитування.

Мріється, аби будучи студентами, ми посіяли гарне насіння в український ґрунт: навчилися би бути чесними, перш за все, перед собою; дотримувалися б етичних стандартів, були б відповідальними за свої слова і дії, плекали академічну доброчесність не як нав'язаний патерн чи формальність, а як необхідний чинник світогляду людини, здатної жити й творити в оновленій Україні.

Сміян Анна Олександрівна

*здобувачка освіти факультету історії і права спеціальності 014.03.
Середня освіта (Історія в закладах освіти)*

*Науковий керівник: Чернікова Інна Володимирівна, кандидат
історичних наук, доцент, доцент кафедри історія України*

У сучасному світі, де інформація доступна як ніколи раніше, питання академічної доброчесності стає все більш актуальним. До 2000-х років словосполучення «академічна доброчесність» не мало широкого резонансу, але з часом ця тема стала досить важливою в нашому житті. У вересні 2017 року Верховна Рада України прийняла новий Закон України «Про освіту», у якому закріпила ключові положення про академічну доброчесність, основні правила її дотримання та міру відповідальності за її порушення».

Що ж для студента є академічною доброчесністю? Для мене, як для здобувача вищої освіти, академічна доброчесність є важливим аспектом навчання. Для декого це означає, що він повинен виконувати завдання самостійно та уникати плагіату та інших форм обману, не забуваючи про те, що дотримуватися академічної доброчесності треба не тільки під час навчання, а й у подальшому житті. Це залишається основним принципом для всіх, хто займається науковою діяльністю. Важливо дотримуватися академічної доброчесності під час написання наукових статей.

Я студентка факультету історії і права, і розумію на скільки фальсифікація тієї чи тієї події може мати серйозні наслідки та вплинути на майбутнє. Історія-складна наука, що базується, у першу чергу, на аналізі джерел та тлумаченні фактів. Для мене дотримання академічної доброчесності – це запорука формування повноцінного громадянина нашої держави. Для того, щоб не порушувати ці принципи, не треба багато зусиль. Під час написання наукових статей про історичні події досліднику вкрай важливо дотримуватись академічної доброчесності. Цього можна досягти, використовуючи виключно надійні та обґрунтовані ресурси. Для підтримки академічної доброчесності та визнання внеску колег-дослідників вкрай

важливо точно посилатися на всі використані джерела. Це не тільки запобігає плагіату, але й демонструє глибоку повагу до роботи, яку виконують дослідники в цій чи цій галузі. Досить важливим є чітке формулювання своєї думки та точки зору, використання обґрунтованої інформації. Я впевнена, що дотримання цих правил допоможе світові з такою проблемою, як академічна недоброчесність.

Академічна доброчесність охоплює більше, ніж просто набір правил. Прийняття цього факту є ключем до отримання знань, особистого зростання та формування якісної освіти. Я пишаюся своєю непохитною відданістю академічній доброчесності та продовжуватиму підтримувати ці принципи в кожному аспекті свого життя.

Степурська Анастасія Василівна

здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету ім. Г. Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності 014.01 Середня освіта (Українська мова і література) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Петрова Озель Лілія Павлівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства і лінгводидактики

Моя академічна доброчесність – це не лише набір правил і обов'язків, але й внутрішня моральна сутність, яка визначає мої дії в умовах навчального процесу. Для мене академічна доброчесність – це своєрідний компас, який допомагає мені в орієнтуванні в складних ситуаціях та прийнятті важливих рішень.

Перш за все, академічна доброчесність означає чесність перед собою. Це відданість ідеї здобуття знань не шляхом підробки або копіювання, а через власну працю та зусилля. Я розумію, що кожне завдання або тест, який я виконую, має відображати мої власні думки, розуміння та аналіз, а не просто переписані слова інших.

Для мене також важливою складовою академічної доброчесності є повага до праці інших. Я розумію, що кожен мій одногрупник чи співробітник працює над своїми завданнями, і кожен заслуговує на повагу за свої зусилля. Тому я ніколи не буду копіювати чи позичати чужі роботи без належного дозволу, а завжди буду ставитися до робіт інших з повагою та об'єктивністю.

Крім того, академічна доброчесність передбачає відповідальність за свої дії. Це означає прийняття відповідальності за свої помилки та недоліки, а також за їх виправлення. Я завжди готова вчитися на своїх помилках і поглиблювати свої знання, а не шукати легких шляхів в уникненні відповідальності.

Загалом, для мене академічна доброчесність – це не просто набір правил, але й основоположний принцип моєї освітньої та професійної діяльності. Це моральний компас, який визначає мої стосунки з навчальним процесом, з одногрупниками та викладачами, а також з майбутніми колегами. І я завжди буду прагнути дотримуватися цих принципів у всіх аспектах свого навчання та кар'єри.

Татарнікова Дар'я Вячеславівна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Давидова Марина Олександрівна, доцент кафедри
теорії, технологій і методик дошкільної освіти*

Академічна доброчесність – фундаментальна величина, яка повинна бути орієнтиром у наукових дослідженнях та в освітньому процесі. Чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність – це не просто слова, які визначають суть академічної доброчесності, вони повинні стати ключовими в житті кожного, хто причетний до науки, освіти. Одним з найпотужніших «ворогів» академічної доброчесності став процес, який повинен вивести

людство на новий щабель розвитку – діджиталізація. Водночас вона може стати й причиною падіння рівня наукових досліджень, середнього рівня освіти людства, падіння зацікавленості в поліпшенні свого інтелектуального рівня. Списати, заявити роботу, видавши її за свою, легше, без надмірних зусиль. Тому потрібні нові підходи, інструменти, заходи, процеси, які зможуть запобігти використанню плагіату, фальсифікації, хабарництва, необ'єктивного оцінювання та інших проявів академічної недоброчесності.

Найбільш дієвим засобом з «нечесним» та «несправедливим» в освітньому процесі є виховна, роз'яснювальна робота. Без усвідомлення важливості процесів академічної доброчесності, подолати негативні чинники цього явища не легко.

Формувати позитивне ставлення до академічної доброчесності, її незворотної необхідності, потрібно на всіх ланках освітнього процесу. У закладах освіти потрібно проводити різноманітні заходи, спрямовані на формування позитивного ставлення до справедливості й чесності під час навчання: круглі столи, години спілкування, створення відеороликів кліпів, проведення різних конкурсів тощо. Здобувачів необхідно ознайомлювати з правовою та етичною складовою цього явища, на останню треба звертати більше уваги.

Ключовим віком у формуванні свідомого ставлення до академічної доброчесності є дошкільні роки. Саме в дитячому садку треба формувати фундамент, на якому зведеться будинок доброчесності.

Не секрет, що левову частку поробок, які дітям потрібно зробити самостійно, роблять батьки, старші сестри, брати... Але чи формує це ту чи ту компетентність дитини? Що краще – робота, зроблена своїми руками (але вона не така охайна), чи робота, зроблена батьками, яку вихователі з радістю виставлять на виставці? Питання риторичне, і має цілком конкретну «правильну» відповідь. Формувати в дитини доброчесність – обов'язок вихователя. Вихователь повинен усвідомити, що зроблене своїми руками, без допомоги старших – це найкраще, що могло з ним статися, іншого бути не

може. Для цього варто підбирати завдання відповідно до вікових, психологічних особливостей дітей, хвалити самостійність, несхожість способів виконаних завдань, готувати завдання відповідно до можливостей дитини. Пояснювати батькам про негативні наслідки їхніх утручань в інтелектуальний, соціальний, компетентний розвиток їхніх дітей.

Цей паросток повинні підхопити вчителі закладів середньої освіти, а потім викладачі університетів. Таким чином, з паростка чесності, справедливості ми отримуємо плід академічної доброчесності.

Українцева Ярослава Олегівна

*здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012
Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету
Г.С. Сковороди*

Науковий керівник: Бакай Світлана Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії, технологій і методик дошкільної освіти

У сучасному світі академічна доброчесність стала однією з ключових складових професійного розвитку будь-якого науковця чи студента. Це поняття включає в себе не лише дотримання правил та норм наукової етики, але й внутрішній моральний кодекс особистості, що займається науковою роботою. В епоху стрімкого розвитку інформаційних технологій та глобалізації освітнього простору питання академічної доброчесності стає все більш актуальним. Це не просто модний тренд, а й нагальна потреба, адже саме від чесного та відповідального ставлення до знань залежить не лише наше особисте успішне майбутнє, але й розвиток суспільства загалом.

Академічна доброчесність є фундаментальним принципом наукової та освітньої діяльності, яка відіграє важливу роль у розвитку суспільства та підвищенні якості знань. Вона ґрунтується на дотриманні правил наукової етики, чесності у висловлюваннях та дотриманні авторських прав. Академічна доброчесність вимагає від науковця чи студента не лише здатність проводити

дослідження та формулювати свої висновки, але й прозорість у поданні інформації та відповідальність за свої дії.

Академічна доброчесність є основою довіри у науковій спільноті. Коли наукове дослідження чи публікація будуються на основі чесності та правдивості, це сприяє вірогідності отриманих результатів і підвищує рівень наукової дискусії. Дотримання академічної доброчесності також сприяє захисту інтелектуальної власності та підтримує інноваційний розвиток у всіх галузях.

З іншого боку, порушення академічної доброчесності може призвести до серйозних наслідків. Плагіат, недостовірність даних чи маніпуляція результатами досліджень порушують не лише правила етики, але й шкодять довірі до науки в цілому. Це може призвести до втрати репутації, зниження наукового статусу та втрати можливостей для подальшої кар'єри.

Моя академічна доброчесність є основою мого наукового шляху та професійної діяльності. Я розумію важливість дотримання правил наукової етики, чесності у поданні інформації та захисту інтелектуальної власності. Лише шляхом відповідального та прозорого підходу до наукової роботи ми можемо сприяти розвитку знань та вірогідній науковій дискусії.

Для мене академічна доброчесність – це не просто правило, а й свідомий вибір. Я вірю, що чесність та відповідальність – це ключові якості, які роблять людину успішною та гідною поваги. Я прагну не лише здобути знання, але й розвинути в собі особисті якості, які допоможуть мені стати гідним членом суспільства.

Федоренко Вікторія Володимирівна

*здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету імені
Г.Ф. Квітки-Основ'яненка Харківського національного
педагогічного університету імені Г. С. Сковороди*

Питання академічної доброчесності порушується з кожним роком усе частіше, оскільки здобувачі вищої освіти дедалі активніше починають

занурюватися в наукову царину та займатися науково-дослідною роботою. Варто зазначити, що академічна доброчесність – це сукупність правил, яких повинні дотримуватися всі освітяни під час навчальної та наукової діяльності. Вона передбачає дотримання основних пунктів, таких як посилення на джерела інформації, якщо вони містять у собі запозичені ідеї, думки, певні тези, надання виключно перевіреної інформації, що не містить хибних тверджень, також об'єктивне оцінювання, якщо це стосується науково-педагогічного працівника, та уникнення терміну «плагіат», якщо це здобувач вищої освіти. Іноколи студентство може до кінця не розуміти, що означає словосполучення «академічна доброчесність». Тож розглянемо, що це таке й чому варто дотримуватися доброчесності.

Дотримання правил академічної доброчесності – це, насамперед, про чесність, довіру до учасників освітнього процесу. На мою думку, саме маленькими кроками ми можемо досягати великих успіхів. Якщо здобувач освіти, виконуючи самостійну роботу з фахової дисципліни, буде уникати використання інтернет джерел, то це вже невелика перемога, завдяки якій викладач матиме можливість об'єктивно оцінити студента та результати будуть відповідати рівню знань, а не демонструватимуть уміння вправно користуватися інтернет-ресурсами. Розглянемо приклад, чому такий маленький крок може стати дуже важливим у фаховій діяльності. Здобувач освіти, який опанував спеціальність «Медицина», завершив університет, пішов працювати до лікарні. Під час навчання він не відвідував заняття, не вивчав ретельно навчальний матеріал, порушував правила академічної доброчесності. Він отримав диплом, але знань йому дуже бракує. Уявіть, як такий «спеціаліст» буде вас лікувати, намагатись рятувати життя. І був у нього колега, який брав активну участь у навчальній діяльності, здійснював дослідження, пройшов практику на 3 курсі, і по завершенню підготував і захистив диплом власними силами. Звичайно, що такий крок, як списування, може здатися дрібницею, але в майбутньому перший «фахівець» здатен нашкодити людині, не розуміючи цього. Які переваги дотримання

доброчесності? Звичайно, це довіра, гарне ставлення до Вас, як до професіонала, віра та головне – це розуміння, що всі праці, що були підготовлені Вами, – це досягнення, здобуті власними зусиллями.

Отже, академічна доброчесність – це ті правила, які допомагають нам у різних фахових сферах діяльності підтримувати справедливість, які передбачають такі слова, як «довіра» та «чесність», і головне, що доброчесність починається саме з нас, із маленького кроку, що зможе стати запорукою великого успіху. Дотримуємось разом правил академічної доброчесності!

Філіпенко Олег Володимирович

здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Калюжна Юлія Іванівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології, соціології і культурології

Академічна доброчесність має велике значення для розвитку та функціонування сучасного людства. Але наскільки? У цьому есеї я хочу спробувати уявити, наскільки був би похмурий та темний світ без дотримання принципів академічної доброчесності, цим самим визначивши її справжню, істину важливість і необхідність у дотриманні.

Відповідно до визначення кодексу академічної доброчесності ХНПУ, «академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [2].

Спираючись на подане вище визначення, я не розмежовую етичні принципи та визначені законом правила і в наступних роздумах буду

визначати їх як аспекти Академічної доброчесності, розуміння та знання якого раптово зникло зі свідомості людей та стерто з документів. Такі реалії в нашій уявній альтернативній антиутопії.

Виходячи з визначення, що наведено вище, принцип академічної доброчесності особливо важливий на рівні наукової роботи всіх галузей. На сучасному рівні нагромадження наукових даних різного роду, прибравши фактор регламентованого академічною спільнотою взаємного цитування (з посиланнями на джерела), доброчесного відношення до наукової роботи колег-науковців, їх авторства, та загалом, недотримання етики академічної доброчесності перетворили б логічний і упорядкований світ науки на простір суцільного хаосу і темряви. У такому випадку можна було б розраховувати тільки на свавілля, у якому, щонайменше, стає неймовірно складно визначити справжнє авторство, і як наслідок система наукового визнання та відзнак припиняє працювати, і головне, порушується фундаментальний модус науки – авторства нових відкриттів та суспільної пошани до тих, хто рухає світ до прогресу. Наука припинила б розвиватися. Чому? Через низький рівень мотивації потенційних або вже професійних учених. Адже як зазначив свого часу один з найавторитетніших науковців Макс Вебер: «Наука – це хоч і покликання, але без справедливих винагород її розвиток важко уявити» [1].

Розмірковуючи над потенційним драматичним сценарієм подібного роду стагнації наукової діяльності людства, можна зробити висновок, що рівень навчання та підготовки спеціалістів обвалиться слідом за науковим простором, зупиняючи тим самим розвиток ледь не всіх сфер діяльності людства, що порушить хід історії, оскільки саме наукова робота є авангардом інновацій та прогресивного розвитку сучасної цивілізації.

У підсумку дозволю твердження: без перебільшення, дотримання і повага до академічної доброчесності є фундаментальним принципом ведення навчальної та науково-дослідної діяльності. Глобальне зникнення академічної доброчесності привело б світове наукове середовище до справжнього свавілля

та безладу, а якість навчання та підготовки кваліфікованих працівників і науковців поставило б під питання подальший розвиток людства.

Але навіть за умов, коли академічна спільнота докладася стільки зусиль для поширення інформації про ключові етичні принципи академічної доброчесності, маємо, на жаль, визнати, що це питання залишається далеким від вирішення, не кажучи вже про нові й нові виклики, одним з наймасштабніших серед яких є використання в освіті і науці технології штучного інтелекту.

Список використаних джерел

1. Вебер М. Про внутрішнє покликання до науки. URL: <http://litopys.org.ua/weber/wbs11.htm>
2. Кодекс академічної доброчесності. URL: http://hnpu.edu.ua/sites/default/files/files/Normat_dokum/Pol/42_23_Kodeks_akad_dobrochesnosti.pdf

Флоренко Аліна Едуардівна

здобувачка освіти факультету дошкільної освіти спеціальності 012 Дошкільна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Бакай Світлана Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії, технологій і методик дошкільної освіти

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання або наукових (творчих) досягнень. Науковці Е. Льофстрьом, Т. Тротман, М. Фурнарі, К. Шепард визначають поняття «академічна доброчесність» як усвідомлення культури поведінки в академічному середовищі, уміння чесно діяти в ньому

відповідно до встановлених етичних норм та поважати наукові здобутки здобувачів.

Я усвідомила собі, що дотримання академічної доброчесності є запорукою успішного навчання і подальшої академічної кар'єри. Порухенням академічної доброчесності у навчанні вважаються хабарництво і надання чи отримання учасником освітнього процесу коштів, майна, послуг, пільг з метою отримання переваги в освітньому процесі; обман (надання неправдивої інформації); фабрикації (вигадування даних чи фактів); фальсифікація (свідома зміна чи модефікація вже наявних даних); списування, плагіат (представлення в якості власного твору чужих напрацювань). Варто усвідомлювати, що за порушення академічної доброчесності несеться академічна відповідальність.

Моя мета в навчанні і подальшій кар'єрі: старанно й сумлінно навчатися; ретельно готуватися до пар; опановувати навички самоорганізації; планувати та ефективно використовувати час, відведений для навчання; не відволікатися на заняттях; не запізнюватися і не пропускати пари без поважної причини; з повагою ставитися до викладачів та колег-здобувачів; навчитися уважно слухати, поважати ідеї, думки та переконання інших; розвивати стриманість та пунктуальність; поважати інтелектуальну власність інших, працювати самостійно і не запозичувати роботу в інших науковців.

Чижик Софія Олексіївна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 053 Психологія Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Лисенко Людмила Миколаївна, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології

Академічна доброчесність – це камінь основи освіти та наукових досліджень. Вона вимагає від студентів та вчених чесності, справедливості та відповідальності. Для мене це не лише уникнення плагіату, але й активне залучення до навчального процесу, визнання власних помилок та неперервне прагнення до знань.

Моя академічна доброчесність – це моє особисте зобов'язання бути чесною у своїх академічних зусиллях. Це означає, що я завжди буду намагатися представляти свою роботу точно та об'єктивно, визнавати внесок інших та уникати будь-яких форм обману чи шахрайства.

В академічному світі доброчесність також означає повагу до інтелектуальної власності інших. Це включає в себе коректне цитування джерел, використання ліцензійного програмного забезпечення та уникнення несанкціонованого використання чужих ідей.

Доброчесність також вимагає сміливості стояти за правду, навіть коли це може бути непопулярно або складно. Це означає, що я повинна бути готовою визнати свої помилки та вчитися на них, а також відстоювати академічні стандарти, навіть якщо це може мати негативні наслідки для мене.

Моя академічна доброчесність – це також відповідальність за власні слова та ідеї. Я прагну до того, щоб мої дослідження та висновки були відкритими для перевірки та критики, що є основою для наукового прогресу.

Врешті-решт, академічна доброчесність – це фундамент, на якому будується довіра між студентами, викладачами та науковою спільнотою. Вона дозволяє нам розвивати та ділитися знаннями, що є ключем до інновацій та прогресу. Тому я прагну до високих стандартів академічної доброчесності, щоб забезпечити цінність та значущість моєї освіти та досліджень.

Чорна Дар'я Юрїївна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 231 Соціальна робота Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Макар Людмила Михайлівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Академічна доброчесність – це невід’ємний складник успішної студентської кар’єри. Це поняття означає дотримання принципів чесності, відповідальності, точності та етики у всіх аспектах навчального процесу.

Моя академічна доброчесність – це не лише обов’язкове виконання правил і вимог університету, але й внутрішня моральна позиція, яка визначає мою поведінку в навчанні. Я завжди ставлю себе на місце інших студентів, розуміючи, що порушення академічної доброчесності може завдати шкоди не тільки мені, але й усьому академічному середовищу. Я завжди стежу за тим, щоб мої роботи були оригінальними і не містили плагіату.

Для мене академічна доброчесність – це не тільки обов’язковий набір правил, але й основа моєї професійної честі. Я вважаю, що тільки дотримуючись цих принципів, я можу заслужити повагу своїх викладачів, колег та себе самої.

Академічна доброчесність включає в себе забезпечення справедливості в наукових дослідженнях, у навчанні з боку всіх учасників науково-освітнього процесу, які мають поважати працю своїх колег, дотримуватися прозорості у всіх сферах наукової діяльності та відповідати за свої вчинки. Довіру суспільства до авторитету сучасної науки на всіх її рівнях забезпечує саме академічна доброчесність.

У засобах масової інформації останнім часом ми можемо спостерігати як докоряють відомим людям у різних сферах науки, культури або політики відносно академічної недоброчесності або відносно плагіату, що мали місце в творчих чи наукових працях цих людей.

Сучасна система освіти надає всім здобувачам вищої освіти великі можливості, незалежно від віку, статі і віросповідання, адже введені вітчизняні й міжнародні освітні програми, що забезпечують отримання знань на високому рівні. Однак академічна недоброчесність і плагіат обмежують процес

навчання здобувачів освіти і можливості для розвитку дослідницьких навичок. На мою думку, ким би не працювали випускники закладів вищої освіти у майбутньому, їм у будь-якому випадку стане в нагоді досвід самостійної дослідницької роботи.

Коли робота здобувача вищої освіти є фальсифікованою, то втрачаються можливості розвитку аналітичних навичок, а також навичок академічної чесності, планування і тайм-менеджменту, що є вкрай важливим для майбутньої успішної професійної діяльності і професійного розвитку.

У суспільстві принципи академічної доброчесності мають дуже важливе значення в якості компонента правосвідомості особистості. Відповідно, одна лише моральна чи етична оцінка фактів порушення цих принципів є недостатньою для досягнення соціально корисних цілей. Орієнтир на охорону цих принципів і цінностей академічної доброчесності має бути пріоритетом у всіх країнах розвиненого правопорядку.

Особисто я вважаю, що академічна доброчесність є основою високої якості освіти та наукових досліджень, адже вона сприяє розвитку довіри в академічному середовищі, підтримує інтелектуальну чесність та сприяє створенню адекватної конкуренції між здобувачами вищої освіти та вченими. Дотримання принципів академічної доброчесності є важливим не лише для індивідуальних досягнень здобувача вищої освіти чи дослідника, але й для забезпечення інтелектуальної чесності у всьому академічному середовищі. Вона допомагає зберегти добру репутацію закладу вищої освіти або наукової установи, сприяє розвитку навичок самостійної науково-дослідницької діяльності у здобувачів вищої освіти.

Чорноус Вікторія Олександрівна

*здобувачка освіти фізико-математичного факультету спеціальності
14.04 Середня освіта (Математика) Харківського національного
педагогічного університету імені Г. С. Сковороди*

Науковий керівник: Жерновникова Оксана Анатоліївна, доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри математики

Академічна доброчесність – це система принципів і цінностей, які базуються на чесності, справедливості та повазі до науки та знань. Це основа довіри та співпраці в освітньому середовищі, яка гарантує достовірність і неупередженість досліджень та організації освітнього процесу.

Я вважаю, що дотримуватися академічної доброчесності є особистою відповідальністю кожного студента. Це шлях до справжнього отримання знань і розвитку особистих якостей, які потрібні для успіху в житті.

Академічна доброчесність ґрунтується на чесності. Це стосується запобігання обману, такому як плагіат, списування під час іспитів або фальсифікація даних. Чесний студент використовує лише те, що створив сам або з дозволу автора, і завжди поважає авторські права інших.

Справедливість означає, що до всіх членів академічного співтовариства потрібно ставитися однаково. Це означає дотримуватися чітко визначених правил і процедур, уникати дискримінації та упередженості, а також поважати різні точки зору.

Визнання цінності інтелектуальної праці та постійне прагнення до самовдосконалення є ознаками поваги до знань. Це означає не просто отримання знань, але й критичне їх аналізування, створення власних ідей і активну участь у науковому дискурсі.

У всіх аспектах свого навчання слід намагатися дотримуватися академічної доброчесності, уникати обману та використовувати лише перевірені джерела інформації. Крім того, слід правильно оформлювати посилання та цитати. Особисто я завжди готова до конструктивної критики та співпраці, та з повагою ставлюся до своїх викладачів і одногрупників.

Я вважаю, що досягнення академічної чесності робить мене не тільки кращою студенткою, але й кращою людиною. Вона навчає мене критично мислити, бути самостійною і брати на себе відповідальність за те, що я роблю.

Основні засади академічної доброчесності, які були закладені нам, студентам фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди, викладачами, я пронесу через усе своє життя.

Шаламова Єлизавета Олександрівна

здобувачка освіти факультету початкового навчання Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Гнатовська Катерина Сергіївна, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії і методики викладання філологічних дисциплін у дошкільній, початковій і спеціальній освіті

Академічна доброчесність – це не просто сукупність правил, що обмежують плагіат та інші форми шахрайства в освітньому середовищі, це своєрідний натхненник для інтелектуального зростання та етичної поведінки в академічному світі. Моя академічна доброчесність – це основа, на якій ґрунтується освітня та професійна кар'єра, а також моя моральна свідомість.

У світі, де інформація доступна в один клік, дуже легко спотворити або навіть вкрасти ідеї інших. Проте, академічна доброчесність вимагає від нас більшого – вона закликає до інтелектуальної чесності і поваги до ідей та праці інших. Це означає, що ми повинні чітко розуміти, коли і як потрібно посилатися на джерела, визначати межі допустимого співробітництва з іншими студентами та дотримуватися стандартів етики в дослідженнях.

Моя академічна доброчесність починається зі свідомого вибору діяти чесно і відповідально в усіх аспектах навчання. Це означає, що я завжди намагаюся розуміти матеріал, наданий викладачами, і самостійно працювати над завданнями, надаючи перевагу власному розумінню, а не копіюванню чи списуванню чужих ідей, видаючи їх за свої. Я розумію, що навчальний процес – це не тільки засвоєння знань, але й розвиток власного мислення та аналітичних навичок. Особисто для мене академічна доброчесність також

означає повагу до прав інших авторів і дослідників. Це значить, що я завжди роблю посилання на наукові праці, коли використовую ідеї або результати чийхось розвідок. Я розумію, що це не лише вимога стандартів, але й прояв поваги до праці інших, яка сприяє розвитку науки та освіти в цілому.

Моя академічна доброчесність є фундаментом, на якому я будую свою професійну та особисту ідентичність, діяльність. Вона визначає мої цінності і підходи до навчання, досліджень та співпраці з іншими. Я вірю, що лише дотримання академічної доброчесності дозволить мені досягти успіху у своїй освітній та професійній діяльності, зберігаючи при цьому свою гідність та своє «обличчя» серед освітян у цілому.

Шатлигіна Дарина Романівна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Калюжна Юлія Іванівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології, соціології і культурології

Моя академічна доброчесність є фундаментальною складовою моєї освітньої траєкторії. Це не лише вимога навчального закладу, але й моя внутрішня моральна норма. Чесність у власній роботі та дослідженнях є запорукою не лише моєї гарної репутації, але й будь-яких успіхів, яких я досягаю в навчанні. Кожен з нас сам несе відповідальність за свої дії та в разі не дотримання принципів академічної доброчесності, повинен бути готовим до наслідків. Уникаючи плагіату, ви зможете не тільки більш точно донести власну думку, а й більш глибоко пропрацювати роботу, яку робите.

В Україні академічна доброчесність є важливою складовою наукової та освітньої діяльності. Університети, зазвичай, мають власні кодекси та правила етики, які студенти та науковці повинні дотримуватися. Також в Україні є

організації, які сприяють збереженню академічної доброчесності. Серед них такі:

- *Міністерство освіти і науки України*: Відповідає за розробку та реалізацію політики в галузі освіти та науки, включаючи сприяння академічній доброчесності та дотриманню стандартів вищої освіти;
- *Національна академія наук України (НАНУ)*: Це одна з найбільших наукових установ, яка сприяє розвитку науки та встановленню високих стандартів академічної доброчесності;
- *Національна агенція із забезпечення якості вищої освіти*: Інституція, що відповідає за визначення й дотримання критеріїв якості ЗВО, у тому числі частини 4 Статті 42 Закону України «Про освіту»;
- *Українська асоціація студентського самоврядування (УАСС)*: Організація, яка підтримує студентські органи самоврядування та сприяє розвитку студентського руху в Україні, включаючи питання академічної честі та доброчесності.

Ці організації та інші подібні ініціативи сприяють збереженню високих стандартів академічної доброчесності в українській освітній та науковій системі.

Підсумовуючи, хочу відзначити, що сучасні університети мають сприяти більшій популяризації основних принципів академічної доброчесності серед студентської молоді, оскільки дехто сприймає поняття «чесність» абстрактно, не надаючи цьому великого значення, але по факту, від цього залежить наш професіоналізм як фахівців своєї справи з високими моральними цінностями.

Якушевська Діана Василівна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язбережувальної освіти спеціальності 014 Середня освіта (Біологія та здоров'я людини) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Науменко Наталія Вікторівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри здоров'я людини, реабілітології і спеціальної психології

Академічна доброчесність – це фундаментальний принцип, який лежить в основі нашої освіти та наукової діяльності. Це не просто набір правил, але й моральний компас, який визначає наші дії у світі знань. Для мене особисто, академічна доброчесність – це обов'язок перед собою та перед майбутніми поколіннями.

Перш за все, академічна доброчесність полягає в інтелектуальній чесності. Це означає, що я завжди представляю ідеї та роботу інших людей чесно і правильно, надаючи їм відповідне визнання. Я розумію важливість цитування джерел, використання правильних посилань та уникнення плагіату. Це не лише дотримання правил, але й вияв поваги до праці інших дослідників та авторів.

По-друге, академічна доброчесність передбачає інтелектуальну чесність у власній роботі. Це означає, що я завжди подаю свої власні думки та ідеї чесно, не страхуючись копіювати чужі. Я прагну до оригінальності та інновацій у своїй роботі, намагаючись приносити нові ідеї у світ науки.

Крім того, академічна доброчесність передбачає відповідальність перед громадськістю. Це означає, що я завжди дотримуюся етичних стандартів у своїй роботі та в спілкуванні з іншими учасниками наукового процесу. Я усвідомлюю, що мої дії можуть мати великий вплив на інших людей та на суспільство в цілому, тому я прагну діяти відповідально та з урахуванням моральних принципів.

Нарешті, академічна доброчесність – це процес постійного самовдосконалення. Я завжди намагаюся вчитися зі своїх помилок та розвиватися як особистість. Я вірю, що лише через постійне самовдосконалення я можу досягти вищих вершин у своїй академічній та професійній діяльності.

Отже, для мене академічна доброчесність – це не лише набір правил, але й основний принцип моєї наукової та освітньої діяльності. Це компас, який визначає мої дії та відносини з іншими учасниками наукового процесу. Я вірю, що лише через дотримання академічної доброчесності ми можемо досягти справжніх досягнень у науці та освіті.

Ямпольська Наталія Олександрівна

здобувачка освіти факультету природничої, спеціальної та здоров'язбережувальної освіти спеціальності 016 Олігофренопедагогіка Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Науменко Наталія Вікторівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри здоров'я людини, реабілітології і спеціальної психології

Академічна доброчесність – це не лише набір правил і етичних норм, як багатьом здається, але й особистісний стандарт, що визначається внутрішньою відданістю принципам інтелектуальної чесності. Співвідношення між доброчесністю та науковим процесом є невід'ємним елементом забезпечення якості та надійності наукової інформації.

Важливим аспектом академічної доброчесності є дотримання етичних норм у публікаціях та дослідженнях. Плагіат, фальсифікація даних та інші форми наукового мародерства підривають довіру до наукового співтовариства та створюють перешкоди для розвитку науки. Наприклад, випадки фальсифікації даних у медичних дослідженнях можуть призвести до неправильних клінічних рекомендацій та загрози для здоров'я пацієнтів.

Другий аспект академічної доброчесності – це забезпечення об'єктивності та чесності у висновках та інтерпретації даних. Учений повинен бути готовий прийняти результати дослідження, незалежно від того, чи підтверджують вони його гіпотезу, чи ні. Лише такий підхід забезпечує надійність наукового процесу та сприяє розвитку об'єктивної наукової бази.

Також не варто забувати про те, що академічна доброчесність забезпечує довіру між науковцями та громадськістю. Довіра є ключовим елементом будь-якого наукового процесу і вона будується на основі чесності дослідників. Лише відповідальне ставлення до наукової роботи може забезпечити високий рівень довіри співтовариства до наукових висновків.

Академічна доброчесність є краєвидною скелею науки, яка забезпечує об'єктивність та довіру до наукового дослідження. Її значення важливо визнавати не лише в контексті формальних правил та етичних норм, але й у внутрішньому переконанні кожного науковця у важливості його внеску у розвиток науки. Лише шляхом забезпечення академічної доброчесності можемо забезпечити постійний прогрес та інновації у науковій сфері.

ЗДОБУВАЧІ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Гнатюк Олена Сергіївна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Темченко Ольга Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри наукових основ управління

Свого часу Нельсон Мандела зазначив, що «Освіта є найпотужнішою зброєю, якою можна змінити світ. Проте вона вимагає від нас дотримання принципів академічної доброчесності та інтелектуальної чесності».

Для мене, як для здобувача освіти, академічна доброчесність визначається не лише як дотримання встановлених правил і стандартів, але і як внутрішнє моральне зобов'язання до чесності та інтелектуальної чистоти, як основа для вибудовування довіри та відповідальності перед спільнотою. Важливість принципів академічної доброчесності полягає в забезпеченні чесності та довіри в академічному середовищі. Їх порушення підриває довіру

до нашої освітньої системи і підігріває сумніви щодо інтелектуальної чесності всіх учасників процесу. Тому для мене академічна доброчесність є не просто правилом, але й моральною необхідністю.

Академічна доброчесність виступає підтвердженням віри у власні здібності та відданість процесу навчання. Кожен етап академічного шляху вимагав від мене не лише вивчення матеріалу, але й його внутрішнього розуміння та особистого внеску. Під час написання рефератів, виконання лабораторних робіт чи складання іспитів я прагну дотримуватися високих стандартів доброчесності, оскільки це створює основу для моєї особистої та професійної доброї репутації.

В освітній діяльності я дотримуюсь певних принципів. По-перше, це чесність у всіх своїх академічних зусиллях. Я завжди намагаюся представляти свої власні думки та дослідження, уникаючи плагіату та використання чужих ідей без посилання на першоджерела. По-друге, це відповідальність перед викладачами та співстудентами. Розуміючи, що мої дії впливають на інших, завжди прагну ставитися з уважністю та повагою до їхніх прав. Це для мене означає чесне представлення своєї роботи та дотримання встановлених правил.

Переконана, що дотримання цих принципів не тільки відображає мої особисті цінності, але й готує мене до подальших викликів і високих стандартів у моєму майбутньому професійному житті.

Підводячи підсумки, можу сказати, що академічна доброчесність для мене – це більше, ніж просто набір правил; це внутрішній стрижень, який визначає мої дії та відносини в академічному середовищі. Через її дотримання я відчуваю себе відповідальним членом навчальної спільноти та пишаюся своїм внеском у її зростання та розвиток.

Гура Діана Миколаївна

здобувачка освіти II медичного факультету Харківського національного медичного університету

Науковий керівник: Бондар Тетяна Валеріївна, докторка філософії, викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки

Моя академічна доброчесність як здобувачки медичного університету

Академічна доброчесність є основою якості освіти, зокрема в медичній галузі, де від рівня знань, професійної практики та етичних навичок здобувачів залежить життя людей.

Ураховуючи вище сказане, зазначу, що для мене дотримання принципів академічної доброчесності – це не формальність, а щире переконання, що ґрунтується на прагненні до знань, удосконаленні професії та формуванні власної професійної етики. Як майбутній лікар розумію, що маю відповідальність перед пацієнтами, колегами та суспільством. Усвідомлення цієї відповідальності якраз і формується під час підготовки здобувача-медика, аспектом якого є обов'язкове дотримання академічної доброчесності. Тож починаючи з першого року навчання, дотримуюся її принципів. Перш за все, уникаю плагіату, сумлінно виконую всі завдання самостійно. Разом з тим дотримуюся дослідницьких принципів – використовую лише наукові та довідкові джерела інформації, обов'язково зазначаючи ці джерела, а також чітко зазначаю свої власні ідеї та твердження.

Зауважу, що моя тверда прихильність до академічної доброчесності не обмежується університетським життям. Відданість академічній добропорядності – це не просто правило, а спосіб життя. Вона керує моїми діями та рішеннями, як великими, так і малими. Наприклад, це може стосуватися як наукової доповіді, реферату, індивідуального завдання, міні-проєкту або просто невеликої публікації у соціальній мережі.

Я прагну до постійного вдосконалення та особистого розвитку, щоб бути прикладом у своїй професії медика та гарантувати принципи академічної доброчесності в усіх сферах життя. На моє переконання, академічна доброчесність необхідна не лише для успішного навчання, але й для побудови справедливого та демократичного суспільства. Тож якщо вся академічна

спільнота від професора до здобувача буде дотримуватися принципів академічної доброчесності, ми зможемо укріпити в суспільстві довіру, взаємоповагу та взаємовідповідальність. І хочу наголосити, що це особливо важливо у сфері охорони здоров'я, де якість надання послуг, а також життя і здоров'я людей, залежать не лише від професійних навичок, а й від доброчесності, добропорядності та етики медичних працівників.

Отже, академічна доброчесність є важливим принципом як для здобувачів, так і професорсько-викладацького складу. Академічна доброчесність – це не лише дотримання академічних правил і обмежень, а ще й формування етичних навичок та професійної поведінки, зокрема медика. Дотримання академічної доброчесності допомагає не лише здобути якісну освіту, а й підготувати для суспільства відповідального фахівця. Тому, ще раз зазначу, що я й надалі дотримуватимусь принципів академічної доброчесності у всіх сферах життя та професійної діяльності.

Іслямова Юлія Василівна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Темченко Ольга Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри наукових основ управління

Ще декілька десятків років тому поняття «академічна доброчесність» не було настільки актуальним та розповсюдженим в освітянській спільноті України. Так, у 2004 році для мене єдиним джерелом інформації для написання диплому в інституті були наукові видання в обласній бібліотеці, а перевірити мою роботу на правдивість інформації та власність інтелектуальної діяльності було майже неможливо, бо не міг науковий керівник перевіряти всі посилання на наукову літературу, вказану як джерела інформації для написання диплому.

Упровадження цифрових технологій у всі сфери життя принесло не тільки можливості для навчання та отримання будь-якої інформації, а й поставило питання чесності та самостійності при виконанні не тільки наукових робіт, як-то статті, кваліфікаційні роботи, дисертації тощо, а й шкільних робіт.

І якщо в Україні офіційно термін «академічна доброчесність» було введено лише у 2017 році, то ще у далекому 1992 році в Америці, професором Д. Маккейбом був заснований Міжнародний центр академічної доброчесності з метою протистояти шахрайству, плагіату та академічній недоброчесності у вищій освіті. За наших днів, як ми бачимо, академічна доброчесність розповсюдилась на всі ланки освітнього процесу.

Академічна доброчесність визначається такими фундаментальним цінностям: чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність та мужність. На них і базуються принципи поведінки, які дозволяють освітнім спільнотам втілювати ідеали академічної доброчесності в дію. Це ті цінності, які особисто для мене мають важливе значення як у повсякденному житті, так і в роботі, а не тільки коли мова йде про освітню діяльність. Зауважу, як в житті наші успішні та позитивні взаємостосунки з друзями або колегами, родинні зв'язки, рішення або дії залежать і базуються на засадах довіри, чесності, поваги один до одного, так само академічна доброчесність залежить від усіх учасників: вищої академічної спільноти, закладів середньої освіти та управлінців в освіті.

Тож чому доброчесність так важлива і чому її варто дотримуватися?

Відповіді на ці запитання я надаю постійно не тільки своїм учням, а й власним дітям. Вважаю, що члени родини – це перші люди в житті дитини, які змалечку привчають її бути чесною, поважати дії та думки інших, нести відповідальність за свої вчинки і таким чином відіграють важливу роль у дотриманні академічної доброчесності. Але деякі батьки вже з дитячого садочка починають робити поробки, малювати замість своїх дітей, потім у школі, виконують за них домашні завдання, реферати, купують дітям збірники

ГДЗ, а в минулі часи нерідко були випадки, коли батьки «купували» вступні іспити до вишів – це все і є порушення академічної доброчесності! У таких випадках педагогам, як би вони не намагались, дуже складно переконати здобувача освіти, що це недоброчесно, неправильно, що вчитися самостійно – це здобувати власні знання, власні навички та розвивати власні здібності, які у дорослому житті допоможуть їм стати професіоналами, яким будуть довіряти, до яких будуть звертатись за послугами.

Отже, для мене «моя академічна доброчесність» – це цінності, яким варто навчати дітей ще змалу, намагаючись бути особистим прикладом дотримання цих цінностей на практиці, у житті та роботі: відповідати за свої вчинки та слова, бути чесним із собою та іншими, поважати діяльність інших людей та створювати власний продукт, контент тощо, мати мужність відстоювати цінності і дотримуватись їх, навіть, якщо оточення не завжди дозволяє це робити або є зіткнення з людьми з іншими поглядами. І як би не хотілося піти «легшим шляхом», слід пам'ятати, що без академічної доброчесності гармонійний розвиток людини неможливий!

У сучасному глобалізованому світі дотримання академічної доброчесності вже легко перевіряється завдяки цифровізації, а тому все більше цінується автентичність, власна думка та дослідження, які відкривають можливості не тільки навчатися в найкращих закладах освіти України та світу, а й розвиватися як професіонал своєї справи.

Камериста Вікторія Юрїївна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Темченко Ольга Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри наукових основ управління

Свою роботу хочу почати словами Юнгсупа Кіма, учасника Конференції Міжнародного центру академічної доброчесності про те, що «Академічна доброчесність є способом змінити цей світ. Але спочатку змініть університет, а вже потім – світ».

Його слова, на мою думку, дуже влучно описують значення самого терміну «академічна доброчесність». Бо, дійсно, для того, щоб настали глобальні зміни, щоб змінити будь-яку систему, завжди варто розпочинати, насамперед, із себе й виховувати порядного громадянина та справедливу людину в собі та у своєму середовищі. А здобуття якісної освіти має базуватися на певних цінностях, у тому числі й на такому етичному чиннику, як академічна доброчесність. Тому академічна доброчесність відіграє важливу роль в освітньому просторі, оскільки забезпечує довіру до результатів навчання; передбачає здобуття власних знань і розвиток власних здібностей, що нині є необхідним для кожного в будь-які періоди життя.

На мій погляд, академічна доброчесність починається із доброчесної поведінки кожного: від здобувачів освіти до керівників в освіті. Але, на жаль, як показують дослідження й наші спостереження, далеко не всі учасники освітнього процесу дотримуються академічної доброчесності. Чимало батьків та, навіть, учителів вважають, що академічна доброчесність стосується лише ЗВО.

Повертаючись до думки про значення академічної доброчесності, зазначу, що замало лише вірити у фундаментальні цінності: чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність та відвага до дій, їх потрібно відстоювати, навіть зіткнувшись із тиском з боку інших чи відмінними поглядами. А це вимагає цілеспрямованості, відданості та відваги. А ці ознаки прийнятні не лише для вищої академічної спільноти, а й для спільноти учасників освітнього процесу ЗЗСО.

Академічно доброчесні педагоги зобов'язані посилатися на джерела інформації, якщо вони використовують чужі ідеї, розробки, твердження. Обов'язковим є дотримання авторського та суміжних прав. Вони також

повинні надавати достовірну інформацію про методики й результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну діяльність. І, звісно, контролювати, щоб здобувачі освіти дотримувалися академічної доброчесності, та виставляти об'єктивні оцінки.

Отже, на мою думку, найважливіше те, що про академічну доброчесність важливо не просто говорити, а й учитися жити доброчесно на практиці та виховувати в собі сміливість відстоювати своє право на справедливе доброчесне освітнє середовище.

Кійко Анна Андріївна

*здобувачка освіти факультету іноземної філології спеціальності 035
Філологія Харківського національного педагогічного університету імені
Г. С. Сковороди*

*Науковий керівник: Лактіна Юлія Володимирівна, кандидат
філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології*

*Для того, щоб прийти до справжнього знання, треба спочатку
відчувати сумніви.*

Арістотель

Плагіат, як явище, виник задовго до епохи Інтернету. У давнину люди вважали, що все вже сказано, а всі наступні роботи – лише переробки минулих творів. Наприклад, давньогрецькі філософи часто запозичували ідеї один в одного, вважаючи, що знайти щось принципово нове майже неможливо. Однак саме критичний підхід і сумнів у загальноприйнятих істинах допомогли їм розвинути філософську думку.

Сьогодні школярі та студенти мають доступ до величезної кількості інформації в Інтернеті. Але я твердо переконана, що більшість з них, на жаль, вдаються до тієї чи тієї форми плагіату. Копіювання і механічне переписування чужих робіт – це бездумна та марна витрата часу, як свого, так і викладача. Ще в школі я зрозуміла, що простіше і надійніше самостійно

опрацювати матеріал, зробити власні висновки та нотатки. Це дозволяє краще засвоїти інформацію та сформуванню власне розуміння предмета. В університеті ця практика тільки закріпилася. Я переконалась, що мої знання залежать лише від мене самої. Прослухати лекцію, а потім самостійно її опрацювати, зробити нотатки – ось ключ до справжнього засвоєння матеріалу. Викладачі завжди легко розпізнають скопійовані роботи, тож цей досвід став для мене вкрай важливим. Якщо шукати позитивну сторону, то я вважаю, що досвід плагіату вкрай важливий для кожного здобувача. Цей повчальний досвід обов'язково змусить людину ставити під сумнів все, що вона зустрічає на просторах Інтернету, тим самим розвиваючи критичне мислення та формуючи власну думку. Це надзвичайно важливо в епоху надлишку інформації, коли так легко потрапити під вплив недостовірних джерел.

Я дуже радію, що в університетах викладається такий предмет як АДІВ (Академічна доброчесність та інтелектуальна власність). З власного досвіду можу сказати, що винесла для себе багато корисного з цих занять, дізналася про такі речі, про які навіть і не замислювалася. Вважаю доречним ввести такі бесіди і для старшокласників у школах.

На мою думку, академічна доброчесність – це показник зрілої та відповідальної людини, яка цінує свій час і знає міру своїх здібностей. Я твердо переконана, що чесне ставлення до навчання – запорука не лише успішного здобуття освіти, а й формування сильної особистості.

Конотоп Анастасія Сергіївна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Гречаник Олена Євгенівна, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри наукових основ управління Інституту післядипломної освіти і менеджменту

Особливо гостро в сучасному світі постає питання довіри як цінності людського життя – до країн-сусідів, до уряду та влади, до свого найближчого оточення та друзів і, врешті-решт, до самого себе. Довіра – одна з провідних життєвих цінностей, що важко встановлюється і швидко втрачається... Довіра відіграє ключову роль і в суспільно-громадському житті, і в побуті, і в академічному середовищі. Саме довіра між людьми уможлиблює обговорення найгостріших наукових проблем, дискусії та переговори, пошук спільного рішення. Завдяки довірі науковці можуть відверто висловлюватися з будь-яких питань, не побоюючись крадіжки своєї наукової думки, ідеї, гіпотези. Довіра створює платформу для пошуку оптимальних шляхів розв'язку наукових проблем. Довіра зламає кригу між дослідниками, позбавляє недомовленості, підступності й образи, спонукає до відвертості та раціонально-етичної поведінки в середовищі освітньої чи наукової організації.

Довіра, на мою думку, важлива між усіма представниками науковців та освітян, на різних щаблях і в різних підсистемах: «викладач – здобувач освіти», «викладач – викладач», «здобувач – здобувач», «керівник – викладач», «керівник – здобувач» тощо. Надзвичайно важливо довіряти один одному в процесі наукового пошуку, бути впевненим у тому, що твої ідеї та думки не поцуплять і не видадуть за свої, що ти так само ввійдеш до складу авторів книги чи статті, як і твої колеги, із якими тривали обговорення чи наукові дискусії.

Відтак довіра є рушієм наукового, суспільного розвитку, показником зрілості громадського суспільства. Довіра разом із іншими фундаментальними цінностями академічної спільноти – чесністю, справедливістю, мужністю, повагою та відповідальністю – забезпечують сталий розвиток країни, освіти, економіки й суспільства.

Повністю погоджуюсь із думкою пастора Дітріха Бонхеффера, закатованого нацистами 1945-го року, щодо до того, що «Довіра назавжди лишиться для нас найбільшим, найрідкіснішим і найрадіснішим подарунком спільного людського життя...»

Ми, українці, уже давно довели, що є – територіально й духовно – невід’ємною частиною Європи, цивілізованого світу, що для нас справедливість, відповідальність, чесність і довіра так само є непохитними принципами життя, а мужності нам не займати, бо мужністю і стійкістю Україна надихає світ!

Кушко Катерина Миколаївна

здобувачка освіти факультету мистецтв спеціальності 022 Дизайн Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Життя в цифрову еру відкриває багато перспектив для людства. Перевагою цифрового простору є легкий доступ до інформаційних та творчих надбань, що надає широкі можливості для навчання та розвитку. Але необмежене використання наукових та творчих матеріалів призводить до плагіату.

З цієї причини гостро постає питання академічної доброчесності. Вона базується на дотриманні етичних принципів та п’яти засадничих цінностей: чесності, довіри, поваги, відповідальності та справедливості. Учасника науково-освітнього процесу, що порушує академічну доброчесність, може бути притягнуто до академічної відповідальності.

На мою думку, існує дві головні причини, через які здобувачі освіти не дотримуються правил академічної доброчесності. Однією з причин є необізнаність у цій сфері, іншою – свідоме нехтування принципами та нормами на підставі різноманітних мотивів. Тому необхідно доносити важливість та особливості додержання академічної доброчесності до свідомості студентів.

«Кожна людина – власник свого розуму та зусиль» (Айн Ренд. Атлант розправив плечі). Привласнення чужих робіт порушує права авторів на їх інтелектуальну власність. Також варто пам’ятати, що, займаючись плагіатом,

ми знищуємо свою індивідуальність. Задумайтесь, ким ми є без власних думок?

Результатом фальсифікації та фабрикації є передання недостовірних даних, якими надалі можуть скористатися інші дослідники, у яких сформується хибне сприйняття інформації. Це може завдати негативного впливу на подальші наукові чи творчі дослідження та прогрес у цих сферах.

Отже, не треба забувати, що сліпе копіювання чужих ідей призводить до збіднення мислення, тому людину, нездатну до аналізу та креативного розв'язання проблем, важко назвати справжнім фахівцем. Тож, займаючись творчою чи науковою діяльністю, варто пам'ятати правила академічної доброчесності та дотримуватися їх, адже важливо в першу чергу бути чесним перед собою.

Мажилівська Крістіна Робертівна

здобувачка освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського спеціальності 014 Середня освіта (Природничі науки)

Науковий керівник: Босенко Анатолій Іванович, доктор педагогічних наук, професор кафедри біології та охорони здоров'я

На мою думку, академічна доброчесність походить від культури та охоплює основні цінності, такі як чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність і ці цінності вкрай важливі для навчання. Дотримуючись цих цінностей, учасники наукового та освітнього процесів (викладачі, здобувачі, співробітники та інші) створюють унікальні наукові спільноти, де доброчесність та її дотримання є найважливішим аспектом діяльності. Академічна нечесність, порушує довіру, яка необхідна в академічному середовищі та негативно впливає не тільки на вашу репутацію, але й закладу освіти. Здобувачі можуть порушувати академічну доброчесність саме

академічним плагіатом, самоплагіатом, списуванням, обманом, фабрикацією, фальсифікацією.

Мати конкретне визначення академічної доброчесності, яке буде використовуватися, важливо для використання цього терміну. Незважаючи на те, що академічну доброчесність легко визначити як те, чим вона не є (тобто відсутність плагіату, відсутність обману, відсутність участі в неналежній поведінці при написанні будь якої роботи), важливо визначити це поняття практичним та дієвим способом.

Як ми можемо підтримувати цінності академічної доброчесності?

Академічна доброчесність – це не лише визначення, а й набір цінностей, які необхідно підтримувати. Компоненти академічної доброчесності реалізуються у такий спосіб: чесність – будьте правдивими, віддавайте належне та надавайте тільки факти; довіра – забезпечте прозорість, довіряйте іншим; справедливість – послідовно застосовуйте правила, справедливо взаємодійте з іншими та несіть відповідальність за власні дії; повага – охоче отримуйте відгуки, приймайте думки інших і визнавайте вплив власних слів і дій на дію інших; відповідальність – дотримуйтеся інституційних правил і кодексів поведінки, беріть участь у важливих та важких бесідах і моделюйте порядну поведінку; сміливість – займіть позицію, щоб усунути неправомірні дії, захищайте чесність.

Необхідно зазначити, що академічна доброчесність – це набагато більше, ніж уникнення нечесних практик, таких як списування під час іспитів, плагіат або обман, це передбачає залученість до навчання та роботи, яка добре виконана, завершена та зосереджена на добрій меті – навчанні. Вона передбачає використання відповідних засобів, щирі зусилля та хороші навички, старанне використання всього досвіду навчання. Академічна доброчесність полягає в підтримці відмінних академічних стандартів у викладанні та навчальних програм і сприйнятті бездоганним дослідницьким процесам, вона вимагає певних та комплексних зусиль установ та викладачів, а також пильності всіх осіб у процесі навчання. Здобувачі не тільки не повинні

займатися шахрайством, але й викладачі повинні оцінювати точно, а навчальні заклади підтримувати чесні дослідницькі практики. Звернути увагу хочу на те, що порушення академічної доброчесності – є недостатня обізнаність чи розуміння, але це не звільняє від відповідальності.

У сучасному світі покладена відповідальність на свідомість здобувачів, молодих учених при виконанні своєї роботи з високим рівнем унікальності. Реалії даного часу – обов'язкова перевірка всіх робіт на унікальність і наявність академічної доброчесності. На мою думку, – це саме правильне рішення в боротьбі за авторство. Воно буде позитивно впливати на використання інформації здобувачем, оскільки інформація буде проаналізована та вивчена в повному обсязі.

Діяти з академічною доброчесністю означає, що всі учасники навчального процесу можуть бути впевнені, що ваша робота є чесним зусиллям, є оригінальною та відповідає політиці закладу освіти. Я вважаю, що ефективне планування свого часу та знання про академічну доброчесність, повагу та відповідальність під час навчання та академічної роботи, допоможуть здобувачам уникнути нечесних дій. Саме цінності, на яких заснована академічна доброчесність (чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність) характеризують нас як особистостей та впливатимуть на нашу роботу в усіх аспектах навчання в університеті.

Отже, академічна доброчесність – це складник загальнолюдської доброчесності, історія якої повертає нас у глибоку давнину, у періоди формування людини як «*homo sapiens*». Тому виховання академічної доброчесності має відбуватися не на окремому етапі життя, а протягом всього онтогенезу і на всіх етапах освітянського процесу.

Масленко Юлія Володимирівна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Хлебнікова Таліна Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри наукових основ управління

Психологи радять усім людям мріяти, бо це допомагає рухатись уперед, розв'язувати проблеми й уникати стресу, а ще, коли ми уявляємо бажане, наш мозок працює краще, простори творчості розширюються, а тривога зникає.

Звісно, із такою думкою важко не погодитися. І, спираючись на неї, ми маємо навчити мріяти й наших дітей.

Сьогодні в усіх громадян України є одна спільна мрія, і це пов'язано з подіями реальної війни, яка відбувається в нашій країні. Мені, як дорослій людині, дружині й мамі, а також студентці Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди, зрозуміло, що мрії завжди збуваються, але вірити замало, необхідно діяти. Наприклад, не знаючи своїх прав і обов'язків, людина не може побудувати своє життя так, як вона цього хоче. Завжди потрібно враховувати, що ми маємо робити задля досягнення своєї мети чи здійснення мрій. На мій погляд, щоб ми не робили, завжди маємо залишатися людиною, чесними й відвертими, дотримуватись етичних принципів і визначених законами правил, якими мають керуватися люди і, зокрема, учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Добре, що ми, дорослі люди, здатні зрозуміти та проаналізувати, що для нас значить академічна доброчесність. Але як це пояснити дітям? Давайте спробуємо розібратися, що до чого. Етичні принципи та правила, які нам диктує закон, є не тільки суцього державною забаганкою чи видумкою, це саме ті принципи, які існують повселюдно, адже академічна доброчесність базується на чесності, довірі, мужності, повазі, відповідальності та справедливості. Мужність полягає в умінні сказати собі «ні», коли є можливість списати з чиеїсь роботи в школі й піти легшим шляхом. Це стосується не тільки учнів, а й учителів.

Що ж до моєї власної академічної доброчесності, то в цьому випадку все дуже просто і зрозуміло. Навчаючись у магістратурі ХНПУ імені Г. С. Сковороди, я, як майбутній менеджер освіти, намагаюся поліпшувати свій рівень професійних знань, умінь і навичок, які допоможуть мені в теперішньому та й у майбутньому житті. Завдяки співпраці з професійними викладачами моя академічна доброчесність тільки закріплюється, тим паче ми всі розуміємо, як складно зараз у воєнний час залишатися стійкими, непереможними та врівноваженими. Але ми все подолаємо й обов'язково переможемо. Тому пам'ятаймо, що академічна доброчесність є невід'ємною частиною нашого людського формування, як у науковій сфері, так і в загальносуспільному житті.

Миколаєнко Діана Василівна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Хлебнікова Таліна Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри наукових основ управління

На мою думку, академічна доброчесність – це найважливіший принцип, який визначає мою освітню діяльність. Для мене це означає не лише дотримання правил інтелектуальної чесності, але й вищі моральні цінності, які лежать в основі нашої спільноти.

Академічна доброчесність полягає у відсутності плагіату та обману в науковій, навчальній і дослідницькій діяльності. Це означає, що я повинна дбати про те, щоб усі ідеї, інформація і текстові матеріали, які я використовую, були коректно цитовані та вказані джерела. Порушення академічної доброчесності – це не лише порушення правил, але і підриив довіри інших до моєї праці та академічної спільноти в цілому.

Як для мене, академічна доброчесність також означає чесність і відкритість у спілкуванні з колегами. Я завжди готова ділитися своїми знаннями і своїми напрацюваннями, а також вислуховувати інші точки зору. Ця взаємодія допомагає збагачувати нашу загальну базу знань та сприяє досягненню моїх нових надбань як педагога.

Чесність полягає в тому, що необхідно дотримуватися авторського та суміжних прав, наданні достовірної інформації про методики й результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну діяльність.

У закладі загальної середньої освіти необхідно створити атмосферу чесності, щоб учителі, школярі та їхні батьки розуміли кодекс етичної поведінки й дотримувалися його. У нашому закладі освіти ми розробляли «Етичний кодекс», обговорювали його в педагогічному колективі, в класах, на батьківських зборах.

Якщо школярі брали участь у його створенні та обговоренні, то вони і будуть його дотримуватися, особливо в цей важкий час, коли навчання здійснюється в онлайн режимі і коли при виконанні самостійних робіт, поточних та підсумкових навчальних завдань з'являється можливість щось переписати та видати за своє.

Упевнена, що причина в тому, чому школярі йдуть на кроки, які суперечать академічній доброчесності, є формальне ставлення до оцінки. Знання не вважаються цінністю в порівнянні з результатом. Цю позицію дуже часто підтримують і батьки, що очікують від дітей високих оцінок за будь-яку ціну.

І тому я вважаю, що важливу роль у формуванні академічної доброчесності повинні відігравати не тільки вчителі, але й батьки, бо від усіх нас залежить, яке буде сформоване нове покоління.

Отже, академічна доброчесність – це для мене не просто набір правил, а моральне підґрунтя інтелектуальної чесності і співпраці, яка допомагає зберігати і розвивати цінності нашої України.

Старіченко Єлізавета Андріївна

здобувачка освіти ІІ медичного факультету Харківського національного медичного університету

Науковий керівник: Бондар Тетяна Валеріївна, докторка філософії, викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки

На сучасному етапі розвитку вищої освіти дотримання академічної доброчесності є надзвичайно актуальним питанням. Оскільки в освітньому середовищі існує гостра проблема із запозичення наукових текстів без зазначення автора, а також виконання рефератів та інших наукових робіт на замовлення за допомогою електронних ресурсів.

Я – здобувачка закладу вищої освіти медичного профілю. На мою думку, професія лікаря є однією з найскладніших, найвідповідальніших і найважливіших. І для здобувачів-медиків академічна доброчесність під час навчання є надважливою.

Яскравим прикладом, яким повинен бути лікар, є слова Івана Франка в повісті «Перехресні стежки»: «Адвокат і лікар не вибирають собі клієнтів, але йдуть туди, де їх кличуть, і показують, що вміють» [1]. Особисто я не хотіла б, щоб мене лікував такий спеціаліст, який нечесно здобував оцінки в медичному університеті, здавав замовлені на електронних ресурсах реферати та списував відповіді завдань.

Якщо ми, майбутні лікарі, під час навчання, не виявлятимемо доброчесності, а допустимими будуть фальсифікація, списування, плагіат, то якими тоді фахівцями станемо в майбутньому?!

Як мотивувати себе на дотримання принципів доброчесності? На мою думку, потрібно свідомо обмежити можливості для академічної нечесності й дотримуватись основних цінностей: довіри, сумлінності, справедливості, поваги, відповідальності.

Таким чином, розв'язання цієї проблеми залежить від кожного з нас. На моє переконання, дотримання академічної доброчесності забезпечує високі

стандарти освіти й гарантує отримання майбутніми лікарями необхідних знань та навичок для ефективного лікування пацієнтів та покращення якості їхнього життя. Разом з тим виховуючи високоморальних людей суспільства України.

Список використаних джерел

1. Франко І. Перехресні стежки. 1900. 210 с. URL: <https://ua-book.com/bezkoshtovni-knyhy/perekhresni-stezhky-ivan-franko/#n1> (дата звернення: 19.04.2024).

Степашкіна Валентина Володимирівна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 «Менеджмент» Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Гречаник Олена Євгенівна, завідувач кафедри наукових основ управління

Разом зі стрімким розвитком мережі Інтернет академічний плагіат стає дедалі більш поширеним явищем. За даними 2016 року, Україна входить до переліку 5 країн з найвищим рівнем плагіату серед студентів у світі. Чи можливо раз і назавжди покінути із цим явищем або воно стало неконтрольованим, як даркнет – повністю нерегульована частина Інтернету? Що і як можна зробити, аби в закладах освіти дотримували принципів академічної доброчесності?

«Скопіюйте з одного – це плагіат; копія з двох – це дослідження», – зазначав Вілсон Мізнер, американський письменник, ще на початку ХХ століття.

Ми впевнені, що навіть учні початкової школи мають бути обізнаними із поняттями «плагіат», «компіляція», «академічна доброчесність». Відтак в освітньому середовищі здобувачі освіти, не зважаючи на вік, мають розрізняти компіляцію та конспекти, коли поєднують витримки з творів різних авторів, що допомагає перейти до порівняльних характеристик. У процесі написання

рефератів, виконання домашніх завдань учні не повинні привласнювати собі роботу науковця. Натомість юний дослідник може провести аналіз, систематизувати інформацію та синтезувати її. Чим кращий власний аналіз, чим точніше вказані використані джерела, тим далі учень від компіляції.

Справа в тому, що наукова робота – це не просто думка автора. Це ще і власність, яка має комерційну цінність. Це стосується й авторських прав. Саме тому їх захищає законодавство, хоча довести їхню справжню вартість не завжди просто.

На наше глибоке переконання, академічна доброчесність нерозривно пов'язана з моральними нормами та сумлінням людини, які виховуються з дитинства. Оскільки перевірити ці якості з психологічної точки зору іноді неможливо, у пригоді стають сучасні механізми перевірки – антиплагіатні програми, камери відео спостереження, хоча досвід копірайту доводить, що зміна ключових комбінацій слів може обходити перевірку таких сайтів. Ще важче встановити плагіат, коли робота створена на замовлення, та її автор на договірній основі відмовляється від зазіхань на неї.

Існує вірогідність того, що база даних академічних, наукових робіт, новітні програмні розробки та норми законодавчого права зможуть покращити цю ситуацію. Отже, задля підвищення рівня академічної доброчесності в закладах освіти слід удосконалити системи перевірки на плагіат, запозичити досвід країн із низьким рівнем плагіату серед студентів та переглянути способи оцінювання якості знань у закладах освіти.

Проте основним засобом боротьби з плагіатом є виховання, просвіта, імплементація принципів академічної доброчесності в освітнє середовище закладу освіти, власний приклад учителів і викладачів.

Хижняк Ганна Юрївна

здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка спеціальності Середня освіта (українська мова і

література) Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Хоменко Галина Іванівна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української літератури та журналістики імені професора Леоніда Ушкалова

«Україна. Третє тисячоліття. ... Було важко, але ми не змарнували нагоди стати творцями нового світу, щоб остаточно похоронити старий, сповна використавши шанс, що припадає на долю далеко не кожної людини, не у кожному житті...», – написав Борис Гуменюк напередодні великої війни [1, с. 87]. Борис Гуменюк на позивний «Кармелюк» – український поет, прозаїк, член Національної спілки письменників України, автор збірки «100 новел про війну», з кінця грудня 2022 року вважається зниклим безвісти на Донбасі – він сповна довів свою доброчесність [2]. Чи готовий кожен на своєму місці тримати таку ж високу планку? У третьому тисячолітті сталий розвиток можливий за умови забезпечення ефективності й довіри, дотримання правових норм, поваги до прав і свобод. На моє переконання, ці умови повною мірою стосуються дотримання норм академічної доброчесності учасниками освітнього процесу, наукової діяльності, керівниками і державними посадовцями, кожним громадянином незалежно від віку.

Сьогодні Україна має гідні приклади служіння науці. Українці можуть пишатися і наслідувати Володимира Вернадського, Михайла Возняка, Бориса Патона, Льва Ландау, Сергія Корольова та інших. Блискучі науковці, завдяки своєму таланту, працелюбності і бездоганній академічній етиці, дали поштовх розвитку різних галузей науки. Усупереч драматичним подіям свого часу вони залишалися вірними кодексу честі науковця, виконували норми іще не написаної статті 42 Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII [5]. Тож, порушення норм доброчесності не можливо виправдати обставинами і роки напівголодного навчання, науково-технічних розробок у ГУЛАГу С. Корольова – переконливий тому доказ.

Однак, з різних причин нормами академічної етики нехтують як школярі, так і міністри. Цікавим виявляється порівняння наслідків виявлення плагіату в наукових роботах міністрів освіти Німеччини і України. У 2013 році Аннетте Шаван була позбавлена наукового ступеню доктора філософських наук і подала у відставку з посту федерального міністра освіти і досліджень Німеччини [4]. У 2023 році міністр освіти і науки України Оксен Лісовий відмовився від ступеня кандидата наук [3]. Але, на відміну від Німеччини, факту викриття плагіату виявилось недостатньо для відставки міністра в Україні. Таким чином, відсутність суттєвих кар'єрних наслідків для державного посадовця показує високий рівень толерантності до академічної недоброчесності в Україні.

Вступивши на навчання до Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди, маючи досвід роботи у закладах вищої та середньої освіти, я свідомо приймаю на себе відповідальність за процес і результати моєї наукової діяльності. Навчаючи, я буду заохочувати до науково-пізнавальної творчості і пропагувати ідею відповідальності. Україна повинна відродити традиції наукової спільноти і вийти на нульовий рівень толерантності до порушень академічної етики.

Список використаних джерел

1. Гуменюк Б. 100 новел про війну. Київ: ДПА, 2018. 270 с.
2. Гуменюк Борис Борисович. URL: <http://www.Гуменюк Борис Борисович> — Вікіпедія (wikipedia.org)/ (дата звернення: 20.04.2024).
3. Міністр освіти України відмовився від ступеня кандидата наук. URL: <http://www.Міністр освіти України Оксен Лісовий відмовився від ступеня кандидата наук> — УНІАН (unian.ua)/ (дата звернення: 20.04.2024).
4. Плагіат у дисертації. URL: <http://www.Плагіат у дисертації – DW – 09.02.2013/> (дата звернення: 20.04.2024).
5. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: [http://www.Про освіту від 05.09.2017 № 2145-VIII \(rada.gov.ua\)](http://www.Про освіту від 05.09.2017 № 2145-VIII (rada.gov.ua)) (дата звернення: 20.04.2024).

Шклярук Аліна Сергіївна

здобувачка освіти факультету соціальних і поведінкових наук спеціальності 052 Політологія Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Савельєва Тетяна Павлівна, кандидат політичних наук, викладач кафедри політології, соціології і культурології

Академічна доброчесність – це важливий складник успішного навчання та наукової діяльності. Вона вимагає від студента або дослідника чесності, інтелектуальної чесності та дотримання етичних норм у всіх аспектах їхньої роботи. У цьому есе розглянемо значення академічної доброчесності для мене особисто та в контексті загальної освітньої спільноти.

Академічна доброчесність для мене – це не лише зобов'язання перед викладачами та співробітниками, але й моральний інтерес до самого себе. Це вияв чесності та відповідальності у виконанні завдань, дотримання правил цитування та визнання чужих ідей, а також відсутність плагіату в будь-якій формі.

Академічна доброчесність також підтримує інтелектуальну чесність, що включає уникнення обману та підробки результатів досліджень чи інших видів академічної діяльності. Для мене це означає відмову від спроби «скоротити кут» або «заплющити очі» перед проблемами чи невідомістю. Замість цього це сприйняття викликів як можливості для особистого зростання та навчання. Порушенням академічної доброчесності вважається:

академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства; формою академічного плагіату є самоплагіат, що полягає у відтворенні без посилання на джерело інформації власних раніше опублікованих текстів;

фабрикація – фальсифікація результатів досліджень, посилянь, або будь-яких інших даних, що стосуються освітнього процесу; обман – надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; списування – використання без відповідного дозволу зовнішніх джерел інформації під час оцінювання результатів навчання;

хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна чи послуг матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі.

Начебто нічого складного. Але чомусь проблема академічної недоброчесності є актуальною для української освіти. Більшість учасників навчального процесу визнають, що прояви нечесності й корупції мають місце, але визнавати їх системними проблемами адміністрації ЗВО не готові. Основною причиною, безумовно, є необізнаність нашої молоді, хибне розуміння цінностей.

Задля вирішення цих проблем було створено Проєкт Сприяння академічній доброчесності в Україні (SAIUP project). Його розпочали Американські ради з міжнародної освіти за участі Міністерства освіти і науки України та за підтримки Посольства США. Проєкт охопив 10 українських університетів із різних регіонів і з різними характеристиками. Звичайно, для разючих змін цього недостатньо, проте вже сформувалася група студентів, яка чітко розуміє актуальність, цінність та корисність доброчесності загалом, а тим більше академічної, і поширює ці ідеї. Усі ми хочемо в Європу, охоплені ідеєю вестернізації. Та чи можлива вона без фундаментально важливих змін у ставленні до освіти? Безперечно, ні.

Академічна доброчесність – це основний камінь, на якому ґрунтується будь-яка освітня та наукова спільнота. Вона вимагає від нас відповідальності, інтегритету та пошуку знань. Для мене, дотримання академічної доброчесності не лише є вимогою, але й вираженням моєї особистої честі та глибокої поваги

до самої освіти. У своїй навчальній та науковій практиці я завжди прагну дотримуватися цих принципів, бо вони не лише визначають мою репутацію, але й формують мій характер.

Шпарага Аліна Вікторівна

здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту зі спеціальності 073 Менеджмент Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: Мармаза Олександра Іванівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри наукових основ управління

Вступ. Сьогодні у фокусі актуального обговорення освітянської спільноти перебуває тема академічної доброчесності. Для мене особисто, вчителя за освітою, це пріоритетний принцип, яким я керуюсь у професійній діяльності, оскільки академічна доброчесність – це не лише про дотримання правил інтелектуальної власності, а про такі прості й знайомі моральні цінності, як повага, чесність, справедливість, відповідальність, довіра.

Теза. Академічна доброчесність є невід’ємною частиною освітнього процесу кожного окремого закладу, а її порушення – загрозою для національної системи освіти. Відтак важливо не лише говорити про неї, а й навчитися кожному педагогу бути доброчесним на практиці та розвивати у здобувачів освіти сміливість відстоювати власне право на справедливе і чесне освітнє середовище.

Вважаю, щоб відбулися зміни на краще, потрібно почати насамперед із самої себе: виховати в собі порядну людину. Я у своїй педагогічній діяльності докладую чимало зусиль для створення власного особистісно-професійного іміджу та репутації, аби мене поважали за компетентність, цінували мою думку, довіряли моїм словам та оцінювали за вчинками. Тому, навіть якщо у мене виникає така можливість піти легшим шляхом і щось «сплагіатити», я загартовую свою силу волі, яка полягає в умінні сказати самій собі: «Ні!». На

мою думку, достатньо навіть одного недоброчесного вчинку, аби сформувати до себе негативне ставлення серед колег, учнів та втратити авторитет і довіру.

Я усвідомлюю, що доброчесність – це запорука не тільки особистого розвитку, а й суспільного. Адже лише фахівці з високою культурою доброчесності зможуть долучитися до повоєнної розбудови демократичної держави, її євроінтеграції та входження у велику сім'ю успішних країн світу.

Висновок. Схиляюсь до твердження відомого письменника Артура Конан Дойля: «Чиста совість – чудове снадійне», бо вважаю, що саме совість є внутрішнім критерієм, який допомагає нам усвідомлювати наслідки наших дій і постійно нагадує про необхідність дотримання моральних норм та доброчесності, щоб жити гідно й відчувати себе впевнено.

Южека Роман Сергійович

здобувач вищої освіти Львівського національного університету імені Івана Франка за напрямком підготовки 281 Публічне управління та адміністрування

Якщо говорити про ключові терміни, які є невід'ємною частиною нашої проблеми, то на першому місці стоїть «академічна доброчесність». Відповідно до Закону України «Про освіту», академічна доброчесність – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства [1]. Що стосується цитат, то відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», цитата – це порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерела цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні. Плагіатом за цим Законом є

оприлюднення (опублікування) чужого твору, повністю або частково, від імені особи, яка не є автором цього твору [2]. Закон України «Про вищу освіту» визначає академічний плагіат як оприлюднення (повне або часткове) наукових (творчих) результатів власного дослідження (створення) та/або неавторське відтворення опублікованого тексту (оприлюдненого художнього твору) іншого автора [1].

На жаль, багато зустрічається літературних рядків та цитат, які є без вказівки на відповідного автора. У своїй літературній (поетичній) діяльності, я навіть присвятив вірш цьому негативному явищу, який увійшов до власної поетичної збірки «Країно рідна, я завжди з тобою!» – «Крадені чужі слова»:

Крадені чужі слова
Лякають душі без кінця...
Вони несуть в собі чорнило,
Яке з добром немає сили...
Чи є ж у віри крадені слова?!
І де в майбутньому їх місце для життя?!
Тернистим шляхом обійти дорогу,
Де крадені слова шукають свій зірковий час,
минаючи пересторогу...
І взагалі, як бути мудрим з ними?!
Бо істину не зраджують...
А гріх безправедно породить
Зневіру, зраду, помсту, гнів...
З чужими – краденими ходить...
Як знати істину, або, як кажуть, правду,
А чи знайти собі свою забаву
Так, щоб не думати, як на горі за камені
триматись,
Чужих зрадливих та нечистих слів в житті
цуратись...

*Або поставити три крапки на тім слові,
Тоді логічна та формальна буде мова.
Дурний – чужою мовою співає,
Розумний тільки рідну мову та слова
в розмові уживає...
Як висновок, пиши та зазначай:
«Достойно ти будуєш свій життєвий шлях,
Якщо ти вірний мові та своїм словам,
Тоді чужа не згубить твоїх чистих слів...» [3, с. 26-27].*

12.12.2013

Сьогодні для виявлення плагіату в закладах вищої освіти використовують різні програми, в тому числі й ті, що є у вільному доступі в Інтернеті. Однак, на жаль, вони часто є недостатньо досконалими та зручними у використанні. Крім того, вважаємо, що треба застосовувати жорсткіші норми покарання, а саме введення відповідної статті у Кримінальний кодекс України. Адже, плагіат, беззаперечно, є формою шахрайства, його вважають злочином у всьому науковому та академічному світі.

Таким чином, вирішення проблеми плагіату (у творчій діяльності) потребує комплексного підходу, заснованого на впровадженні культури академічної доброчесності, яка повинна, безумовно, впроваджуватись в системі шкільної освіти. Вважаємо, що потрібен комплексний підхід та суворіше покарання, а саме введення відповідної статті у Кримінальний кодекс України. Безумовно, займаючись науковою діяльністю та літературною (поетичною), я намагаюсь дотримуватись встановлених правил академічної доброчесності й не порушувати авторські права інших авторів. Інколи помиляюсь у своїх судженнях та думках, але ж, не помиляється той, хто нічого не робить:

«Не помиляється той, хто нічого не робить...»

А ти багато помилок зробив?

Життя від норми відхиляється,

*А хтось свої роки зганьбив...
 І сміх, і гріх нас зустрічає,
 У світі правильних людей...
 А ранок кожному світає,
 Для праведних та іудей.
 Життям розбиті тарілки.
 Повісить грішні ярлики...
 Залишивши свої сліди...
 Свої гріховні назавжди.*

20 червня 2023 р.

Варто пам'ятати, плагіат відсутній там, де присутня совість, честь та гідність людини. Дотримуючись встановлених правил та норм академічної доброчесності, ми зможемо побудувати сильну та по справжньому незалежну Українську державність.

Список використаних джерел

1. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/term/2145-19> (дата звернення: 19.04.2024).
2. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 №3792-XII. URL: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (дата звернення: 20.04.2024).
3. Южека Р. С. Країно рідна, я завжди з тобою! Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 136 с.

ЗДОБУВАЧІ ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Абазіна Людмила Володимирівна

*здобувачка освіти спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди*

Науковий керівник: Башкір Ольга Іванівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки

Я – практикуючий учитель, тому мої роздуми будуть зосереджені на сформованості навичок академічної доброчесності у вчителів та здобувачів освіти Нової української школи. Навчаючись у НУШ, діти набувають таких компетентностей: інформаційно-комунікаційної, інноваційної та вільного володіння державною мовою, які тісно пов'язані із формуванням навички бути академічно доброчесним. Учитель, який працює у НУШ, – це творча людина, що знаходиться у постійному пошуку, спілкується з колегами, досліджує нові ресурси для навчання і викладання, читає фахові журнали і запозичує найкращі здобутки колег, адаптуючи їх у власну діяльність. Тож, питання академічної доброчесності є актуальним для вчителя НУШ.

Як показують результати моїх багаторічних спостережень, більшість учнів базової школи не розуміють необхідності дотримуватися академічно відповідальної поведінки у навчальній діяльності. Природним для них є завантажити готовий реферат, замінивши титульну сторінку на власні дані, узяти авторську презентацію і видати за власний доробок, роздрукувати розроблену кимось пам'ятку і подати як свою роботу. Використання готових домашніх завдань, списування творів та компілювання їхніх частин, користування програмами для вирішення задач і використання ШІ для розв'язання завдань також є проявами академічної недоброчесності.

Для учнів старшої школи поняття академічної доброчесності є більш зрозумілим, коли вчитель систематично проводить відповідну роботу. Але більшість учнів набагато краще сприймають (мої) меседжі про те, що «вільна людина має щастя висловлювати власну думку, а не списувати чужу»; «якщо ви хочете, щоб до вашої думки прислухалися, проаналізуйте погляди інших і зробіть власний висновок» тощо, ніж міркування про неможливість порушення етичних правил, порівняння списування з крадіжкою. Законом України «Про освіту» за порушення академічної доброчесності здобувачами

передбачено повторне проходження оцінювання або відповідного освітнього компонента освітньої програми. Такі «академічні стягнення» не сприяють зменшенню кількості порушень.

Прояви академічної недоброчесності в учнів є наслідком виховання в закладі освіти. Нещодавно я була свідком ситуації, яка повністю відображає ставлення до дотримання правил академічної доброчесності у більшості шкіл. Один учень не виконав домашнє завдання і не здав роботу, інший скопіював з першого-ліпшого сайту твір і надіслав документ Word, а третій учень цей самий твір переписав від руки у зошит і надіслав. Звичайно, вчителька помітила, що твори однакові і зацікавилась джерелом. Тоді надала учням посилання на джерело і дала час переробити. Учні роботи не переробили, і у підсумку усі троє отримали одиниці. Ця ситуація стала відома адміністрації школи, яка, називаючи різні причини, почала схилити вчительку до виставлення інших оцінок за ці роботи. Учень, який скопіював у Word, мав отримати 4 або 5, бо він же щось зробив, а учень, який те ж саме переписав від руки, повинен був отримати 6, бо він же писав, працював, докладав зусилля.

А інший учитель сам провокує дотримання академічної недоброчесності. Ось, наприклад, читаємо у вчителя англійської мови (домашнє завдання – підготувати проєкт): «Надіслані однакові презентації оцінюються у 7 балів». Оцінка «7» – це оцінка достатнього рівня, яка передбачає, по-перше, повністю самостійне виконання роботи; по-друге, виконання більшої частини роботи. Однакові презентації навряд чи будуть колективною творчістю учнів, скоріше за все, вони будуть запозичені на якомусь сайті. Учень, який отримав оцінку достатнього рівня за привласнену роботу буде здивований, якщо інший учитель поверне таку ж саму роботу. Тож, шкільне середовище сьогодні не формує нетерпимість до плагіату.

Часто-густо у професійних групах учителів-предметників можна знайти однакові роботи, коли вчитель краде інтелектуальну власність не соромлячись і викладає її як власну. Наприклад, була цікава робота І. А. Мосійчук (<https://naurok.com.ua/prezentaciya-bud-soboyu-inshi-rol..>) з зарубіжної

літератури, у якій Д. В. Злагода змінила лише титульний слайд, фон і виклала тут же на сайті «На урок». Після розголосу адміністрація сайту прибрала обидві роботи, не розбираючись, хто – автор, а хто – плагіатор. Порухення академічної доброчесності для педагога може мати наслідком позбавлення педагогічного звання або кваліфікаційної категорії. Така відповідальність не практикується у школі через масовість порушень.

Отже, виховання академічної доброчесності в здобувачів освіти та педагогів є важливим та актуальним питанням сьогодення. Учителі, які подають приклад недоброчесної поведінки здобувачам освіти, і учні, які практикують таку поведінку протягом усього шкільного життя, ніколи не стануть спільнотою, до якої можлива академічна довіра. Студенти, які приходять зі школи до ЗВО, не маючи академічної культури, мають проблеми в навчанні, здійсненні власної науково-пошукової діяльності. Сучасний учитель НУШ не стане справжнім інноватором-професіоналом без уміння дотримуватися правил академічної доброчесності. Тож необхідні конкретні заходи, спрямовані на подолання академічної нечесності в школі. Одним з таких заходів є знайомство з правилами академічної доброчесності для здобувачів освіти і педагогічних працівників, популяризація академічної культури, упровадження в шкільне життя реальних практик у сфері боротьби з плагіатом, неможливість отримання документа про освіту, який дає змогу для подальшого навчання, учнем, у підсумкових роботах якого були виявлені ознаки плагіату.

Ван Цзівень

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

学术诚信是研究者恪守事实求是、客观公正的原则，尊重他人知识产权，不歪曲数据，不剽窃他人成果，诚实可靠地开展学术活动的态度和品质。在教育领域，学术诚信不仅包括对已有研究成果的尊重和正确引用，还要求研究者在教学和导师工作中保持正直和公正的品格。这种态度包括如实记录数据并客观呈现，准确引用他人研究成果，以及在教导学生时传递正直和公正的价值观。

学术诚信在教育领域至关重要，其重要性体现在多个方面：

1. **保障研究成果的可信度和持续发展：**学术诚信确保研究成果的真实性和可靠性，消除数据篡改和结果歪曲的可能性，有助于建立信任和可信度。持续遵循学术诚信原则有助于推动持续发展和进步。例如有一位教育研究者要研究遏制学校欺凌的有效方法。经过调查和实地研究后，他得到了一系列具有启示性的结果。然而，在分析数据时，他发现部分数据不符合他的研究假设。按照学术诚信的原则，他选择不隐瞒这些数据，而是对其进行了诚实和透明的解释，并展示了对其研究结果的影响。这种做法能够确保他的研究能力被审慎评估，且其他研究人员和决策者能更好地理解**并利用他的研究成果**。

2. **培养学生正直的品格和独立思维能力：**通过教育领域的学术诚信实践，学生被教导必须遵守诚实公正的行为准则，这有助于培养他们正直品格。同时，学术诚信还促进学生独立思考、独立研究的能力，在塑造学生未来专业道路中起到重要作用。例如，一位教育学教授在准备课程时，应当为学生提供准确、可信的资料和信息，并避免故意进行虚假宣传或夸大其词。此外，老师也应该尊重学生的学术诚信，教育他们如何正确引用他人的观点和理论，避免抄袭或作弊。

3. **为学术界提供良好的研究环境和合作基础：**学术诚信营造了一种相互尊重、**信任和公正**竞争的研究环境。这种环境为学术界的长期合作和共同成就提供了坚实基础，有利于促进知识共享和协作研究。例如，学术期刊应

该严格查核投稿论文，确保其中的研究结果和数据具有真实性。此外，学术团体应该对抄袭和学术不端行为进行严肃处理，维护学术圈的公平和诚信。

4. **促进学术交流和学科发展：**学术诚信推动学术交流与合作，有利于学科间的知识交流和跨学科研究。通过学术诚信的实践，学者可以共同探讨问题、分享成果，促进学科发展和科学创新。例如一项关于学校绩效评估制度有效性的研究表明了一些令人担忧的结果。因为研究者秉持学术诚信原则，他们详细说明了研究中出现的诸如样本选择偏差、测量工具限制等问题，并对这些问题可能对研究结果和相关政策制定的影响进行了深入分析。这种做法有助于政策制定者更全面地理解研究成果及其应用范畴。

总体而言，学术诚信不仅是教育学领域的道德准则，更是推动学术界持续发展、培养学生正直品格和推动学科发展的重要基石。保持学术诚信有助于确保教育学研究的质量和可持续发展，同时也为建立良好的学术环境和促进学科创新提供关键支持。

学术诚信在教育学研究中的应用学术诚信的相关要点包括：

1. **数据处理和分析：**在数据收集和研究分析中，研究者应如实记录数据，客观呈现结果，不得擅自篡改或歪曲数据以符合预期。确保数据的准确性和透明性是学术研究的基石，有助于建立可靠的研究成果。

2. **引用和参考：**在撰写论文或研究报告时，必须准确引用已有的研究成果，并严格遵守学术文献的引用规范，以尊重其他学者的知识产权。避免剽窃他人成果、正确引用资料来源是维持学术道德的重要方面。

3. **指导学生：**作为教育学研究者，应扮演良师益友的角色，耐心指导学生遵循学术诚信的原则。教育学生正确引用和论述，培养他们正直的学术品格是教育学研究者的重要责任。在教学与导师工作中，应着重强调学术诚信，并通过示范和引导，培养学生正确的学术价值观与行为规范。

通过遵循上述原则，教育学研究者可以确保自己的研究行为符合道德规范，促进学术界的诚信文化发展，为学生树立秉持真实、公正、尊重的学术态度，推动教育学领域的蓬勃发展与长远进步。

学术诚信不仅是教育学研究者应该恪守的道德规范，也是研究活动能够持续有效开展的基础。唯有恪守学术诚信，才能为教育学领域的发展提供可靠的基础和坚实的支撑。

Ван Пань

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

学术诚信：其重要性和实践

引言

在现代教育体系中，学术诚信被视为一项至关重要的原则。它不仅仅是遵守规则和条例，更是对知识、学者和社会的责任感的体现。本文旨在探讨学术诚信的重要性，并提出一些实践建议，以确保我们在追求知识的过程中始终保持诚实和公正。

学术诚信的定义

学术诚信是指在学术研究和教学过程中，坚持真实、准确、完整地表达自己的观点和发现，不抄袭、不篡改他人成果，尊重知识产权，遵守学术规范和道德准则。这包括但不限于诚实完成作业、考试，正确引用他人的观点和研究，以及避免任何形式的欺诈行为。

学术诚信的重要性

维护知识的真实性

学术诚信是确保知识真实性的关键。只有当我们保证所有研究都是基于诚实的数据和结论时，我们才能信任科学的进步和知识的传递。

建立个人声誉

学术诚信也是个人信誉的重要组成部分。在学术界，信誉是非常宝贵的资产。如果你被认为是一位诚信的学者，那么你的工作将更容易得到认可和尊重。

促进社会进步

学术研究的最终目标是推动社会进步。只有通过诚实的研究和公开的交流，我们才能共同推动科技和社会的发展。

实践学术诚信的建议

充分准备

在进行学术研究或写作之前，应该充分了解相关领域的学术规范和道德准则。这将帮助你避免无意中违反规则。

正确引用

确保在使用他人的观点、研究结果或资料时，正确引用并给出适当的信用。这不仅是对他人劳动的尊重，也是防止抄袭的关键步骤。

诚实交流

无论是与导师、同事还是学生，都应该保持诚实的交流。如果你遇到困难或错误，应该坦诚地承认并寻求帮助，而不是试图掩盖或欺骗。

反思和审查

在完成研究或写作后，花时间自我反思和审查。确保你的工作符合学术诚信的标准，没有任何误导或不准确的内容。

结论

学术诚信是我们作为学者和研究者的基本责任。它不仅关乎我们个人的声誉，也关乎整个学术界和社会的信任。通过理解学术诚信的重要性，并

遵循一些简单的实践建议，我们可以确保自己在追求知识和真理的过程中始终保持诚实和公正。

Го Цзянькунь

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

学术诚信教育：大学课程与实践的结合

引言

学术诚信是科研活动的基石，涵盖了诚实守信、尊重知识产权、遵守学术规范、抵制学术不端等核心要素。在大学教育中，确保学生具备扎实的学术诚信素养，既是维护学术生态环境健康发展的必要条件，也是培养其成为未来社会创新主力的基本要求。然而，现实中学术不端事件频发，反映出当前学术诚信教育存在实效性不足的问题。因此，亟需探索一种将学术诚信教育深度融入大学课程并结合实践活动的教学模式，以期提升教育效果，培育学生的学术道德品质。

学术诚信教育的当前状况及其面临的挑战

在高等教育体系中，学术诚信教育的重要性已经得到了广泛的认同。然而，尽管许多高校已经开始将学术诚信教育纳入其课程体系，但在实际操作中，我们仍然可以看到存在一些明显的问题和不足。

（一）课程设置方面，虽然学术诚信教育已经被纳入通识课程或专业导论课中，但大部分课程内容仍然偏重于理论知识的灌输，如法规政策的解读、案例分析等。这种以知识传递为主的教学方式忽视了实践环节的重要性，导致学生难以将所学理论知识应用于实际情境中。因此，理论与实践之间存在明显的脱节，学术诚信教育难以真正转化为学生的自觉行为。（二）教

育方式单一，互动性不足。目前，许多高校仍然采用传统的课堂讲授方式来进行学术诚信教育，这种方式往往忽视了学生的主体地位和个体差异，难以激发学生的主动思考和深度参与。同时，由于缺乏师生间、生生间的有效交流与讨论，学术诚信教育的氛围难以形成，学生对学术诚信的认识和理解也可能停留在表面。（三）学术诚信教育的评价机制也存在明显的问题。目前，许多高校尚未建立明确、公正、全面的评价标准和激励机制，导致学生对学术诚信行为的重视程度不高。由于缺乏有效的评价和激励，学生可能无法在日常学习研究中积极践行学术诚信，甚至可能出现学术不端行为。

综上所述，当前学术诚信教育在课程设置、教育方式和评价机制等方面都存在明显的问题和挑战。为了改善这一状况，我们需要从多方面入手，如加强实践环节、采用多样化的教育方式、完善评价机制等，以推动学术诚信教育的深入发展。

二、构建大学课程与实践相结合的学术诚信教育模式

为了培养大学生的学术诚信意识，我们需要构建一种将大学课程与实践相结合的学术诚信教育模式。这种模式的构建不仅可以有效地引导学生形成正确的学术观念，还能够提升他们的道德素质和批判性思维能力。首先，我们应该优化课程设计，将实践元素融入学术诚信教育中。课程内容应丰富多样，注重引入实际发生的学术不端案例。通过案例分析，学生可以更加直观地了解学术不端行为的危害和后果。此外，我们还可以引导学生进行角色扮演、模拟仲裁等情境教学活动，让他们亲身参与并体验学术诚信的重要性。这样的教学方式不仅可以激发学生的学习兴趣，还能加深他们对学术诚信的理解。其次，为了增强学生的实践能力和道德判断力，我们需要创新教学方法。可以采用小组讨论、案例辩论、专题研讨等多元化教学手段，鼓励学生积极参与课堂讨论，主动表达自己的观点和看法。同时，我们还可以利用数字化教学平台开展在线讨论、匿名问卷调查等活动，为学生提供畅所欲言

的安全空间。在这样的学习环境中，学生可以**自由交流**学术诚信观念，碰撞思想火花，共同促进学术诚信意识的提升。

构建大学课程与实践相结合的学术诚信教育模式对于培养大学生的学术诚信意识具有重要意义。通过优化课程设计、创新教学方法、建立立体化评价体系以及强化激励效应等措施，我们可以有效地引导学生形成正确的学术观念和行为习惯，为他们的未来发展奠定坚实的基础。

结论

面对学术诚信教育面临的挑战，构建大学课程与实践相结合的教育模式是提升教育实效、培育学生学术诚信素养的有效途径。通过优化课程设计、创新教学方法、建立立体化评价体系，促使学生在理论学习与实践操作中**深刻理解**学术诚信的重要性，进而将其内化为个人的学术行为准则，为构建风清气正的学术环境、培养德才兼备的创新型人才奠定坚实基础。

Коновальчик Євгенія Олександрівна

здобувачка освіти спеціальності 081 Право Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: Павленко Тетяна Анатоліївна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри державно-правових дисциплін, кримінального права і процесу

Що для мене академічна доброчесність?

Одного весняного дня 2024 року три різні здобувачі освіти отримали на електронну пошту листи, які починалися однаковими словами: «Будь-ласка, дочитай до кінця, яким би дивним зміст тобі не здавався».

Андрій, який втомився від аналізу результатів свого медичного експерименту для дисертації, зрадів можливості переключитися. З інтересом він почав читати: «Сьогодні, 26 вересня 2038 року, – чорний день у моєму професійному житті. Я – лікар, хірург, провів чимало успішних операцій.

Тиждень тому під час операції я втратив пацієнта. Таке трапляється, це життя. Але саме цей раз виявився особливим. Усі мої дії відповідали встановленому протоколу лікування. Я призначив ввести пацієнту новий препарат, визначений в оновленому протоколі, але ліки несподівано подіяли іншим чином. Через це пацієнта врятувати не вдалося. Почалася перевірка, у якій я сам був найбільш зацікавленим. Сьогодні я з'ясував, що в основу розробки цього препарату було покладено результати дослідження, яке містилося саме у моїй дисертації. Цю дисертацію я захистив в грудні 2024 року. І найстрашнішим є те, що результати цього дослідження я свідомо сфальсифікував. І зробив я це тому, що в мене не підтверджувалася гіпотеза, яку я висунув у дисертації. Мені було шкода трьох років дослідження, спостережень та аналізу, тому я вирішив змінити цифри. Жодним чином я не замислювався, що моя дисертація може у майбутньому бути використана фармацевтичною компанією, та діюча речовина, чию дію на організм людини я досліджував, увійде до складу препарату, який за протоколом стане обов'язковим для застосування під час операцій у термінальних станах. Ти читаєш цей лист тому, що я – це ти у майбутньому. Ти зараз знаходишся у розпачі, тому що ти отримав негативний результат дослідження замість очікуваного підтвердження ефективності речовини. Ти хочеш захиститися цього року, тому тобі потрібно подати готову дисертацію через два місяці, і тому в тебе немає часу на проведення нового дослідження. І в тебе з'явився намір змінити цифри. Дуже прошу тебе, не роби цього, опублікуй так як є. Це чесний результат. Будь відповідальним. Так ти попередити фатальні випадки у майбутньому та збережеш життя пацієнта».

Максим, студент-будівельник, сидячи у кафе з філіжанкою кави, здивовано дивився на екран смартфона. Лист, який щойно надійшов, здався йому дивним, але він все ж таки вирішив дочитати: «Тиждень тому, 26 вересня 2038 року стався обвал залізничного мосту над річкою. Під час аварії мостом прямували два потяги – один був пасажирський, другий перевозив паливно-мастильні матеріали. Внаслідок руйнування декілька пасажирів загинуло, а

також стався витік палива, що призвело до катастрофічного забруднення води. Коли ти це читаєш, у тебе виникає запитання: «А як це мене стосується?». Поясняю. Зараз ти навчаєшся на третьому курсі, але весь цей рік ти розважався замість навчання. Ти дуже розумний та кмітливий, тобі здається, що зараз не було важливих предметів. Завдяки впливу свого батька ти збираєшся «закрити» сесію. І ти так зробиш. За літо ти забудеш, що збирався підтягнути те, що пропустив, але надалі будеш навчатися своїм розумом. Ти добре завершиш навчання та в тебе розпочнеться успішний професійний шлях. Ти досягнеш кар'єрних висот. Одного дня тобі на підпис нададуть проєкт залізничного мосту, який буде проходити над річкою. За посадою ти повинен будеш пересвідчитися у надійності споруди, що пропонується, та засвідчити це своїм підписом. Але для цього тобі знадобляться саме ті знання, які ти мав опанувати на третьому курсі. Проте в тебе їх не буде, тому що цей рік ти розважався. І ти підпишеш проєкт, не перевіряючи деталі. Через рік цей міст збудують, а ще через півроку станеться трагедія. І ти собі цього ніколи не пробачиш. Твоя кар'єра, про яку ти так мріяв, закінчиться. Чому я так добре це знаю? Тому що я – це ти, тільки багато років потому. Звертаюся до тебе, будь відповідальним – не купуй оцінки. Будь мужнім визнати, що тобі потрібно повторно пройти цей курс. Ти такий молодий, один рік нічого не вирішить. Ти побудуєш кар'єру, так ти зможеш знайти помилку в проєкті мосту, змінити її та запобігти аварії».

Олена, аспірантка, була дуже допитливою, тому зацікавилася незвичайним початком щойно отриманого листа. Вона із захопленням почала читати: «Маю для тебе дві новини: одну гарну, іншу погану. Почну з того, що цього року ти захистиш дисертацію та станеш кандидатом педагогічних наук. Ти залишишся працювати в університеті. Ти будеш викладати, твої заняття будуть дуже цікавими, у тебе будуть складатися чудові відносини зі студентами. Через 8 років ти захистиш докторську дисертацію, твої учні будуть пишатися тим, що навчаються в тебе. До тебе прийде міжнародне визнання, ти будеш проводити лекції у закордонних університетах. І 26

вересня 2038 року здійсниться твоя мрія і ти станеш деканом факультету. Але тоді вся твоя кар'єра в одну мить зруйнується. У твоїй дисертації, яку ти захистиш для отримання PhD ступеню, виявлять плагіат. І найгіршим для тебе буде не те, що тебе позбавлять наукових ступенів та омріяної посади. Ти більше не зможеш дивитися у вічі своїм учням через сором, що ти вдалася до такого обману як видати частину чужої роботи за свою. Через почуття сорому ти більше ніколи не зможеш викладати. А саме про цю діяльність ти мріяла з дитинства. І саме зараз ти як раз стоїш на перепутті, ти хочеш достроково захистити дисертацію, але в тебе зараз немає своїх ідей. Задля пришвидшення результату та отримання наукового ступеня ти хочеш взяти частину з дисертації, яку було захищено багато років тому. Прошу, не роби цього, в тебе скоро з'явиться новий погляд на твоє дослідження, і ти все напишеш сама. А цей плагіат зіпсує твоє життя, твою роботу, твої відносини з оточуючими тебе людьми. Я знаю це, оскільки я – це ти у майбутньому. Я пишу тобі, а точніше собі, з далекого 2038 року, коли я вже зазнала цю втрату. Щоб ти повірила цьому листу, згадай, як ти у дитинстві, потай від усіх, розсаджувала свої іграшки по кімнаті, неначе учнів у класі, та навчала їх. Згадай, як ти їм читала, диктувала диктанти, показувала на яблуках, як потрібно вирішувати завдання на додавання та віднімання. Згадала? Не руйнуй свою мрію про викладацьку діяльність!».

Прочитавши листи, Андрій, Максим та Олена глибоко замислилися: чи розіграш це, чи ні? Чи прислухатися до отриманих порад і прохань, чи це чийсь жарт? На жаль, поки що невідомо, як вони вчинили. Це покаже лише час.

Але це привід для кожного з нас замислитися про свої дії та вчини, до яких наслідків вони можуть призвести. Завжди вчиняти добродібно, зокрема навчатися, порою дуже важко. Здається, що може статися, якщо ти щось не довчив, не прослухав, не виконав якусь дрібничку? Між тим, ми ніколи не можемо наперед спрогнозувати, які наслідки будуть мати наші дії. Їхній вплив може бути непередбачуваним. Вони можуть вплинути безпосередньо на наше

життя, нашу кар'єру – тоді тільки ми самі відчуваємо це. Але вони можуть мати вплив на життя інших людей, що зобов'язує нас бути відповідальними.

На жаль, отримати такі листи з майбутнього, які б могли попередити нас про наслідки наших дій, неможливо. Саме тому кожен із нас має постійно задаватися питанням щодо можливих, у тому числі віддалених, результатів своїх вчинків та бути добросовісним перед собою та оточуючими.

Лі Ябінь

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

关于学术诚信的个人见解

学术诚信是指在学术研究和相关活动中，遵循诚实、信任、公平、尊重和责任等价值观，坚持求真、尊重客观事实，不进行剽窃、抄袭、篡改、伪造数据等不端行为。它是保障学术信任的基础性规范，也是守望社会秩序的精神性规范。

一、学术诚信的重要性在于维护学术研究的真实性、可靠性和公正性，促进学术交流和合作，推动学术进步和发展。同时，学术诚信也是学术界的基本准则和道德规范，对于维护学术声誉、提高学术水平、培养优秀人才等方面都具有重要的意义。

然而，在实际的学术研究和相关活动中，学术不端行为时有发生，如剽窃、抄袭、篡改、伪造数据等。这些行为不仅违反了学术诚信的原则，也损害了学术研究的真实性和可靠性，严重影响了学术界的声誉和发展。因此，加强学术诚信建设，防范和打击学术不端行为，是学术界和社会各界共同的责任和使命。

二、学术不端行为是指违反学术诚信原则的行为，包括但不限于抄袭、剽窃、篡改他人成果、伪造数据或捏造事实等。这些行为严重破坏了学术界的秩序和公信力，对学术界和个人的声誉、发展都带来了极为不良的影响。

学术不端行为的后果是严重的。对于个人而言，一旦被发现学术不端行为，可能会面临撤销学位、取消职称、被学术界排斥等严重后果。此外，还可能受到法律追究，面临罚款、监禁等刑事责任。对于学术界而言，学术不端行为会导致研究成果的真实性和可靠性受到质疑，学术声誉和公信力受到损害，进而影响整个学术界的进步和发展。

此外，学术不端行为还会对学术界的社會形象产生负面影响。公众对学术界的信任和尊重是建立在学术诚信的基础上的，如果学术界内部存在大量的学术不端行为，将会导致公众对学术界的信任度下降，进而影响到学术界的声誉和地位。

因此，学术界和个人都应该严格遵守学术诚信原则，杜绝学术不端行为的发生。同时，学术界也应该加强对学术不端行为的打击和惩处力度，以维护学术诚信、促进学术进步。只有这样，才能够保证学术界的健康发展和社会的信任与支持。

总之，学术诚信是学术研究和相关活动中的重要价值观和规范，它的坚持和实践对于维护学术研究的真实性、可靠性和公正性，促进学术交流合作，推动学术进步和发展具有重要的意义。

Хе Ліна

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

学术诚信：科技发展的基石

在科技迅猛发展的时代，学术诚信已经成为学术界和整个社会不可或缺的核心价值观。它不仅是科学研究的基石，也是科技创新和人才培养的重要前提。然而，近年来学术不端行为频频曝光，严重破坏了学术生态，阻碍了科技的健康发展。因此，探讨学术诚信的内涵、重要性以及如何加强学术诚信教育、监管等显得尤为重要。

一、定义与重要性

学术诚信，简单来说，是指在学术研究过程中坚持诚实、公正、尊重原创和负责任的原则。这包括实验数据的真实性、论文写作的原创性、引用文献的准确性以及研究成果的社会责任等。学术诚信的重要性不言而喻，它是学术界正常运转的基石，是科技创新的保障，更是维护社会公平正义的必然要求。

二、学术诚信教育

加强学术诚信教育是预防学术不端行为的关键。首先，教育机构应该将学术诚信纳入课程体系，通过课堂教学、案例分析等方式，让学生从小就树立起学术诚信的意识。其次，学术界应该定期组织学术道德和诚信建设的培训和研讨会，提高研究者的道德素质和诚信意识。此外，还应该加强对研究者的科研伦理教育，引导他们正确处理科研与道德、利益与责任的关系。

三、学术诚信与科技发展

学术诚信与科技发展是密不可分的。只有建立在诚信基础之上的学术研究才能产生真正有价值的成果，推动科技的健康发展。同时，科技的发展也为学术诚信的监管和教育提供了更加先进的手段和方法。例如，利用大数据、人工智能等技术手段，我们可以更加高效地监测学术不端行为，提高学术诚信监管的效率和准确性。

四、结论

综上所述，学术诚信是科技发展的基石。我们应该通过加强学术诚信教育、完善学术诚信监管机制、促进科技与学术诚信的融合发展等措施，共同维护学术界的诚信氛围，推动科技的健康发展。只有这样，我们才能在激烈的市场竞争中保持优势地位，为人类社会的进步做出更大的贡献。

Чан Чжен

здобувач освіти спеціальності 015 Професійна освіта Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент, в.о. завідувачки кафедри початкової і професійної освіти

内诚于心，外信于人，人无信不立，国无信不兴

诚信是我国传统文化传承下来的道德传统，也是人类社会共有的一项道德原则和行为准则，社会转型期出现的诚信缺失和各种道德乱象，使得诚信体系建设在具有历史性、世界性的同时，也更具有了现实的紧迫性。

科学研究本该是最严肃、最求真的事业，诚信对科学研究的重要性不言而喻。坚持学术诚信，恪守学术道德，抵制学术造假，捍卫学术尊严是每一个科学研究工作者的基本职责。如果科学研究都可以作假、可以欺罔，那么社会的发展进步就无从谈起了。然而遗憾的是，受各种复杂因素影响，科研失范、学术不端大量存在于学术共同体之中，在一定程度上损害了学术研究的纯洁性和公信力。

在科研诚信方面，存在两个层面的问题。一是违背法律的学术不端，也就是一般意义上的捏造、篡改、剽窃这类“硬不端”。这一类行为大家都比较重视，是基本的红线，绝对不可触碰。另一个是介于违法和失信之间的，比如急功近利、不求甚解、随意应付、不认真、不求真、不较真、为了博得眼球而哗众取宠地提出一些经不起推敲的观点等，我们姑且称之为“软不端”。这类失信行为不太容易辨识，也没有受到足够重视。如果说自然科学、工

程科学领域的学术不端更容易是捏造事实、篡改数据、剽窃成果等“硬不端”，那么社会科学领域固然也有“硬不端”，恐怕更多的还是“软不端”。

著名科学家埃里克森说过，“智力活动上的诚实创造了科学”。诚信乃科学对其从业者的根本要求，是科学道德的基石，关系到科学的生存和发展，但要把它内化为信念、外化为行动，并不容易。建议从以下三个方面完善

在组织文化方面，一是建议凝练出社科院人精神，以此作为社科院赖以立足、借以发展、得以持续的灵魂，作为社科院人的身份标识、精神象征和普遍追求；二是制作各种宣传材料，把历史上社科院的大家、大师们的治学精神、学术成长、科研心得介绍给新一代的青年研究人员，树立正确的科学伦理观，传承优良的学术传统；三是组织各类活动，营造良好的学术研究氛围

在制度建设方面，一是充分发挥院学术道德委员会和研究所学术道德委员会的监督、引导作用，真正按照《中国社会科学院关于处理学术不端行为的办法》严肃处理，让诚信成为不可触碰的底线，成为自觉的研究习惯；二是探索建立科研人员的诚信积分制或科研人员诚信档案制，对不诚信的行为进行警告、扣分，并将科研人员的学术诚信表现与创新工程挂钩；三是建立课题研究成果公示制度，不仅重视申请立项，也重视对最终成果的管理。

在个人修为方面，当然是要鼓励、引导科研人员，尤其是生存压力、成长压力很大的青年科研人员，形成“研精思远、究微践行”、潜心做研究、踏实做学问、不求虚名的价值观和行为准则，像马克斯·韦伯所言，“全身心地投入到科学之中”，“全心服膺于他的学科要求”。

ПЕРЕМОЖЦІ

ЗДОБУВАЧІ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ		
I місце	Башкір Анна Володимирівна	здобувачка освіти Ірпінського гуманітарного ліцею «Лінгвіст» імені Заріфи Алієвої Ірпінської міської ради Бучанського району Київської області
I місце	Бородіна Євгенія Валентинівна	здобувачка освіти Краматорського фахового коледжу технологій та дизайну
I місце	Мартінова Аліна Сергіївна	здобувачка освіти Комунального закладу освіти «Криворізький ліцей «Джерело» Дніпропетровської обласної ради»
II місце	Удовиченко Кіра Ігорівна	здобувачка освіти Красноградського педагогічного фахового коледжу КЗ «ХГПА»
II місце	Шевцов Роман Андрійович	здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3» Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області
II місце	Лутай Денис Максимович	здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3» Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області
III місце	Купецький Роман Олексійович	здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3» Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області
III місце	Масалітін Єгор Васильович	здобувач освіти Комунального закладу «Солоницівський ліцей №3» Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області
III місце	Цебрєнко Анна Сергіївна	здобувачка освіти Краматорського фахового коледжу технологій та дизайну
ЗДОБУВАЧІ ПЕРШОГО (БАКАЛАВРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ		
I місце	Маршаєв Вадим Дмитрович	здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
I місце	Філіпенко Олег Володимирович	здобувач освіти факультету соціальних і поведінкових наук Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

II місце	Слюнько Альона Юріївна	здобувачка освіти факультету педагогічної освіти Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
II місце	Прилуцька Тетяна Дмитрівна	здобувачка освіти факультету історії і права Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди
II місце	Ватага Олександр Вікторович	здобувач освіти факультету філології і журналістики імені Михайла Стельмаха Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського
III місце	Українцева Ярослава Олегівна	здобувачка освіти факультету дошкільної освіти Харківського національного педагогічного університету Г.С. Сковороди
III місце	Татарнікова Дар'я Вячеславівна	здобувачка освіти факультету дошкільної освіти ХНПУ імені Г.С. Сковороди
III місце	Лисогор Таїсія Олександрівна	здобувачка освіти фізико-математичного факультету Харківського національного педагогічного університету Г.С. Сковороди
ЗДОБУВАЧІ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ		
I місце	Южека Роман Сергійович	здобувач освіти Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
I місце	Старіченко Єлізавета Андріївна	здобувачка освіти медичного факультету Харківського національного медичного університету
II місце	Хижняк Ганна Юріївна	здобувачка освіти українського мовно-літературного факультету імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
II місце	Іслямова Юлія Василівна	здобувачка освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
III місце	Камериста Вікторія Юріївна	здобувач освіти Інституту післядипломної освіти і менеджменту Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
III місце	Кійко Анна Андріївна	здобувачка освіти факультету іноземної філології ХНПУ ім. Г. С. Сковороди

ЗДОБУВАЧІ ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ		
I місце	Коновальчик Євгенія Олександрівна	здобувачка освіти спеціальності 081 «Право» Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
II місце	Абазіна Людмила Володимирівна	здобувачка освіти спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» ХНПУ ім. Г.С. Сковороди
III місце	Ван Цзівень	здобувач освіти спеціальності 015 «Професійна освіта» Харківського національного педагогічного університету Г.С. Сковороди
ПЕРЕМОГА В НОМІНАЦІЇ «ПРОРИВ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ»		
1	Лагутіна Анастасія Дмитрівна	здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкового навчання Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
2	Бекетова Олена Геннадіївна	здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкового навчання ХНПУ імені Г. С. Сковороди
3	Заліська Анна Анатоліївна	здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультет початкового навчання ХНПУ імені Г.С. Сковороди
4	Кашена Альона Русланівна	здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкового навчання ХНПУ імені Г. С. Сковороди
5	Іщенко Олександра Сергіївна	здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкового навчання Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

Науково-популярне видання

Моя академічна доброчесність:
збірка конкурсних есе здобувачів вищої освіти

Відповідальна за випуск: **Башкір О. І.**

Технічні редактори:

Майстрик І. С. – аспірантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки, членкиня Ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Іващенко Т. В. – аспірантка кафедри філософії, членкиня Ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Конкурсні есе друкуються в авторській редакції

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності та зміст несуть автори

6,7 ум. друк. арк.

Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди
Україна, 61002, м. Харків, вул. Алчевських, 29